

தமிழக சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1968 பிப்ரவரி 16

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நடத்த இயலாத தனியார் பள்ளிகள்

* 47 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகட்குப் பதிலளிப்பாரா :—

தனியார்களால் நடத்த இயலாத பள்ளிகளை அந்தந்தப் பகுதி ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்களே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று அரசு ஆணை ஏதேனும் பிறப்பித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இனிமேலாவது அத்தகைய ஆணையை அரசு பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றிப்பு எப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் துவக்கப் பள்ளிகளை வைத்து நடத்தவேண்டுமென்ற பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தனியார் பள்ளிகளைத் தனியார் நடத்துவதற்கு முடியவில்லையானால், அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றிப்பு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி நடத்துவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கு உரிமையும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆனால், ஊராட்சி ஒன்றிப்புகள் தனியார் பள்ளிகளை எடுத்து நடத்தும் சூழ்நிலை இப்போது ஏற்படவில்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தனியார் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் உத்தேசம் உண்டா? ஜில்லா போர்ட் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசாங்கப் பள்ளிகளாக மாற்றும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியார் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் உத்தேசம் இப்போது இல்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்தவை இப்போது அரசாங்கப் பள்ளிகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அரசாங்கப் பள்ளிகளை நடத்துவது ஒரு பக்கம், மாவட்டக் கழகப் பள்ளிகளை நடத்துவது ஒரு பக்கம் இருந்து வருகிறது. இரண்டையும் ஒன்று படுத்தக்கூடிய முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

[1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. எம். எஸ். மணி : நகராட்சி எல்லைக்குள் நடத்தப்படுகின்ற தனியார் பள்ளிகளை நடத்த இயலவில்லையென்றால் அவற்றை நகராட்சி எடுத்து நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டால் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியார் நடத்துகின்ற பள்ளிகளை அவர்கள் நடத்த முடியாமல் விட்டுவிட்டால் அவற்றை நகராட்சி ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று விரும்பினால் நகராட்சியே அவற்றை நடத்த முன்வந்தால் அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம், ஒன்றும் தடையில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற தனியார் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் 'நான்-வயபில்' என்று சொல்லி நடத்த முடியவில்லை என்று விண்ணப்பம் செய்தால் அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்திரவு பிறப்பிப்பதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'நான்-வயபில்' என்று சொன்னால் நஷ்டம் வருகிறது என்றுதான் பொருள். ஏற்கனவே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அந்த நஷ்டத்தையும் கொடுக்கமுடியாமல் இருந்தால், அந்த நஷ்டத்தையும் 'இன்க்லாபின் தி லயபிஸிடி ஆப் தி இன்ஸ்டிடியூஷன்', சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளுமா? அல்லது அவற்றை நீக்கிவிட்டு வெறும் பள்ளிகளை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுப்படையாகச் சொல்வதற்கில்லை. அந்தந்த நிலைமைகளைப்பற்றிப் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. என். வரதராஜன் : சர்க்காருடைய ஆணைக்குப் புறம்பாக நடத்தப்படுகின்ற உதவி பெறும் பள்ளிகளையாவது உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சர்க்காருடைய ஆணைகளுக்குப் புறம்பாக நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மான்யங்கள் நிறுத்தப்படும். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதியும் மறுக்கப்படும். மான்யங்களும் நிறுத்தப் பட்டு, அனுமதியும் மறுக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை நடத்தப்பட முடியாத நிலைமைதான் ஏற்படும். மீண்டும் நடத்தவேண்டுமென்று ஊராட்சியோ, அல்லது நகராட்சி மன்றமோ அல்லது அரசினரோ தக்க முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வையிலுள்ள பள்ளிகளை அரசாங்கமே நடத்தவேண்டும் அல்லது கலெக்டர் மேற்பார்வையிலே நடத்தவேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கருத்தென்ன?

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கருத்து ஆசிரியர்கள் சங்கத்தில் இருந்து தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தும் நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிப்பு நடத்தவேண்டுமென்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அதை இன்னும் பரிசீலிக்கவில்லை. பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ந. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் வாணிப நோக்கத்தோடு நடத்தப்படுகின்றன என்று ஆசிரியர்கள் சங்கத்திலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவே அவைபற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்தென்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பெரும்பாலும் வாணிப நோக்கத்தோடு நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. பலரும் நன்கொடை வழங்கி அது நல்ல முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கமும் உண்டு. இதிலே தவறுகள் ஏற்பட்டால், அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கப் பள்ளிகளில் சில பள்ளிகள் மழையின் காரணமாக இடிந்து பல ஆண்டுகளாகக் கட்டப் படாமல் அவல நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பங்களித்து ஒன்றிப்புகளுக்கோ அல்லது தனியார்களுக்கோ கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுப்படையாகக் கூறுவதற்கில்லை. தனியார்கள் எல்லா வசதிகளையும் செய்து தருவார்களானால் அப்படிப்பட்ட இடங்களைக் கொடுக்க முன்வரலாம்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தனியார் பள்ளிகளை அவர்களே சரியாக நடத்த முடியாமல் இருக்கும்பொழுது அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்கின்ற காலத்திலே, அவர்கள் கோர்ட்டிக்குச் சென்று அதையும் தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் மாணவர்கள்கானே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டத்தில் வழக்கு மன்றங்களுக்குச் செல்வதின்ற வாய்ப்பு இருக்குமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்த நம்மால் இயலாது. பொதுமக்களின் நன்மையை முன்னிட்டு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் தலையிட்டுப் பேசி நியாயமாகச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சட்டப் படி ஒழுங்கான முறையைக் கடைப்பிடிக்க எந்த முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அதை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Is there any policy with the Government to nationalise all the private-managed elementary schools as has been done in other States like Kerala?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லையென்று முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன்.

[1963 பிப்ரவரி 16]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : சர்க்கார் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகள் என்றெல்லாம் இருப்பதை ஒருமுகப்படுத்தி, கல்வி எல்லோருக்கும் சமமானது என்ற அடிப்படையில் ஆரம்பக் கல்வி நிலையங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எடுத்துக்கொண்டும், அதற்குமேல் உள்வா கல்வியைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் புதிய ஒரு கொள்கையை வகுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கொள்கை நல்ல கொள்கையென்றாலும்கூட இருக்கிற நிதி வசதி, வேறு பல வசதிகள், நாட்டின் நிலைமைகள் அத்தனையும் கவனித்துப் பார்க்கும்போது இப்போது நாம் எப்படியேனும் கல்வி நிலையங்கள் அமைத்து மக்கள் எல்லோரும் படிப்பதற்கான முயற்சியை செய்து வருகிறோம். ஆகையினால் அத்தனை பள்ளிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்படி அத்தனையையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலைமை வரும்போது தனியார்களின் கட்டடங்கள் போன்றவைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வார்களானால், எல்லாவற்றையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு ஈடுகட்டமுடியாது. ஆகவேதான், இப்பொழுது அவற்றை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை.

திரு. இல. பலராமன் : நகரப் புறங்களில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு இன்னம் நகராசட்டுப்படி தரவில்லை என்று அறிகிறேன். அதைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோரிக்கை வந்துள்ளது. பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளையும், அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சரிவரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லையாதலால், என் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். அதில் என் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நமது மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 36,000 துவக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அத்தனை பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரிவர கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சரி இல்லை. ஒரிரண்டு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட தலைமை ஆசிரியர்கள் வாயிலாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் நிலைமைகள் ஏற்படுமேயானால், நேரடியாகவே டி.ஈ. ஓக்கள் மூலம் தலைமை ஆசிரியர்கள் வாயிலாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்றால், அரசாங்கமே இடம் பார்த்து, கட்டடம் பார்த்து, மற்ற வசதிகளையும் பார்த்து

1968 பிப்ரவரி 16]

செய்யக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுமேயானால், அரசாங்கம் அதிகப் படியாகப் பணம் செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடும். அப்படி அதிகமாகப் பணம் செலவழிப்பதற்கான வசதி இப்பொழுது இல்லை. கூடுமானவரையில் பள்ளிகள் பரவலான முறையில் அமையவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இப்பொழுது பள்ளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதென்றால், அந்த அளவுக்குப் பொருவாதார வசதி ஏற்படுகிற காலத்தில் வேண்டுமானால் இதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: குழந்தைகளைப் படிக்க வைத்து நல்ல பிரஜைகளாக ஆக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. அந்தக் கடமையைச் சர்க்கார் ஒழுங்காகச் செய்யாமல் இருக்கும் பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய லாபத்தைக் கருதி, வருப்பு, வெறுப்புகளை அனுசரித்து, குழந்தைகள் படிப்பதற்காகப் பள்ளிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்பொழுது அரசாங்கமே எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்து நடத்துவதற்குப் பொருளாதார நிலைமை வசதியாக இல்லை என்றாலும்கூட, சர்க்காரே எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: எல்லா வசதிகளும் இருந்து, எல்லாப் பள்ளிகளையும் திறம்பட நடத்துவதற்கு வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால், எந்தத் தனியார் எடுத்து நடத்துவதையும்விட, அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதுதான் நல்லது என்ற கொள்கைகான். இருந்தாலும், அந்தக் கொள்கையை உடனே நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா என்பதில் பல் ஐயப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. நாம் ஐப்பாப் 54 கோடி கல்விக் துறைக்காக செலவழித்தாங்கூட, இன்னும் அரசாங்கப் பள்ளிகளிலேயே பேரகமான அளவுக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலும், பார் உதவி, எந்தப் பக்கத்தில், எந்த வகையில் வந்தாலும், அதற்கு அதரவு தரும் நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் கூறுவது போன்று லாப நோக்கத்தோடு யாராவது நடத்திக்கொண்டிருந்தால், அதைத் தடுக்க நிறுத்துவதற்குச் சட்டப்படி இயலுமா என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூலக் கேள்விக்கும், இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும், அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: சில தனியார் பள்ளிகளில் ஆரம்ப முதலே கமிழ் அல்லாத வேறு மொழியில் கற்றுத் தரப்படுகிறது. அமலே பற்றி மொழியாகவேண்டும் என்ற அரசினர்

[1968 பிப்ரவரி 16]

திட்டத்திற்கேற்ப அவர்களும் தமிழையே பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் கேட்டுக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பெரும்பாலான இடங்களில் பயிற்சி மொழி தமிழ் மொழியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேறு மொழி பயிற்சி மொழியாக இருக்கிறது என்றால், அங்கு இருப்பவர்களுடைய தாய் மொழியைப் பொறுத்து அது அமையக் கூடும். ஆகவே, சிறுபான்மைபோர் தங்களுடைய மொழியில் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில் தமிழ் அல்லது தாய்மொழி என்றுதான் போட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலேதான் வேறு பயிற்சி மொழியாக இருக்கும். என்கே எங்கேயாவது வற்புறுத்தப்படுகிறது என்றால், அது பற்றிக் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: ஸார், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவில் இருக்கிற தனியார்கள் பள்ளிகள் ஒழுங்காக நடப்பதில்லை என்று ரிபோர்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்தால், அந்தப் பள்ளிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்று நடத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட தனியார் பள்ளி சரியாக நடக்கவில்லையென்றால், தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நான் முதலிலே சொன்ன மாகிரி மான்யம் நிறுத்தப்படும், அனுமதி நிறுத்தப்படும். இரண்டும் நிறுத்தப்பட்டால், அந்தப் பள்ளியை நடத்துவதற்கு வழி இராது. அந்த நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்கள் அப்படிப்பட்ட பள்ளியை ஏற்று நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி: ஒழுங்கினம் என்ற காரணத்தினால் சில தனியார் பள்ளிகளின் அங்கீகாரத்தை அரசினர் திரும்பப் பெற்றதற்குப் பின்பும், மீண்டும் அந்தப் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற நிர்வாகிகளமீது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளை நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை, அதற்கு மான்யம் கிடையாது, அதில் யாரும் பயிற்சி பெற்றாலும்கூட, அதை ஒப்பக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று சொன்னபிறகும் கூட, பள்ளி கொடர்ந்து நடைபெறுகிறது என்றால், அங்குள்ள பொது மக்கள், பக்கிரிக்கைகள் வாயிலாக, அல்லது கனம் உறுப்பினர் போன்ற சிலவர்கள் மூலம் அதில் மாணவர்கள் சேராமல் இருப்பதற்கு, ஈடுபடாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தப் பள்ளிக்குச் சர்க்கார் அங்கீகாரம் இல்லை, ஆகவே, அங்கு போய் மாணவர்கள் படிக்காமல் இருக்கும் முறையில் பொது மக்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆனால், 'சீட்டிங்' என்ற முறையில் ஏதாவது நடந்தால், அது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால்,

1968 பிப்ரவரி 16]

அதன்மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சாதாரணமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கூட பல பேர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வழி இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : குழந்தைகளுடைய உள்ளத்தில் ஜாதியின் உணர்வை வளர்க்கக்கூடிய முறையில், சில தனியார் பள்ளிகளை ஜாதியின் பெயரால் நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பெயரைப் போடக்கூடாது என்று உத்தரவிட சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஜாதியின் உணர்வை ஊட்டக்கூடாது என்ற முறை தற்பொழுது இருக்கிறது. அப்படி ஊட்டக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் அது தடுத்து நிறுத்தப்படும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தனியார் நடத்த இயலாத பள்ளிகளை நகராட்சி மன்றமும் எடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வரவில்லை என்றால், அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட நிலையில் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த இயலுமா என்று பார்த்து, வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்படுமேயானால், அரசாங்கம் நடத்த முன்வரும்.

திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளியில் சில ஒழுங்கினம் நடந்ததன் காரணமாக, அதன் அங்கிகாரத்தை ரத்து செய்தபிறகு, யூனியன் அதை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய காலத்தில், பள்ளியையும் மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, ஆசிரியர்களை எடுக்காமல் விடப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்ட நிலைமை வரும்பொழுது, ஆசிரியர்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்வதுதான் சரி என்று அரசாங்கம் கருதினால், அப்படி எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கூடுமானவரையில் அந்தத் தவறு ஆசிரியர்கள் மீதோ அல்லது மாணவர்கள் மீதோ அமைவதில்லை, அந்தப் பள்ளியை நடத்தும் நிர்வாகிகள் மீது தான் அமைவதால், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, கூடுமானவரையில் ஆசிரியர்களையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் சில பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டபொழுது, அவற்றிலுள்ள ஆசிரியர்களையும், அவர்கள் வேலைக் காலம் அத்தனையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, ஆசிரியர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டு, எங்கேயாவது ஆசிரியர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலைமை இருக்குமேயானால், கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1968 டிப்ரவரி 10]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் சிறப்பாக இருக்கிறதா? தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் சிறப்பாக இருக்கிறதா? இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கல்வியின் தரம் எந்தப் பள்ளியாக இருந்தாலும், அதனுடைய தலைமை ஆசிரியரையும், நிர்வாகத்தினருடைய தன்மையையும் பொறுத்திருக்கிறதே தவிர, தனியார் அல்லது அரசாங்கம் என்கின்ற அடிப்படையில் அது அமையவில்லை.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: தனியார் நடத்தும் பள்ளியில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் ஒழுங்கான சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்ற புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. சர்க்காரே நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலில் சொன்னபடி பெரும்பாலான பள்ளிகளில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை. சிலபல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தால், அரசாங்கமே ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்குப் பொறுப்பை சிலபல பள்ளிகளில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. மு. ராசகோபால்: தனியார் நடத்துகிற பள்ளிகளில் நிர்வாகிகளே ஆசிரியர்களாகவும், அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ஆசிரியர்களாகவும் பணிபுரிவதால், சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அது தவிர்க்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

சரஸ்வதி துவக்கப்பள்ளி, பூம்புகார்

* 18 வினா—திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:—

(அ) சீர்காழி வட்டம் 'பூம்புகார்' என்ற ஊரிலிருக்கும் சரஸ்வதி துவக்கப் பள்ளியில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் பல மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அரசுக்குப் புகார் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

1968 பிப்ரவரி 16]

(இ) ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். கணேசன்: அப்படிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாத நிலைமை எப்பொழுது ஏற்பட்டது, எவ்வளவு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது, புகார் வந்தது எப்பொழுது, நடவடிக்கை எடுத்தது எப்போது என்று கூற இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பூம்புகாரிலுள்ள சரஸ்வதி துவக்கப் பள்ளியில் பணி புரிகிற ஆசிரியர்களுக்குச் சென்ற ஓராண்டுக் காலமாகச் சம்பளம் சரிவரத் தரப்படவில்லை என்ற புகார் இருந்தது. அதற்குக் காரணம் அந்தப் பள்ளிச் செயலாளர், கரேஸ்பான்டெண்டு, யார் என்பதில் வழக்கு ஏற்பட்டு கீழ் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. 19-9-1966-ல் கீழ் மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. அதன் பேரில் மேல் மன்றத்தில் அப்பீல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1967-லிருந்து, ஜனவரியிலிருந்து தொடர்ந்து சம்பளம் கொடுக்காத சூழ்நிலை இருந்தது. அவர்களுடைய நிலைமை எப்படியானாலும், பள்ளியை அரசாங்கம் அங்கீகரித்து, டி.சு.ஓ. மூலமாக, தலைமை ஆசிரியர் வாயிலாக, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, இப்பொழுது அவர்களுக்குச் சம்பளம் தரப்பட்டு வருகிறது.

(Dr. H. V. HANDE rose.)

MR. SPEAKER: This question is about a particular school in Poompuhar and not about Poompuhar.

DR. H. V. HANDE: Sir, this non-payment of the salary has been a chronic disease even during the Congress regime . . .

THIRU K. VINAYAKAM: We are against this kind of allegation. The hon. Member cannot say that it has been there even during the Congress regime. How does he know about it? Is he going to substantiate his argument?

DR. H. V. HANDE: Sir, I asked a number of questions in the Upper House and I can substantiate it.

MR. SPEAKER: I think Dr. Hande is capable of substantiating it and I do not deny it. But this is not the time. This is question hour. Therefore, that part of his question is disallowed. Let the hon. Member please put a question.

DR. H. V. HANDE: Sir, this non-payment of salary has been a chronic disease for a number of years. I want to know from the Government, what is the definite and permanent remedy that they are going to institute with regard to the payment of the salary of these poor teachers—they get a very paltry sum and even that is not paid regularly—and whether they are going to see that in future teachers are paid on the first of every month?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்றுதான் எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. துவக்கப் பள்ளி

[1968 பிப்ரவரி 16]

கள் 36,000-மும், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 2,600-ம் இருக்கின்றன; அத்தனைப் பள்ளிகளிலும் தகராறு இல்லை. குறிப்பிட்ட இடங்களில் 'கரஸ்பான்டெண்டு' களுக்குள் தகராறு காரணமாகச் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வதில் தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒழுங்கினம் நடக்கிறது என்று தெரிந்தால் அரசாங்கமே, நேரிடையாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் போய்ச் சேரும் அளவிற்கு, உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்து இப்பொழுது அதற்கான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : சபாநாயகர் அவர்களே, தனியார் துறைப் பள்ளிகள் ஒருபுறம் இருக்க, பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளில் மாதாமாதம் சம்பளம் பட்டுவாடா நடக்காமல் இருக்கிறது. மண்டபம் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கலிடமிருந்து அப்படிப்பட்ட புகார் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா? அந்தப் புகார்கள் தவிர்க்கப்பட, ஒரு தனி உத்தரவு போட்டு, கட்டாயமாக அந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாதத்தின் முதல் வாரத்தில் சம்பளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மண்டபம் புகார், பற்றி விவரக் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. அதுபற்றிக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். முதல் தேதியே பட்டுவாடா செய்யப்படவேண்டும் என்றுதான் ஆங்காங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு இடத்தில் குளறுபடியோ, இடையூறோ ஏற்பட்டால், அது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. பி. எஸ். மணி, பூம்புகாரில் உள்ள சரஸ்வதி பள்ளிக்கூடம்பற்றி துணைக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : சார், ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும், யூனியன் பள்ளிகளிலும் மாதா மாதம் முதல் தேதி சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்கிற புகார் ஆதாரமற்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வதோடு, யூனியன் பள்ளிகளிலும், தனியார் பள்ளிகளிலும், பில்களைக் கொடுப்பதில் தலைமை ஆசிரியர்கள் காலதாமதம் செய்வதன் காரணமாகத்தான் தடங்கல்கள் ஏற்படுகிறது என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு விடை இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : சார், இந்தக் குறிப்பிட்ட பூம்புகார் பள்ளியில் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரிவர அளிக்காததற்கு, கரஸ்பான்டெண்டுகளுக்குள் யார் பெரியவர், அண்ணன், தம்பி என்கிற தகராறு காரணமாக ஏற்பட்டது என்று அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். மாதம் தோறும் டீச்சிங் கிரான்ட் பில் என்று சொல்லி தயார் செய்து டெபுட் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் அவர்கள் மூலம் டி.ஈ.ஓ-க்கு அனுப்புவது வழக்கமாயிற்றே? அப்பொழுது தகராறு இருக்கிறது என்றால், சம்பளத்தை நேரிடையாகவே

1968 பிப்ரவரி 16]

பட்டுவாடா செய்யாமல், மானேஜ்மெண்டுக்கே எவ்வளவு பணம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது? ஆசிரியர்களுக்கே அன்றே கொடுக்க ஏன் முயற்சி எடுக்க முடியாதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றி முழுக் குறிப்பு விவரங்கள் இல்லை. ஆனால், கரஸ்பாண்டெண்டுகளுக்குள்ளே ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக கிரான்ட் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. வழக்கு விரைவில் முடியும் என்று எதிர்பார்த்து, வழக்கு மேலே போய்விட்ட காரணத்தால், முடிவைப்பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை, உடனடியாகச் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும் என்று அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பள்ளியை ஓட்டிய துணைக் கேள்வியைக் கேட்பார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: 100-க்கு 90 சதவிகிதம் பாடசாலைகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய நேரத்தில் 5, 10 சம்பளத்தில் பிடித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள் என்கிற விஷயம் அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம் அல்லவா? ஆகவே, அப்படியிருக்க, இன்றைக்கு அந்த ஆசிரியர்களைப் போடுவதில்கூட 100, 200 என்று வாங்கிக்கொண்டு தான் போடுகிறார்கள். தேவைப்பட்டால், அப்படிப்பட்டவர்களை டிஸ்மிஸ்கூட செய்துவிடுகிறார்கள் என்று இருப்பதால், அவர்களை நியமிப்பதில்கூட சர்க்காரே தன் பொறுப்பில் நியமிக்கும் அளவில் ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: உறுப்பினர் குறிப்பிடும் முறையில் 90 சதவிகிதம் பள்ளிகளில் நடைபெறுகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஒரு சில இடங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதுபற்றி விண்ணப்பங்கள் செய்தால், அதன்மீது விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கலாம். ஆசிரியர்கள் நியமனம் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால், அவர்களுடைய தகுதி மற்றவற்றைக் கண்காணிக்கிறது என்பதைத் தவிர, நியமிக்கும் அதிகாரம் உபராட்சி ஒன்றிப்புக்கும், தனியார் நிர்வாகத்திற்கும்தான் இருக்கிறது.

வால்பாறையில் காகிதத் தொழிற்சாலை

* 19 வினா—திரு. இ. ராமசாமி: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வால்பாறை மலைக்காடுகளில் பெருமளவில் உற்பத்தியாகும் மூங்கிலைப் பயன்படுத்தும்வகையில் அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் எதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

[1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. இ. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, வால்பாறை மலைக்காடுகளில் உள்ள மூங்கில்கள் ஈரோட்டிற்கு அருகில் இருக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் போகின்றன. அதற்குப் பதிலாக, பொள்ளாச்சியில் ஒரு காகித ஆலையை ஏற்படுத்தினால், மூங்கில் களைக் குறைந்த செலவில் அந்த ஆலைக்கு அனுப்பலாம், அத்தோடு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஓரளவிற்குச் சரிக்கட்ட முடியும். ஆகவே, அதற்கு ஆவன செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஈரோட்டிற்கு, காவிரி அருகிலே இருக்கிற காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு, போதுமான அளவிற்கு மூங்கில் கிடைக்கவில்லை. 50,000 டன் அளவிற்கு அதற்கு சப்ளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் போதவில்லை. அதோடு, மூங்கில், கூடை, முறம் பின்ன, இன்னும், வீட்டு வசதிகளுக்காக வீடு, கட்டடங்கள் கட்ட, போக பாக்கியிருக்கும் மூங்கில்தான் நாம் கொடுக்க முடிகிறது. இன்னொரு காகித ஆலையை வைக்கப்போய், அந்த மூங்கில்களைப் பயன்படுத்தினால் காவிரிக் கரையிலிருக்கும் ஆலைக்கு மூங்கில் அனுப்பாமல் அந்த ஆலையை மூடி, அந்தத் தொழிலாளர்களை வீட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டிய நிலை வரும், இப்பொழுதே அந்த ஆலைக்குப் போதுமான மூங்கில் கிடைக்கவில்லை; அதற்கு வேண்டியதைக் கொடுக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. அப்படியிருக்கும் நிலையில் வேறொரு ஆலையை அங்கே கிடைக்கும் மூங்கிலை நம்பி ஆரம்பிக்க முடியவில்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி : ஐயா, இந்த மூங்கில் காடுகளை அதிகமாக வன இலாகா அழிப்பதன் மூலமாக, தமிழ் நாட்டில் மழை தடுக்கப் படுகிறது என்று சொல்லப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மூங்கில் காடுகளால் மழை பெறுகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. வேறு பல அடர்ந்த காடுகள் இருப்பதால், மேகங்கள் கூடி, மழை பொழிகிறது. அவை அழிக்கப்பட்டால் அதனால் இடையூறு ஏற்படாது என்கிற கருத்து இருக்கிறது. ஆனால், மூங்கில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டால், வேறு வகையில் நாட்டிற்கு வருமானம் ஏற்படுகிறது. அதை அப்படி எடுத்து உபயோகப் படுத்தாவிட்டாலும், மூங்கில் காய்ந்து போகும். எப்படியும் அதை எடுக்கத்தான் வேண்டும். அதை எடுத்து காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படும் அளவில் அது செய்யப்படுகிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : காவிரிக் கரையிலிருக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலை சேஷசாயி நிறுவனத்தின்கீழ் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதில் நஷ்டம் வருகிறது என்றும், அவர்களால் அதை நடத்த இயலாது என்றும், அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் ஏதாவது கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்களா? அரசாங்கத்தின் மூலதனம் அதில் 51 சதவீதம் இருப்பதால் அதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த முன்வருமா?

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏதும் வரவில்லை. ஆனால் அதை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யப்படவில்லை. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. இல. பலராமன் : காகித ஆலைகளுக்கு வழங்கப்படும் மூங்கில் காட்டுக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வாங்கப்படுகிறது. இதற்குப் போதிய விலை இல்லை என்று காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் மூலமாகவும், காட்டுக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்தும் கோரிக்கை வந்து, மேலும் விலையைக் கூட்டித்தர இப்பொழுது அரசாங்கம் பரிசீலித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் காட்டிலாக்காவிற்கும் இடையே, எந்த அடிப்படையில் சப்ளைசெய்வது என்பதுபற்றி, ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இப்பொழுது சப்ளை ஆகிறது. என்ன விலையில், எந்த அடிப்படையில் என்ற குறிப்பு இல்லை.

திரு. ந. தர்மலிங்கம் : ஒரு பகுதியில் மூங்கில்மட்டும் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகியிருந்தால், அங்கே காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படுமா? வேறு ஏதேனும் துணைப் பொருள்களும் தேவைப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூங்கிலிலிருந்தும், வேறுபல கட்டைகளிலிருந்தும், ஈத்த நார் போன்றவற்றிலிருந்தும் காகிதம் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மூங்கில் அதிகமாக இருக்கும் இடத்தில் மூங்கில்களைப் பயன்படுத்தலாம். தொழிற்சாலைக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் வசதியும் இருக்க வேண்டும். ஆண்டு முழுவதும் திட்டம் போடும் அளவிற்கு மூங்கிலும் கிடைக்கவேண்டும். இரண்டும் முக்கியமாகக் கிடைக்குமானால் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. பெள்ளி கௌடர் : நிலகிரி மாவட்டத்தில் கடலூர் பகுதியிலும், இன்னும் மற்றப் பகுதிகளிலும் ஏராளமான மூங்கில் விளையும் காரணத்தால் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவ அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசின் சார்பாகக் காகிதத் தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று இந்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்குச் சொல்லியிருக்கிறது. தனியார் இத்தகைய தொழிற்சாலைகளை வைக்க முன்வருவார்களானால் அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்ற அளவுக்குத் தான் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்கள் ஆதற்காக விண்ணப்பம் செய்து, லைசன்ஸ் வாங்கியும் கூட, நடத்தாமல் விட்டுப்போன நிலையும் இருக்கிறது. பாபநாசத்திற்கு அருகே கூட, ஒரு தொழிற்சாலை வைக்க முயற்சி எடுத்து, ஒரு

[1968 பிப்ரவரி 16]

நானைக்கு 35 டன் உற்பத்தி செய்வது என்று திட்டமிட்டு, ஆரம்பித்து, 'உ-வால்யுவேஷன்' காரணமாக, ரூபாய் மதிப்புக் குறைந்ததன் காரணமாக, அந்த அளவுக்கு ஆரம்பிக்க முடியாது என்ற நிலையில், நாளொன்றுக்குப் பத்து டன் அளவில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் காகிதத் தொழிற்சாலை வைக்க உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா: மூங்கிலிலிருந்து காகிதம் செய்வதைப் போலவே, கரும்புச் சருகு சக்கையிலிருந்தும் காகிதம் செய்யலாம் என்ற கருத்து இருந்து வருகிறது. அப்படியானால், கரும்பு அதிகமாகப் பயிராகும் வால்குடி பகுதியில் இதுபோன்ற தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கரும்புச் சக்கையிலிருந்தும் காகிதம் செய்யலாம். ஆனால், காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான டன் சக்கைகள் ஆண்டுதோறும் கரும்புச் சக்கைகள் சப்ளை செய்ய முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அந்தச் சக்கைகளைக் கொண்டு வேறு பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. ஈ. எம். நடராசன்: கோவை மாவட்டத்தில் அந்தியூர் மலைப் பகுதியில் ஏராளமாக மூங்கில் விளைகிறது. அந்தப் பகுதியில் எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை. ஆகவே, அந்தியூர்ப் பகுதியில் விளையும் மூங்கிலைக் கொண்டு அங்கே ஏதாவது தொழிற்சாலையை அமைக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூங்கில் தோப்புகள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன என்று கண்டவுடனே அங்கே காகிதத் தொழிற்சாலை வைக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு வருவதற்கில்லை. காகிதத் தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமானால், அதற்குத் தொடர்ந்தாற்போல் மூங்கில்கள் சப்ளை ஆகிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். மூங்கில்களைக்கொண்டு ஒரு காகித தொழிற்சாலை துவக்கவேண்டுமென்றால், அங்குள்ள மூங்கில்கள் வேறு அவசியமான தேவைக்கும் பயன்படுத்தியது போக எஞ்சியிருக்கவேண்டும். விடு கட்டும் தொழிலுக்கும், வேறு பல வகைகளுக்கும் இன்றியமையாத முறையில் மூங்கில் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக ஆங்காங்கு இருக்கும் மூங்கில்கள் வெட்டப்பட வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதென்றால், அதற்குக் கூடைசி வரை தொடர்ந்தாற்போல் மூங்கில் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். போட்ட திட்டத்தை கடைசி வரையில் நிறைவேற்றம் அளவுக்குத் தொடர்ந்து மூங்கில் தங்கு தடையில்லாமல் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அந்தக் கூறுபாடுகளை யெல்லாம் ஆலோசித்துத்தான் காகிதத் தொழிற்சாலை வைக்க

1968 பிப்ரவரி 16]

முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இதையெல்லாம் ஆலோசித்து வைத்தும், காவிரிக் கரையில் இருக்கும் தொழிற்சாலை பல வகைகளில் கஷ்டப்படும் நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

செஞ்சி-சென்னை அரசுப் போக்குவரத்து பஸ்

* 50 வினா—**திரு. செஞ்சி முனுசாமி :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகட்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், செஞ்சிக்கும் சென்னைக்கு மிடையே, அரசினர் நடத்துகின்ற பேருந்து (சாதாரண) வண்டிகள் விடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது முதல் அமுல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த வழித்தடத்தில் பேருந்துப் போக்குவரத்து நடத்தும் தனியார் பேருந்து உரிமையாளருக்கு அளிக்கப்பட்ட அனுமதிச் சீட்டின் செல்திறன் 21-2-1968-ல் முடிவடைகிறது. அதேதேதி முதற்கொண்டு மேற்படி பேருந்து வழித்தடத்தினை அரசு மேற்கொள்ளக் கருதுகிறது.

திரு. செஞ்சி முனுசாமி : இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுக்க இருக்கிற நடவடிக்கை துரித வண்டித் தடங்களாக இருக்கின்றன. அவைகள் சாதாரண வண்டிகளாக மாற்றப்படுவது பற்றி கெஜட்டில் நோட்டிபிகேஷன் வந்திருக்கிறது. துரித வண்டிகளை மாற்றி சாதாரண வண்டிகள் விட ஏன் அரசு முயற்சி செய்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாம் விரைவு வண்டி விட்டால் அதில் 35 இடங்கள்தான் இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல. கட்டணமும் அதிகமாக இருக்கும். சாதாரண வண்டிகள் விடக் கூடிய காரணத்தால், ஏற்கனவே சென்ற கால அளவைவிட அவ்வளவாக அதிகமாகிவிடாது.

(திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா அவர்கள் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : The hon. Member will put a supplementary question relating to the bus service between Gingee and Madras.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : In view of the ever increasing huge traffic between Bangalore and Madras via Krishnagiri and Hosur, will the Hon. Minister be pleased to introduce some more buses on that route ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கலாம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : நேற்று வரையில் எத்தனை பேருந்துகள் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன ? அரசுடைமையாக்கப்பட்டதிலே எத்தனை பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன ? இன்னும் எத்தனை பஸ்கள் விடாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன ?

[1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு சொன்னேன். 15—2—1968 வரையில் மாநிலம் முழுவதும் 141 வழித்தடங்கள் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே 288 வண்டிகள் இப்பொழுது அரசுடைமையாக்கப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து சென்னைக்கு வருவதாக இருந்தால், மூன்று பஸ்கள் மாறி வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி, மேல்மலையனூர், அவலூர்ப்பேட்டை, வளத்தி வழியாகச் சென்னை வந்துசேர ஒரு பஸ் விட அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாக எழுதியனுப்பினால் அது கவனிக்கப்படலாம் என்பதுபற்றி யோசிக்கப்படும். (சிரிப்பு)

திரு. இல. பலராமன் : தற்போது அரசாங்க பஸ்களில் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பது என்ன காரணத்தைக் கொண்டு என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆரணியிலிருந்து வேலூர், வேலூரிலிருந்து சென்னை ஆகிய இந்த இரண்டு வழித் தடங்களில் ஓடும் பஸ்களிலெல்லாம் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தனி பஸ் அதிபர்கள் ஒரு கோரிக்கை அளித்து, மாநாட்டின் மூலமாகவும் தெரிவித்தபடி, “நாங்கள் மூன்று பைசா என்று கட்டணம் வசூலிக்கிறோம்; அரசினர் இரண்டு பைசா என்று கட்டணம் வசூலிப்பதால் எங்களுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் வருகிறது; ஆகவே, அதை மூன்று பைசாவாக ஆக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு இணங்க, “நீங்கள் மூன்று பைசாவிலிருந்து இரண்டரை பைசாவுக்கு வாருங்கள்; நாங்கள் இரண்டு பைசாவிலிருந்து இரண்டரை பைசாவிற்கு வருகிறோம்” என்று சமரச நிலை உருவாகி, அந்த சமரச நிலை ஏற்பாட்டுக்கிணங்க, இரண்டு பைசா என்றிருந்தது இப்பொழுது இரண்டரை பைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரே தடத்தில் ஓடுகிற அரசாங்க பஸ்களில் ஓரிடத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸில் 30 பைசா கட்டணமும், அதே இடத்திற்கு மற்றொரு பஸ்ஸில் 40 பைசா கட்டணமும் வசூலிக்கப்படுகிறது. இது போன்ற கட்டணத் தகராறுகள் திண்டிவனத்திலிருந்து, காஞ்சிவரம், வேலூர் வரை செல்லும் பஸ்களில் ஏற்படுகிறது. இதுபோன்ற தகராறுகளினால் கண்டக்டர்களுக்கும் பயணிகளுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைப் போக்கி, ஒரே முகமான கட்டணத்தை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் இப்பொழுது குறிப்பிட்டேன். இரண்டு பைசா சில இடங்களில் இருந்தது இன்னும் அகற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அது இரண்டரை பைசாவாக ஆக்கப்படும்போது ஒரே சீரான கட்டணமாகிவிடும்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. கே. வினாயகம் : தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்கனவே நடத்தி வந்த பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் அரசாங்கமும் பஸ்களை விடுவது என்ற அமைப்பு வந்தபோது, தனிப்பட்டவர்கள் அதிகமாகக் கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று காரணம் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குத் தொல்லை தர அரசாங்கம் தங்களுடைய பஸ்களில் கட்டணத்தைக் குறைத்திருந்து, தனிப்பட்டவர்களுடைய பர்மிட் எல்லாம் காலாவதியாகி, அவர்கள் வெளியே சென்ற பிறகு, அந்த ஸ்டாண்டுகளில், ஏற்கனவே குறைவாக இருந்த அரசாங்கக் கட்டணத்தை இப்பொழுது அதிகப்படுத்தியிருக்கிறதாக ஒரு புகார் வருகிறதே, அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அது உண்மைதானா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு ஸ்டாண்டை எடுத்துக் கொள்ளுவது என்றால், முழுவதும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்த ஸ்டாண்டில் இரண்டு மூன்று பஸ் முதலாளிகள் பஸ்கள் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதிலே ஒரு ஸ்டாண்டை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு அந்த பஸ் முதலாளி ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் டஸ் கோத்தான் எடுத்துவிடுவதே தவிர, வேறு முதலாளிகளினுடைய பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும். அப்பொழுது ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடான கட்டணம் வேண்டாம் என்பதற்காக அந்த உடன் பாட்டுக்கு அரசு ஒத்துக்கொண்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : அரசாங்கப் பேருந்துகளிலும் தனியார்ப் பேருந்துகளிலும் அனுமதிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கைக்கு மேலாக 'ஓவர்லோடு' ஏற்றிச் செல்வதாக அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்துள்ளதா? அப்படி வந்திருந்தால், ஓவர்லோடு ஏற்படுவதைத் தடுக்க ஏதாவது முயற்சி எடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்து உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினருக்கு அப்படி ஏதாவது புகார் வந்துள்ளதா? வந்திருந்தால், அதை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சென்னைக்கு வரும் பஸ்கள் பல ஸ்டாண்டுகளில் வருகின்றன. ஆனால், ஒரே அளவு கட்டணம் இல்லாமல், ஒரு ஸ்டாண்டில் ரூ. 1.42 என்றும் இன்னொரு ஸ்டாண்டில் இரண்டு ரூபாய் என்றும் பலவிதமாக இருக்கிறது. இப்படிப் பல இடங்களில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஒருமுகப் படுத்தி, நிர்ணயமான ரேட்களை விதிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்கு ஏற்கனவே பதில் சொல்லிவிட்டேன்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளைத் தொடுகின்ற மாதிரி தமிழக அரசின் போக்குவரத்து அமைந்திருக்கிறதா? அப்படி எந்தப் பகுதிகளிலாவது பஸ் போக்குவரத்து இல்லாமலிருந்தால், அந்தப் பகுதிகளையும் இணைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

[1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்தத் தொகுதி தொடரத் தொகுதி என்பதை உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வசதியாயிருக்கும்.

திரு. ந. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு 2½ பைசா என்று தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதற்குப் பின்னால் தனியார் பஸ்களில் சிலவற்றில் குறைவாகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே தூரத்திற்கு அரசாங்க பஸ்களில் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கப் படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறிப்பிட்ட ஒரு நிலையைச் சுட்டிக்காட்டினால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that the traffic from Tiruvannamalai to Madras is much more than the traffic from Gingee to Madras, will this Government come forward to nationalise this route up to Tiruvannamalai as this route will not work at a loss but will be a profitable proposition?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சென்னை யிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குச் செல்கின்ற எல்லா வண்டிகளும் செஞ்சி வழியாகத்தான் செல்கின்றன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, கிலோவுக்கு 2½ பைசா என்ற ஒப்பந்தம் நீண்ட தூரம் ஓடும் பஸ்களுக்கா? அல்லது குறுகிய தூரம் ஓடும் பஸ்களுக்கா? அல்லது இரண்டுக்குமா? அல்லது நீண்ட தூரம் ஓடும் பஸ்களுக்கு மட்டுமா? குறுகிய தூரத்தில் ஓடுகின்ற தனியார் பஸ்களில் அதிக கட்டணம் குறைக்கப்படாமல் அப்படியே இருந்து வருகிறது ஆனால் அதேசமயத்தில் சர்க்கார் துறை பஸ்களில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விரைவு வண்டிகளில் ஏற்கனவே இருந்த கட்டணத்தில் மாறுதல் இல்லை. தனியார் துறையில் இருப்பவர்கள் வேண்டுமென்றே கட்டணத்தை குறைக்காமல் இருந்தால், நம்முடைய பஸ்கள் குறைந்த கட்டணத்திலேயே லாபகரமாக ஓடும். மக்கள் தனியார் துறையை விட்டு அரசாங்க பஸ்களில் அதிகமாகப் பிரயாணம் செய்வதால், அரசாங்க பஸ்களை லாபகரமாக நடத்த முடியும். ஆகவே தனியார் துறையினர் கட்டணங்களைக் குறைப்பது பற்றி அவர்களே ஆய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, 75 மைல் பாதையை நாம் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அந்தத் தூரத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஏற்கனவே பஸ்களை ஓட்டியிருந்தவர்களுக்கு, பர்மிட் வழங்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த அமைப்பினால் சர்க்காரின் வருவாய் குறையும் அல்லவா?

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படி எதாவது பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அது ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு ஆல்ட்டர்நெடிவ் ரூட் நிலைக் கேற்ப கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி இன்ன இடத்தில் நடந்தது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பாக எழுதியனுப்பினால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, பொள்ளாச்சி யிலிருந்து கோவைக்குப் போகும் ஏ.பி.டி. பஸ் கட்டணமானது கிணத்துக்கடவுக்கும் கோயம்பத்தூருக்கும், பொள்ளாச்சிக்கும் கிணத்துக்கடவுக்கும் ஓடுகின்ற டவுன் பஸ்ஸுக்கு ஆகும் கட்டணத்தை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்பது தெரியுமா? அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அது பற்றி கவனிக்கப்படும்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, ஈரோட்டிலிருந்து தஞ்சைக்கு நேரடியாக ரயில் மூலமாக அல்லது பஸ் மூலமாக போக்குவரத்து வசதி இல்லாததால், ஈரோட்டிலிருந்து தஞ்சைக்கு நேரடியாக துரித பஸ் வண்டிகளை விட அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது பற்றி எழுதியனுப்பினால், துரித பஸ் விடுவதுபற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியில் வடிகால் வசதி

* 51 வினா—திரு. ந. தருமலிங்கம்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:—

திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியில் எடையூர், அம்மனூர், அனுமந்தக் கோட்டகம், மூவரசங் கோட்டகம், உதயமார்த்தாண்டபுரம், நாச்சிகுளம், பல்லியமேடு, ஆகிய கிராமங்களில் வடிகால் வசதியில்லாமல் சுமார் 7,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடி காலங்களிலும் அறுவடை நேரங்களிலும் பெரும்பாலான வேளைகளில் தண்ணீரில் மூழ்கிவிடுவதை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இடையூர், அம்மனூர் முதலிய கிராமங்களில், தாழ்ந்த பகுதியிலுள்ள நிலங்கள், மாறிக்காலங்களில் நீரில் மூழ்கிவிடும் நிலையில் இருந்து வருகின்றன. இதற்கான வடிகால் வசதி அமைப்பது பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆய்வு வேலை முடிவுற்றபின் செயல்படுத்துவதற்கேற்ற திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்படும்.

திரு. ந. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் பொதுக்கூட்டங்கள், மாநாடுகள் வாயிலாகவும், அமைச்சர் அவர்களை நேரில் அழைத்து

[1968 பிப்ரவரி 16]

வந்து காட்டியும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்து தக்க நிவாரண வேலையைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்காக 'ஸ்பெஷல் டிரைனேஜ் ஸ்கீம், தஞ்சாவூர்' என்ற ஒரு ஸ்கீம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 64 வடிகால் திட்ட வசதிகளை ஆய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று 1—9—1967-ல் அந்த அமைப்பைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆய்வு வேலை முடிந்து அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிறகு அதற்கான வேலைகள் நடக்க ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே பொதுவாக மழை பெய்தால் நீர் வடிய வடிகால் வசதியில்லை. சென்ற காலத்தில் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ராமய்யா அவர்களை நேரில் அழைத்து வந்து காட்டியதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். முன்பிருந்த அரசாங்கம் இதுபற்றி ஏதாவது பரிசீலனை செய்ததா? அல்லது இப்போதுள்ள அரசு வந்தபிறகுதான் இதுபற்றி பரிசீலனை நடந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஸ்பெஷல் டிரைனேஜ் ஸ்கீம், தஞ்சாவூர், என்ற பெயரில் ஒரு ஸ்கீம் அமைக்கப்பட்டது. சென்ற அரசு இருந்தபோதே இதுபற்றி பூர்வாங்க வேலைகள் செய்யப்பட்டன. 1—9—1967-ல் வடிகால் திட்ட வசதிகளைக் குறித்து ஆய்வு செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆய்வு வேலை 31—8—1968-க்குள் முடிந்து விடும். அதன்பின்னர் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அடுத்த சாகுபடி காலத்திற்குள் இந்தத் திட்டத்தை முடித்துவிடுவார்களா? அதற்கான வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 31—8—1968-க்குள் இந்த ஆய்வுவேலை முடிவுறும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த டிரைனேஜ் ஸ்கீம் சம்பந்தமாக கடந்தகால அரசு பரிசீலனை செய்து, கைவிடப்பட்டு விட்டதா? கும்பகோணம், மாயவரம் போன்ற இடங்களில் நடந்த விவசாயிகள் மாநாட்டில் பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் போதுமான நிதிவசதி இல்லையென்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்படி திட்டத்தைத் தீட்டுவதற்கு முன் போதுமான நிதி வசதியிருக்கிறதா? என்று பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியிருந்தால் எந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வடிகால் வசதி திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டதாக எப்போதும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கு நடக்கும் மெயின்டனன்ஸ் செலவுகளிலேயே இதை முடித்து விடலாம். இந்த 64 வடிகால் திட்டங்களைப்பற்றி ஆய்வுக்குழு என்ன திட்டம் சமர்ப்பிக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த வினா 52. திரு. என். காசிராமன் அவர்களுடைய வினாவை, திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் கேட்பார்கள்.

Damages due to fire in Vedaranyam taluk

* 52 Q.—THIRU N. KASIRAMAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that quite a number of houses have been affected by fire in Vedaranyam taluk;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) the extent of damages caused; and

(d) whether the Government have any immediate proposals to construct fire-proof houses for those who have been affected by the said fire?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம். வேதாரணியத்தில் 8—8—1967 அன்று ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் ஓடுவேய்ந்த 14 வீடுகளும், 106 கூரை வீடுகளும் அழிந்து விட்டன.

(இ) அடுப்பிலிருந்து பறந்த தீப்பொறிகளினால் இது எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்டது.

(உ) தீயினால் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூபாய் 5,49,705 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(எ) இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணத் தொகையாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல அமைச்சர் முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக 30 ரூபாயும், துணிமணிகளுக்காக 10 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 40 ரூபாய் முதலிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. புது அரசு வந்ததற்குப் பிறகு 1—7—1967-லிருந்து, வீடுகள் புதுப்பித்துக்கொள்ள 30 ரூபாய் என்றிருந்ததை 60 ரூபாயாகவும், துணிமணிகளுக்காக 10 ரூபாய் என்றிருந்ததை 20 ரூபாயாகவும் மொத்தம் 80 ரூபாயாக உயர்த்தி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தவகையில் 118 குடும்பங்களுக்காக 9,440 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுமட்டுமல்லாமல்,

[1968 டிப்ரவரி 16]

மீன்வர் குடியிருப்புப் பகுதிகளில், மீன்பிடிக்கும் வலை, நைலான் வலை போன்றவை மீன்வளத் துறையிலிருந்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: தீப் பிடிக்காத வீடுகளைச் சென்னையில் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதைப்போல அந்தப் பகுதியிலும் ஏன் கட்டிக்கொடுக்க முன்வரவில்லை என்று கேட்கிறேன்.

(விடை இல்லை.)

திரு. கே. வினாயகம் : சென்னையில் மாத்திரம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதே வினாவை . . .

திரு. கே. வினாயகம்: இல்லை, நான் மாற்றிக் கேட்கிறேன். (சிரிப்பு) சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் நிதியைச் சேகரித்து தீப்பிடிக்காத வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கும் நல்லெண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதே, அதுபோல இனியாகிலும் மற்ற பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கும் ஏதாவது நிதியைச் சேகரம் செய்து தீப்பிடிக்காத வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நாட்டில் கூரை வீடுகளே இல்லாமல் தீப்பிடிக்காத வீடுகளாகவே ஆக்கவேண்டுமென்பது லட்சியமாக இருக்கலாம். கிராமப்புறங்களில் ஜனத்தொகை குறைவு, தீப்பிடிக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் குறைவு. ஆனால் சென்னையில் ஜனநெருக்கமும் அதிகமாக இருக்கிறது, தீ விபத்து என்றால் ஏராளமான தழும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்கிற நிலை இருப்பதால் உடனாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் மற்ற இடங்களில் இந்த அரசாங்கம் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்பதும் சரியாகாது. நிதி நிலைமைக்குத் தக்கபடி, பொது மக்களின் வள்ளத்தன்மையையும் பொறுத்து ஒவ்வொரு இடத்திலும் தீப்பிடிக்காத வீடுகளை கட்டப்படவேண்டும்.

திரு. இரா. அரங்கண்ணல்: பொதுவாகவே தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை ஏழை எளியவர்களின் வாழ்விலும் இந்த அரசாங்கம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்று கொள்ளலாம், சென்னை மாநகரில் மட்டும் 650-க்கும் மேற்பட்ட குடிசைவாழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால், அதுவும் சென்ற அரசாங்கத்தினால் இந்தக் குடிசைவாழ் பகுதிகள் புனரமைக்கப் படாமல் போய்விட்டன என்ற காரணத்தினால்தான் இங்கு தீப் பிடிக்காத வீடுகளை உடனடியாக கட்டித்தர இந்த அரசாங்கம் முன்வந்தது என்பது உண்மையா? இந்தத் துறையில் எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் சொல்லலாம். சென்னை நகரத்தை முன் மாதிரியாக கொண்டுதான் அமைத்துக்காட்டுவதில் இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறையும், சிரத்தையும் கொண்டு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

சிங்கோனா துறை, கோவை

* 53 வினா—திரு. இ. ராமசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள அரசினர் சிங்கோனா துறையில் பணியாற்றிவரும் தொழிலாளர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் (மேற்பார்வையாளர்) முறையே எத்தனை பேர்?

(இ) மேற்பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி :

	நிலையில் அமைந்துள்ள சிங்கோனாத் தோட்டத்தின் தொழிற் சாலையிலும்.	அமையவில்லை அமைந்துள்ள சிங்கோனாத் தோட்டத்தின் தொழிற் சாலையிலும்.
(1)	(2)	(3)
(அ) (1) பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் உள்பட பணியாற்றிவரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	195	1,110
(2) அரசிதழ் பதிவுபெற்ற அதிகாரிகள் உள்பட பணியாற்றிவரும் மேற்பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை.	22	41
(இ) இல்லை.		

திரு. இ. ராமசாமி : தனியார் நடத்துகின்ற தோட்டத்தையும் அரசு நடத்துகின்ற எஸ்டேட்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அரசு நடத்துகின்ற சிங்கோனா துறையில் அதிகமான அளவு மேற்பார்வையாளர்கள் இருப்பதால், இதற்குத் தக்க அளவு தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, வேலைப் பளுவைக் குறைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மேற்பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க அரசு முன் வருமா என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டது, இப்போது அதிகமாக எண்ணிக்கை இருப்பதால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவார்களா என்று கேட்கிறார். தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை தேவைப் படுகிறபோது அதிகரிக்கப்படும்.

மங்கலம் கிராமத்தில் மண் அரிப்பு

* 54 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருப்பூர் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு உட்பட்ட மங்கலம் கிராமத்தை மண் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன நிலையில் உள்ளது?

[1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை முதற்கண் மங்கலம் கிராமத்தில் 50 ஏக்கர் பரப்பில் நிலத்தில் நிறைவேற்றலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. (மண்வளப் பாதுகாப்பு) முன்னோடிப் பணிகளை, உடனடியாகக் கவனிக்கும்படி பல்லடம் வேளாண்மைப் பொறியியல் மேற்பார்வையாளருக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. குடியானவர்கள், இத்திட்டத்தை ஊக்கமுடன் வரவேற்றால், இத் திட்டத்தை மேலும் கூடுதல் பரப்பில் நிறைவேற்ற இயலும்.

திரு. சு. துரைசாமி : பல்லடம், அவிநாசி இப்படிப்பட்ட தாலுக்காக்களில் பருவ மழை போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தினால் இந்தத் தாலுக்காக்களில் உடனடியாக மண் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இப்போது கோயம்புத்தூர் துணைக்கோட்டம் உள்ளிட்டு 18 மண் வளப் பாதுகாப்புத் துணைக் கோட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்த அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

கோழி வளர்ச்சி ஆய்வுக் குழு

* 55 வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோழி, வாத்து பண்ணை சம்பந்தமான மூவர் கமிட்டி அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்துவிட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வறிக்கையின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) கோழி, வாத்து வளர்ச்சி சம்பந்தமான மூவர் கமிட்டியின் அறிக்கை இன்னும் அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கவில்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இந்த அறிக்கை வந்தவுடன் அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்த அறிக்கையை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனத்திற்காக சபையில் வைக்கிறேன்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: இது சம்பந்தமாக அமைக்கப்பட்ட மூவர் கமிட்டியின் உறுப்பினர்கள் பெயரை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: திரு. ஆ. துரையாசன் ஓர் உறுப்பினர்—அதன் தலைவர். திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி ஓர் உறுப்பினர், ரெவரன்ட் பாதர் கலாத்தில்—திருச்சியைச் சேர்ந்தவர் ஓர் உறுப்பினர். அனாமல் ஹஸ்பெண்டரி டைரக்டர் அதன் செயலாளர்.

திரு. டி. மார்ட்டின் : தற்சமயம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கோழிக் குஞ்சுகள் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்களே, அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் இது பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நன்றி. இந்தக் கமிட்டியினர் அரசாங்கக் கோழிப்பண்ணை, தனியார் கோழிப்பண்ணை எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலித்து, இந்த கோழிப்பண்ணையை லாபகரமாக நடத்துவது பற்றி அறிக்கை கொடுக்கவிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து மேலும் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, தனியார் நடத்துகிற கோழிப்பண்ணை லாபமாக இருக்கிறபோது, சர்க்கார் நடத்துகிற கோழிப்பண்ணையில் நடட்டம்தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கோழிப்பண்ணை நடத்துவதை தனியாரிடத்திலேயே விட்டு விட்டு அவர்களுக்கு ஊக்கமும், உதவியும் அளிக்க சர்க்கார் திட்டமிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அரசாங்கக் கோழிப்பண்ணைகளில் நடட்டம் வருகிறது என்கிற விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மூவர் கமிட்டியையே அரசாங்கம் நியமித்தது. இவர்களது அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து, மேற்கொண்டு எடுக்கப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, கோவைக்குச் சமீபத்திலே துடியலூர் என்ற இடத்திலே டி. என். பழனிசாமி கவுண்டர் என்பவர் ஒரு பெரிய கோழிப்பண்ணை வைத்து நடத்தி வந்தார். அங்கே ஒரு அதிகாரி போய் அளவுக்கு மேற்பட்ட வேகமான ஊசி மருந்துகளைப் போட்டுவிட்டதன் காரணமாக அங்கே உள்ள கோழிகள் எல்லாம் இறந்துவிட்டதால் அவருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இனிமேலாவது அப்படி அதிகாரிகள் நடக்காமல் இருக்கும்படி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அங்கத்தினர் இப்பொழுது கேட்ட கேள்வியைத் தனியாக அரசாங்கத்திற்கு எழுதியனுப்பினால் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு தவறு நடந்திருக்குமானால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஒரு முட்டையின் விலை ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது என்று செய்தித்தாளில் வந்திருக்கிறது. இப்படி விலை ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம் நிர்வாகப் பளுதான் என்று பொது மக்களிடம் அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆராயவும் இந்தக் கமிட்டிக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் 1 ரூபாய் என்று குறைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலதிகாரிகள் கலெக்டர் மட்டத்தில் உள்ள ஒரு அதிகாரி ஒரு முட்டையின் விலை இரண்டு ரூபாய் ஆகிறது என்று பத்திரிக்கையிலே வெளியிட்டார். அப்படித் தவறான கருத்தை வெளியிட்டதற்குக் காரணம் அவர் கோழிப் பண்ணையின் கட்டடங்களுக்கு ஆகும் செலவு, அதிகாரிகளுடைய சம்பளம் இவற்றையெல்லாம் ஈடு கட்டி கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, இதுவரையில் இடப்பட்ட முட்டைகளையும் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு ஒரு முட்டை 2 ரூபாய் என்ற அளவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய நிலையில் முட்டையின் விலை 2 ரூபாய் அல்ல; 25 பைசாவுக்கு முட்டை கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இரண்டு ரூபாய்க்கு வந்து அதை 25 பைசாவுக்கு கொடுத்தால் ரூபாய் 1.75-ஐ நஷ்டமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளின் சார்பில் தனியார் கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகளுக்குக் கொடுக்கிற உதவித் தொகை முறையாகப் பயன்படுத்தப்படாமல் கோழிகளே இல்லாத நிலையில் உதவித் தொகைகள் ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளிலிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை அரசுக்குத் தெரியுமா? இது போன்ற நிலையை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசிடம் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சில பேர்கள் கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நிறையப் பணம் உதவியாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு கோழிகளையும் வாங்காத நிலையும் இருந்திருக்கிறது. வாங்கிய கோழிகள் எல்லாம் ஒரே நாளில் காலராவால் இறந்துவிட்டதாக தகவலும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இறந்துவிட்ட காரணத்தினாலே அரசாங்கம் கொடுத்த உதவித் தொகையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்ற கடிதங்கள் அடிக்கடி வந்திருக்கின்றன. பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகளில் சில பேர் குரோம்பேட்டைப் பகுதியிலே கோழிப் பண்ணை வைத்து நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தச் சாணத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, காய்கறித் தோட்டங்கள் போட்டு விளைச்சலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப் பயன்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள்; ஏமாற்றியும் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் “பாபர் கலாதில்” என்பவருடன் இரண்டு சட்டசபை உறுப்பினர்களைக்கொண்ட கமிட்டி போட்டிருக்கிறது.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, சில குறிப்பிட்ட உயர்ந்த ஜாதி இனக் கோழிகளை வளர்ப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் கோழிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொன்று கொடுப்பதன் மூலமாக அங்கே இருக்கிற தாழ்ந்த இனக் கோழிகள் இவற்றை அழுக்கி வைத்து விடக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படியில்லாத முறையில் ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கோழிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு உயர்ந்த ஜாதிக் கோழிகளைச் சர்க்கார் கொடுக்க முயற்சி செய்தால் அபிவிருத்தி செய்யலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்த மூவர் கமிட்டியினர் அத்தகைய அரிய கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : யஜ்ஞ, அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளில் தனியார் துறைகளில் நடத்தி வருகின்ற கோழிப் பண்ணைகள் லாபகரமானவை, மிகச் சிறந்த முறையிலே இருப்பவை என்றெல்லாம் பத்திரிகையிலேயிருந்தும், அங்கு சென்று வந்தவர்களின் மூலமாகவும் தெரியவருகிறது. ஆகவே, இங்கேயும் அதபோன்று தனியார் துறைகளிலே இவற்றை நடத்துவதற்கு அரசினர் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அமெரிக்கா போன்ற அனுபவம் எனக்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகின்ற யோசனை தனியார் துறையின் மூலமாக இந்தப் பண்ணைகள் ஒரளங்காக நடைபெறுகின்றன என்பது சில இடங்களில் இங்கே நஷ்டமாக நடத்தக்கூடிய தனியார்களும் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கோழிப்பண்ணை வைத்ததன் மூலமாக 10 அறியும் ஈபாய்வரை நஷ்டப்பட்டார். அவர் ஓவளிக்கடை வைத்து இருந்தவர், கோழிப்பண்ணை வைத்து இப்படி நஷ்டமடைந்து விட்டார் என்ற தகவலும் வந்திருக்கிறது. சில பேர்கள் வேறுவிதமாகவும் தகவல் கொடுக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி, காட்பாடி போன்ற இடங்களில் உள்ள கோழிப்பண்ணைகள் திறமையாக நடந்து வருகின்றன. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே எத்தகைய முறையிலே நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்காக நன்றி. அதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவரவர்களே, இந்தக் கோழி வளர்ப்பு சம்பந்தமாக அமைக்கப்பட்ட மூவர் கமிட்டி தனித் தனியாகச் சென்று விசாரிக்கிறார்களா அல்லது மூவரும் ஒன்றாகச் சென்று விசாரிக்கிறார்களா? அப்படி விசாரிக்கின்றபொழுது இதுவரை எத்தனை தனியார் துறை பண்ணைகளுக்குச் சென்று இருக்கிறார்கள்? எத்தனை அரசாங்கப் பண்ணைகளுக்குச் சென்று இருக்கி

[1968 பிப்ரவரி 16]

றார்கள்? தனியார் துறை பண்ணைகளுக்கும், அரசாங்கப் பண்ணைகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை கவனத்தில் கொள்கிறார்களா? அங்கங்கே உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத்தான் சென்று விசாரிக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதியிலே செல்கின்றபொழுது அரசாங்கக் கோழிப் பண்ணைக்கும், தனியார் நடத்துக்கின்ற கோழிப்பண்ணைக்கும் செல்கிறார்கள். எத்தனை அரசாங்கப் பண்ணைகளைப் பார்த்திருக்கிறார்கள், எத்தனை தனியார் பண்ணைகளைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் அவர்கள் கொடுக்கப் போகின்ற அறிக்கையிலே விவரமாக தெரிவிப்பார்கள்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தீவிர கோழிப் பண்ணைத் திட்டம் எப்பொழுது வந்தது? தமிழகத்தில் எந்த எந்த இடங்களிலே அரசாங்கக் கோழிப் பண்ணைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன? அதற்குப் போடப்பட்ட மூலதனம் எவ்வளவு, நஷ்டம் எந்த எந்த இடங்களில் எவ்வளவு ஏற்பட்டது? நஷ்டம் ஏற்பட்டதால் அதிகாரிகள்மீது தக்க நடவடிக்கை என்ன எடுக்கப் படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும். இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் திருத்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலேதான் மூவர் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது, வருவாய் எவ்வளவு, லாப நஷ்டம் எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் கமிட்டியார் ஆராய்ந்து இந்தச் சபைக்கே வைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு விரைவிலே கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இது மூவர் கமிட்டியா அல்லது நால்வர் கமிட்டியா? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது நான்கு பேர்களையும் சொன்னார்கள். இந்தக் கமிட்டியிலே உள்ளவர்கள் முட்டை, கோழி சாப்பிடக்கூடியவர்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது மூவர் கமிட்டிதான். அரசாங்க சார்பில் பணியாற்றுகிறவர் தகவல் சேகரித்துத் தருவதற்காக செயலாளராகப் பணியாற்றுகிறார். கமிட்டியில் உள்ள மூன்று பேர்களும் முட்டையும் கோழியும் சேர்த்து சாப்பிடக்கூடியவர்கள்தான். ஆனால் அவர்கள் கோழிப் பண்ணைக்குச் சென்றபொழுது எந்த இடத்திலும் முட்டையும் கோழியும் சாப்பிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. கே. டி. எஸ். மணி : பஞ்சாயத்து யூனியனிலோ அரசாங்கத்திலோ நடத்தப்படுகின்ற கோழிப் பண்ணைகளில் நஷ்டம்தான் வரும். காரணம் என்ன என்றால் அவர்கள் ஃபீடிங்குக்காகக் கொடுக்கிற சார்ஜ், பணியாற்றுகின்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற பணம் எல்லாம் சரியாக யூனியனிலே ஒதுக்குவது இல்லை, அப்படி ஒதுக்குவதற்கு புரவிஷன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் நஷ்டம் வருகிறது. அது யூனியனுடைய பொறுப்பு அல்ல. முன்பு இருந்த அரசாங்கம் திட்டத்தைச் சொல்லிவிட்டார்களே தவிர போதுமான பணம் ஒதுக்கியும் பாதுகாப்புத் தந்தும் உதவி செய்யவில்லை, என்பதை அரசாங்கம் உணருமா? ஆகவே இனி மேலாவது அவற்றிற்கு எந்த அளவுக்கு பணம் ஒதுக்கமுடியுமோ ஒதுக்கி, பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினருடைய கேள்வியிலே பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏன் நஷ்டம் வருகிறது என்பதற்கு சமாதானம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : லட்சக்கணக்கான ரூபாய் தரமுதக அரசு செலவுசெய்தும் கோழிப் பண்ணை லாபகரமாக இல்லை. இதை நிவர்த்திசெய்து லாபகரமாக நடத்தக்கூடிய முறையில் ஐரோப்பா, அமெரிக்காவில் உள்ள நாடுகளுக்கு மூன்று உறுப்பினர்களை அனுப்பி பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இன்றைய சர்க்காருடைய நிதி நிலையில் நம்முடைய சர்க்கார் அவ்வளவு செலவு செய்து அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை.

பொள்ளாச்சி நகருக்கு சிவில் கோர்ட்

* 56 வினா—**திரு. இ. ராமசாமி :** மாண்புமிகு சட்ட, கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பொள்ளாச்சி நகரில் சிவில் கோர்ட் ஒன்று துவக்க அரசுக்கு உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. இ. ராமசாமி : பொள்ளாச்சி வட்ட பொதுமக்களிடமிருந்தும், நகராட்சி மன்றத்திலிருந்தும் சிவில் கோர்ட்டு வேண்டுமென வந்த கோரிக்கைகள் எந்தெந்த காரணத்தால் மறுக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது பற்றிப் பொள்ளாச்சி நகராட்சியில் இருந்து வேண்டுகோள் வந்தது. அதை நாங்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பினோம். உயர்நீதிமன்றம் அங்கே ஒரு சிவில் கோர்ட் திறக்க ஆதாரம் இல்லையென்று அறிவித்திருக்கிறது.

[1963 பிப்ரவரி 16]

வைகூரி தடுப்பு

*57 வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு மருத்துவத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா :

(அ) நமது மாநிலத்தில் வைகூரியை தடுப்பதற்கு உபயோக படுத்தப்படும் ரஷிய அம்மைப்பால் மருந்து மிகவும் கடுமையான விளைவுகளை உண்டாக்குவதாக ஏதேனும் புகார்கள் வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அந்தக் கடுமையான விளைவைத் தடுக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) ரஷியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட அம்மைப்பாலை (Freeze Dried Vaccine) பயன்படுத்துவதால் கடுமையான விளைவுகள் உண்டாவதாக முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வரவில்லை.

முதன் முறையாக ரஷியா அம்மைப்பாலைக் கொண்டு அம்மை குத்தப் பட்ட மக்களில் சுமார் 20 முதல் 30 சதவீதம் பேருக்கு சற்றுக் கடுமையான விளைவு ஏற்பட்டதாக சென்னை மாநகராட்சியின் சுகாதார அதிகாரி இப்போது அரசுக்கு அறிவித்துள்ளார். அம்மை குத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்கனவே நோய் எதிர்ப்புத் திறன் இல்லாததே இதற்குப் பெரிதும் காரணமாகும். அடுத்த படியாகத் தருவிக்கப்பட்ட அம்மைப்பால் மருந்து சாதாரண விளைவுகளையே உண்டாக்கியது.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : ரஷியாவிலிருந்து வரக்கூடிய அம்மைப்பால் தற்போது கடுமையானதாக இல்லையென்று மாநகராட்சி அதிகாரி கூறியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கிருந்து தருவிக்கக்கூடிய அம்மைப்பால் தரம் உயர்ந்ததா அல்லது தரம் குறைந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தரம் குறைந்ததாக இல்லை. சற்று விளைவு கடுமையாக இருந்தது. இப்போது தருவிக்கப்படும் அம்மைப்பால் சாதாரண விளைவை உண்டாக்குவதாக இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, is the Minister aware of the fact that three or four years ago when Russian vaccine was used there was serious reaction and that after this information was brought to the notice of the Government only the vaccine was withdrawn and the manufacture of the entire vaccine was given to the King Institute, Guindy ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 16]

மேற்கு மாம்பலத்துக்கு விளக்கு வசதி

* 58 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :

(அ) சென்னை மேற்கு மாம்பலம், 96-வது டிவிஷனில் இன்னும் விளக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அது பற்றி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை, மேற்கு மாம்பலத்தில் விளக்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது 500 விளக்குகள் உள்ளன.

(இ) எழாது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : 96-வது வட்டத்தில் இன்னும் சில பகுதிகளில் விளக்கு வசதி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் சோழங்கால விளக்குகள் கூட எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தற்போது 500 விளக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வப்போது வட்டார உறுப்பினரும், பொதுமக்களும் கேட்பதற்கு ஏற்ப, மாநகராட்சியின் நிதிநிலைமையை ஒட்டி விளக்குவசதிகள் அதிகரிக்கப்படும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மேற்படி டிவிஷனில் வீட்டு வசதி போர்டாரால் கட்டப்பட்டிருக்கும் பகுதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நீண்ட நாட்களாகியும், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் கோடம்பாக்கம்-புதூர் என்ற பகுதியில் இருப்பவர்கள் இன்னும் இருளில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எவ்வுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் பணியைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் மாநகராட்சிக்கு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : விளக்கு வசதிகள் இல்லாத பகுதிகளுக்கு விளக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க விரைவாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அவ்வப்போது நிச்சயமாக அறிவிக்கப்படும்.

திரு. கே. வினாயகம் : மேற்கு மாம்பலத்திலே இன்னும் தனிப்பட்ட கண்டிராக்டர்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்ததன் காரணமாக அங்கெல்லாம் சாதாரண விளக்குகளே வீதிகளில் எரிவது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். புதிய மாம்பலம் பகுதியில் நியான் விளக்குகளும், ப்ளூ வேப் விளக்குகளும் இருக்க இந்த மேற்கு மாம்பலம் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு அந்த மாதிரி விளக்குகள் இல்லாமல் இருப்பது பாகுபாடு காட்டுவதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இந்திலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கார்ப்பரேஷனுக்கு அதிகாரபூர்வமாகச் சொல்ல முடியுமா?

[1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: சென்னப் நாயக்கன் கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் மட்டும்தான் முதலில் விளக்குகள் இருந்தன; மற்றப் பகுதிகள் இருளில்தான் இருந்தன. படிப்படியாகத்தான் மற்றப் பகுதிகள் விளக்கு வசதிகளைப் பெற்றன. அதே போன்று இப்போது புதிதாகத் தோன்றியிருக்கும் மேற்கு மாம்பலம் பகுதியிலும் ஒளி விளக்குகள் அமைக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE: Yesterday I had to say that West Mambalam was the Cindrella of Madras City. To-day I have to say that there is more no-man's land in West Mambalam, belonging neither to the State Housing Board nor to the Corporation. There are a number of private roads. Neither the Housing Board nor the Corporation want to come into the picture and put up electric lights. In view of this confused picture, will the Hon. Minister take steps to have the streets properly lighted and will he give per instructions to the Corporation?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தொடர்புடைய மாநகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளை அழைத்து வைத்து அது பற்றிப் பேசுவதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம்: இந்தப் பகுதியில் அதிகமான பிரைவேட் ரோடுகள் இருப்பதால் அதிலே வசிக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து எங்களுடைய சொந்தத் தன்மையை விட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்தாலோழிய கார்ப்பரேஷன் அதாரிடிஸ் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், கார்ப்பரேஷன் அந்த மக்களை அணுகி நயமாக அவர்களிடமிருந்து எழுதி வாங்க முயற்சி செய்தால் முடியும். அல்லது சட்ட மன்றத்தில் சட்டம் கொண்டு வந்து பிரைவேட் ரோடுகள் தானாகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டதாக கருத வழி செய்ய வேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தனிப்பட்டவர்கள் இடத்தை மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் நயமாக எடுத்துச் சொல்லி அந்த முயற்சியில் தோல்வி கண்டால் பிறகு அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவடைந்தன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினர் அவரவர் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அவையுரிமைக் கேள்வி.

திரு. சுப்ரமணியம் மீதும், 'இந்து' பத்திரிகை மீதும்
(தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள அவை உரிமைக் கேள்வி. அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தில் கண்டுள்ளபடி

1968 பிப்ரவரி 16] [பேரவைத் தலைவர்]

பேரவையின் கண்ணியத்தைப் பாதிக்கக்கூடியதாக முதல் தோற்றம் இருக்கிறதா என்று முடிவு செய்ய நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இறுதி முடிவு எதுவாக இருந்தாலும், எடுத்த எடுப்பிலே ” Mr. Subramaniam described the recent language bill adopted by the State Assembly as the biggest political fraud என்று

சொன்னதிலே உள் கருத்து எப்படி இருந்தாலும் முதல் தோற்றம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை முடிவு செய்யக் கடமைப்பட்டவன். அதோடு நமது விதி 187 (1)-ன் கீழ் அது அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியாக இருந்தாக வேண்டும். இதிலே கொடுத்திருக்கும் வாசகத்தில் Language Bill என்று இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் 1956-ம் ஆண்டு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலேதான் ‘லாங்வேஜ் பில்’ என்று வந்தது. இப்போது 23—1—1968-ல் வந்தது, ரெசல்யூஷன், தீர்மானம் அல்லவா? அப்படியானால் குறிப்பிடப்பட்ட நிகழ்ச்சி அண்மையில் நடைபெற்றதுதானா என்பது பற்றி முடிவுக்கு வருவதற்கு அது பற்றி விளக்கி உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நான் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மீது கொண்டு வந்திருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினை 11—2—1968-ல் 11-ம் பக்கம் இரண்டாவது காலத்தில் இந்துப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற செய்தியாகும். “Mr. Subramaniam described the recent language bill adopted by the State Assembly as the biggest political fraud.” என்று வெளியிடப்பட்டிருப்பது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது என்பது என்னுடைய கருத்து. கனம் அவைத் தலைவர் அவர்கள் ‘இது அண்மையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியா? ‘லாங்வேஜ் பில்’ என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் 23—1—1968-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட ரெசல்யூஷனைக் குறிக்குமா’ என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வாசகத்தில் ‘ரிஸென்ட் லாங்குவேஜ் பில்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது: ‘ரிஸென்ட்’ என்று சொன்னால் அண்மை. அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தப் பத்திரிகைக் குறிப்பில் அவர்கள் பேசியதாகச் சொல்லப்பட்ட இடம் ‘Mr. Subramaniam was inaugurating the 11th Annual Conference of the Dindigul Town Congress Committee’ திண்டுக்கல் நகர காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆண்டு விழாவைத் துவக்கி வைத்து அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டதாக இந்தப் பத்திரிகைச் செய்தி கூறுகிறது. ஆனால் அந்தப் பேச்சில் மற்ற இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதெல்லாம் நாம் 23—1—1968-ல் நிறைவேற்றிய அந்த மொழித் தீர்மானத்தைப்பற்றித்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வாசகம் வேண்டுமானால் ‘லாங்வேஜ் பில்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்களால் பேசப்பட்டிருக்கிற செய்திகள் பூராவும் 21—1—1968 நாம் நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானத்தைப்

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1968 பிப்ரவரி 16]

பற்றியிருப்பதால் இந்தக் குறிப்பு நாம் நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானத்தைப்பற்றியது என்று நான் முதலில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இந்த வாசகத்தில், 'பிக்கஸ்ட் பொலிட்டிகல் ஃப்ராட்', 'பெருத்த அரசியல் மோசடி' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்த அவையில் நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவை மிகவும் புனிதமானது, மக்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க இருக்கிறது. எல்லோருடைய நலன்களையும் பாதுகாக்க இருக்கிற, இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்திற்காக இருக்கிற ஒரே ஒரு அவை நம் சட்டப் பேரவை. இந்தச் சட்டப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பிரதிநிதிகளாகிய நாம் அனைவரும் அமர்ந்திருந்து செய்யக்கூடிய காரியங்களை வெளியிலே இருப்பவர்கள் அந்தக் காரியத்தைப்பற்றி ஒரு கண்ணியமான முறையில் விமர்சித்தால் பரவாயில்லை. ஆரோக்கியமான முறையில் அதை விமர்சனம் செய்திருந்தால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் செய்யப்பட்ட விமர்சனம், பெருத்த அரசியல் மோசடி என்று குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே இந்தச் சபையின் கௌரவத்தையும், இந்த சபையின் மானத்தையும், மரியாதையும் மிகவும் இழிவாக தரக் குறைவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் 'பிக்கஸ்ட் பொலிட்டிகல் ஃப்ராட்' என்று சொல்லியிருப்பதைக் கண்டு சில பேர்கள் சொல்லலாம், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த மொழித் தீர்மானத்தைப்பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அவையை இணைத்துச் சொல்லவில்லை என்று. அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்த அவையைப்பற்றி அல்ல என்கூட யாராவது சொல்லலாம். ஆனால் இந்த உரிமைப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி நம் சட்ட மன்றங்களோ அல்லது பாராளுமன்றமோ திட்டவட்டமான, தீர்மானமான ஒரு கொள்கையை வகுத்திருக்கிற காரணத்தினால் நம் அரசியல் சாசனத்தில் 194-வது பிரிவு மூன்றாவது சப்-கிளாசில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

'In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.' என்று தெளிவாக அரசியல் நம் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதால் 'ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்' விதிமுறைகளை நாம் பின்பற்றக் கடமைப் பட்டவர்களாவோம். 'ஹௌஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்' விதி பற்றி 'மேஸ் பார்லிமெண்டரி ப்ராக்டிஸில்' குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 117-வது பக்கத்தில் இந்த உரிமைப் பிரச்சனை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

'In 1701 the House of Commons resolved that to print or publish and books or libels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House and indignities offered to their House by words spoken . . .'

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

I want to emphasize the word 'spoken'.

'or writings published reflecting on its character or proceedings have been constantly punished by both the Lords and the Commons upon the principle that such acts tend to obstruct the Houses in the performance of their functions by diminishing the respect due to them.

Reflections upon Members, the particular individuals not being named or otherwise indicated, are equivalent to reflections on the House'.

இந்தவிடத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

'indignities offered to their House by words spoken or writings published reflecting on its character or proceedings. . . .'
அவையின் தாத்தைப் பற்றியோ அல்லது நடவடிக்கைகள் பற்றியோ குறிப்பிட்டால், பேசினால், எழுதினால் அது மானநஷ்ட முறையில் இருக்குமானால் அது உரிமைப் பிரச்சனைக்கு ஏற்றது என்ற முறையில் குறிப்பு இருக்கிறது. அதே புத்தகத்தில் 'ப்ரொஸீடிங்ஸ்' என்பதற்கு ஒரு இலக்கணம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 62-வது பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'The meaning of the term "proceedings in Parliament"—The primary meaning, as a technical parliamentary term, of "proceedings" is some formal action, usually a decision, taken by the House in its collective capacity. This is naturally extended to the forms of business in which the House takes action, and the whole process, the principal part of which is debate, by which it reaches a decision.'

'ப்ரொஸீடிங்ஸ் இன் பார்லிமென்ட்' என்பது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவாதங்கள், விவாதங்கள் மூலம் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் இவைகள் அனைத்தும் 'ப்ரொஸீடிங்ஸ் இன் பார்லிமென்ட்' என்பதற்கு இலக்கணமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவேதான், இங்கு நாம் 23--1—1968-ல் விவாதம் செய்து பல உறுப்பினர்கள் கருத்துகளைத் தெரிவித்து அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவு எடுத்து அந்த முடிவுதான் மொழித் தீர்மானம் என்பதை அனைவரும் அறிவோம். எனவேதான் அப்படி எடுக்கப்பட்ட அந்த முடிவு, அப்படி குறிப்பிடப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தான் 'ப்ரொஸீடிங்ஸ் இன் பார்லிமென்ட்' என்பதற்குள் வருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னால் நம் தமிழ்நாட்டில் இருந்த நிலைமையை யோசிப்போமானால் மிக மிக அவசியமான ஒரு தீர்மானமாகும். இந்த அவை தமிழ்நாட்டின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, தமிழ் மக்களின் கலாசாரம், நாகரீகம் ஆகியவைகளை மனதில் கொண்டு ஒரு தீர்க்கமான முடிவை எடுத்தது. அந்தத் தீர்மானம் நம் அவை முதல்வர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு அதன்மீது காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கருத்திருமன் அவர்களும், திரு. பூவ

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி]. [1968 பிப்ரவரி 16]

ராகன் அவர்களும் சுதந்திராக் கட்சி சார்பாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், தமிழரசுக் கட்சி சார்பாக மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களும், முஸ்லீம் லீக் சார்பாக மாண்புமிகு டாக்டர் ஹபிபுல்லா பேக் அவர்களும், குடியரசுக் கட்சி சார்பாக மாண்புமிகு திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடதுசாரி) சார்பில் மாண்புமிகு திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், வலதுசாரி சார்பில் மாண்புமிகு திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும் எஸ். எஸ். பி., பி. எஸ். பி. சார்பில் மாண்புமிகு திரு. மாரிமுத்து, மாண்புமிகு திரு. நல்லசிவம் ஆகியோர்களும் பல திருத்தங்களை அத் தீர்மானத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதேநேரத்தில் முதல் அமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தைத் தவிர மற்ற திருத்தங்கள் அனைத்தும் திரும்பப் பெறப்பட்டன அல்லது வோட்டுக்கு விடப்படவில்லை. அவற்றைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் அந்தக் திருத்தங்களை நிறைவேற்றவேண்டும், அந்தக் திருத்தங்கள் மீது வோட்டு எடுக்க வேண்டுமென்று யாரும் கேட்கவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தம் நிறைவேறியது. வோட்டு எடுக்கும் போது பார்ப்போமாலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சுதந்திராக் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி, முஸ்லீம் லீக், குடியரசுக் கட்சி ஆகியவைகள் அத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியும், எஸ். எஸ். பி. யும் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும், பி. எஸ். பி. யும் நடுநிலைமை வகிக்கார்கள். எனவே அந்தத் தீர்மானத்தை யாரும் எதிர்க்கவில்லை, ஒரு வோட்டு கூட எதிர்த்துப் போடவில்லை.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். எஸ். எஸ். பி. யும் காங்கிரஸும் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள், பி. எஸ். பி. யும், கம்யூனிஸ்ட்களும் நடுநிலைமை வகித்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எதை ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்கிறார்கள். எஸ். எஸ். பி. சார்பாக நாங்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டோம் என்று சபை நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொன்னால் நடைமுறை பற்றியுள்ள கேள்வியாக இருக்க வேண்டும். பாயின்ட் ஆஃப் களாரிஃபிக்கேஷன் என்றால் என் அனுமதியோடுதான் கேட்கமுடியும். திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் களாரிஃபிக்கேஷன் கேட்கிறார்களா அல்லது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்புகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்று என்ன செய்தார்கள் என்பதைச் சொன்னால் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் திருத்திக்கொள்வார்கள்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : நாங்கள் எங்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : எஸ். எஸ். பி. நடுநிலைமை வகித்ததாக ரெகார்டுகள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியும், பி. எஸ். பி. யும் (abstained from voting) ஒட்டுப்போடாமல் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். எனவே இந்த நம்முடைய அவையில் எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள மூன்றரை கோடி மக்களினுடைய பிரதிநிதிகளும் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறும் வகையில் ஆதரவாக இருந்தார்கள். யாருமே எதிர்க்கவில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகு தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய மாற்றத்திற்குப் பிறகு, மாணவர்களிடமும், பெற்றோர்களிடமும், கல்விமான் களிடமும், அரசியல்வாதிகளிடமும் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றத்தைப் பார்த்த பிறகு, அந்த மாற்றத்தினால் அரசியலிலே சிலருக்கு லாபம் இல்லை என்று உணர்ந்த பிறகு அந்த மாற்றத்தினால் தமிழ்நாட்டிலே கலவரங்களுக்கு இடமில்லை என்ற நிலையைப் பார்த்த பிறகு இதைப் போன்றதொரு கருத்தை அவர்கள் கூறியிருப்பார்களேயானால் அந்தக் குறிப்பு, அந்தக் கருத்து இந்த அவையின், இந்தப் பேரவையின் மரியாதையைக் குறைக்கிறது. அவ்வாறு மரியாதைக் குறைவாக ஆக்குகின்ற அந்தக் குறிப்பைப் பார்க்கும்பொழுது அதைச் சொல்கின்றவர்கள் எவ்வளவு பெரியவராகக் கூட வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கலாம், முதலிலே அமைச்சராக இருந்திருக்கலாம், அறிஞராகவும் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் கூறிய அந்தக் கருத்து இந்த அவையின் மரியாதையையும், மானத்தையும் எந்த அளவிலே பாதிக்கிறது என்பதுதான் பிரச்சினை. இந்தக் கருத்து எப்படி நம்மைப் பாதிக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். இதே மாமன்றத்தில் 1960-இல் ஒரு அறிஞர் இதே கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர் சொல்லியிருக்கிறார், இந்த உரிமைப் பிரச்சினை போன்ற ஒரு பிரச்சினையில் கட்சிகளைப்பற்றிக் கவனிக்கக் கூடாது, வேறு எதையும் கவனிக்கக் கூடாது, நண்பர்களைப்பற்றிக் கவனிக்கக் கூடாது, ஆனால் கவனிக்கப்பட வேண்டியது இந்தச் சபையின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, இந்தச் சபையின் கௌரவம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஒரே விஷயத்தைப் பற்றித்தான் என்று கூறியிருக்கிறார், அவ்வாறு கூறியவர் வேறு யாருமில்லை. பிரச்சினைக்குக் காரணமான திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான். அன்று 1960-இல் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. மாநகராட்சி மன்றம் அப்பொழுது இங்கு இருந்த மூன்று நண்பர்கள் பேச்சின் மீது வருத்தத்தைத் தெரிவித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானத்தைக் குறிப்பிட்டு, மாநகராட்சிமன்றம் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது இந்தச் சபையின் மதிப்பைப் பாதிக்கிறது என்று திரு. எ. ஏ. ராஜேக் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வந்தார். இன்றைய

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி] [1968 பிப்ரவரி 16]

முதலமைச்சர் அன்று சட்டமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. கருத்திருமன் அவர்களும், காங்கிரஸ் கொறடா திரு. விநாயகம் அவர்களும் இதே மன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைச்சராகவும், அவை முன்னவராகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த உரிமைப் பிரச்சினை மீது அப்பொழுது பேசிய மூன்றே மூன்று வரியை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். 'இது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியைப் பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிய விஷயம் அல்ல. இது இந்தச் சபையைப் பற்றிய விஷயம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் இன்று ஏதாவது தவறு செய்திருக்கிறது என்றால் அது தனிப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினரைக் குறித்து அல்ல, இந்தச் சபையின் உரிமையைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். எனவே அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் தலைவர் என்பதற்காகவோ அல்லது அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்ற காரணத்திற்காகவோ இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவில்லை. அல்லது தனிப்பட்ட ஒருவரை எதிர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று அதற்காகவும் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவில்லை. அவைவரும் கூடி இந்த மன்றத்தில் முடிவெடுத்த ஒரு தீர்மானத்தை " "The biggest political fraud" என்று அவர் கூறியிருக்கிறார் 'பிராடு' என்றால் அகராதியில் தமிழிலே 'மோசடி', 'பித்தலாட்டம்', 'நியாயமற்ற வேலை' என்று அர்த்தம் இருக்கிறது. யார் என்ன பித்தலாட்டம் செய்து விட்டார்கள்? நாமெல்லாம் பித்தலாட்டக்காரர்களா? நாம் எல்லாம் மோசடிக்காரர்களா? இந்த அவை நிறைவேற்றிய தீர்மானம் மோசடித் தனமானதா? இந்த அவை பித்தலாட்டக்காரத்தனமானதா? என்கிற அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்த உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிக் கூறியிருந்தாலும் நான் அதிகமாக இதிலே கவனம் செலுத்த மாட்டேன், கவலைப்பட மாட்டேன். The Language Bill adopted by the State Assembly" என்று சொல்லாமல் the Language Bill piloted by the D.M.K. Party என்று ஆளுகிற கட்சியின் மீதோ அல்லது தோழமைக் கட்சிகளின் மீதோ குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அதிகம் கவலைப்பட்டிருக்கமாட்டேன். ஆனால் சொல்லியிருப்பது, the Language Bill adopted by the State Assembly இந்த மாநில சட்டமன்றம் நிறைவேற்றியிருக்கிற மொழித் தீர்மானம் அல்லது மொழிச் சட்டம் என்ற முறையிலே சொல்லியிருப்பதால், இந்தச் சட்டமன்றத்தைக் குறித்துச் சொல்லியிருப்பதால் இது உரிமைப் பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே வருகிறது. "The biggest political fraud", என்று இந்த மொழித் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பதால் Prima facie case of breach of privilege இருக்கிறது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்? அன்றைய நடவடிக்கையின் குறிப்புகள் என் முன்னால் இருக்கின்றன. அன்று அவர்கள் கட்சியின் தலைவர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் “என்னுடைய கட்சியும் அரசினர் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடு நிலை வகிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சினை எதுவும் இல்லை.

அடுத்து, இந்த அவையுரிமைக் கேள்வியை எழுப்பிய நண்பர் திரு. இளம்வழுதி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அவர்கள் சொல்லியிருப்பது ‘பில்’ என்று. பில் என்பது 1956-ஆம் வருஷத்தில் வந்திருக்கிறது. எனவே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்துத் தான் ‘ப்ராடு’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையா என்று சொல்லியாக வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தின் பிரதி அவர்கள் கை வசம் இருக்கிறதா? அதிலே ‘ப்ராடு’ இருக்குமானால் அவர்கள் சொல்லுவது நியாயமாக இருக்கும். அந்தத் தீர்மானத்தின் பிரதிகள் இருந்தால் அதில் பூராவுமோ அல்லது ஒரு பகுதியோ ‘ப்ராடு’-ஆக இருந்தால் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியது நியாயமாக இருக்க முடியும்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அன்று நிறைவேறிய தீர்மானத்தை நான் கையிலே வைத்திருக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய முதல் பகுதி, “1967-ம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிகள் (திருத்த) சட்டத்தையும், அதைச் சார்ந்த தீர்மானத்தையும் இந்திய நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றியதின் விளைவாக இம்மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கடும் நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்தல் வேண்டும்” என்ற மூலத் தீர்மானம், அவைமுன்னவர் கொண்டு வந்த தீர்மானம். அதன்மீது பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. ஆனால் நிறைவேறிய தீர்மானம் பல பகுதிகளாக இருக்கிறது. நான் அதைப் படிக்கிறேன் : ‘பல்வேறு மொழி-பண்பாடு-நாகரீகங்களைக் கொண்ட இந்தியாவில், ஒரு வட்டார மொழியை மட்டும் ஆட்சி மொழியாக் குவது இந்திய ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் சூலைத்து, ஒரு மொழிப் பகுதி மற்ற மொழிப் பகுதிகளை அடிமை கொள்ளச் செய்திடும் என்று உணரப்படுவதால். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பகுதியிலே ‘ப்ராடு’ இல்லையா?

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : இல்லை, இந்தப் பகுதியிலே ‘ப்ராடு’ இல்லை எந்தப் பகுதியிலும் ‘ப்ராடோ’ பித்தலாட்டமோ, ‘மோசடியோ’ இல்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார், மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையில் நிறைவேறிய தீர்மானத்தை “The biggest political fraud”,

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

என்று சொல்லியிருக்கிறார். தீர்மானத்தின் ஒரு பகுதி உண்மையிலேயே 'ப்ராடாக' இருந்தாலும் இந்த மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை வெளியிலே இருக்கும் ஒரு பிரஜை அவமதிக்கும் முறையில் கூறலாமா? எனவே நாம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை பற்றி 'ப்ராடு' இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தனித்தனியாகப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி: இரண்டாவது பகுதி, தமிழும் மற்ற தேசிய மொழிகளும் மத்திய ஆட்சிமொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதல் பகுதியிலே ஃப்ராட் இல்லை அல்லவா?

திரு. இரெ. இளம்வழுதி: எந்தப் பகுதியிலும் ஃப்ராட் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்து என்ன என்று கூடச் சொல்லவில்லை. தீர்மானத்தின் முடிவு என்ன ஆயிற்று?

திரு. இரெ. இளம்வழுதி: இந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்து மும்மொழித் திட்டத்தை மாற்றி தமிழ்நாட்டுக்கு இரு மொழிகள் வேண்டுமென்பது. ஆங்கிலமும் தமிழும் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இது.

நமது அரசியல் சட்டத்திலே 8-வது ஷெட்யூலில் குறிப்பிட்டுள்ள அத்தனை மொழிகளும் சமமானவை. அந்த மொழிகளில் இந்தியும் ஒன்று; தமிழும் ஒன்று. தலைகிறந்த அத்தனை வட்டார மொழிகளும் இந்த மொழி ஷெட்யூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் அந்த வட்டார மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ் மொழியும் இந்தியோடு ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு மொழி இன்னொரு மொழியை அழிக்கின்ற அளவுக்கு அது அமையக் கூடாது என்ற அளவிலேதான் அந்த மும்மொழித் திட்டத்தை மாற்றி இரு மொழி வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு கூட, என். சி. சி. போன்ற அணிகளில் இந்தி கட்டளைச் சொற்களுக்குப் பதிலாக முன்பிருந்தது போல் ஆங்கிலம் அல்லது தமிழாக இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த 'பில்' என்பது எப்படி ஒத்து வரும் என்று கேட்டார்கள். அதே பத்திரிகைக் குறிப்பில் பிறகு தெளிவாக இப்பொழுது நிறைவேற்றிய அந்த மொழித் தீர்மானத்தைக் குறிக்கிற அளவில் பேசி இருக்கிறார்கள். அதாவது,

He said that the two-language formula would cut off Madras from other parts of the country and also would take away its voice in the administration at the Union Government level. A unilateral

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

decision to scrap the three-language formula by the Madras State would not solve the language problem but only adversely affect the people of Madras, the T.N.C.C. President added என்று பேசியதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. எனவேதான் மும்மொழித் திட்டத்தை அகற்றி இருமொழித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நாம் அதைப் பற்றியத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். ஆகவே, இது 1956-லே நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாவை எந்தவிதத்திலும் குறிப்பதாக இல்லை. இப்பொழுது 23—1—1968-ல் நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானப்பற்றிய குறிப்புதான் அது. 'மில்' என்று ஒருவேளை மொழி பெயர்ப்பில் தவறாக இருக்கலாம். ஆனால், அது மொழித் தீர்மானம். அந்தப் பேச்சின் பிற்பகுதியிலே நாம் நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அதை நாம் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைய, அதாவது 23—1—1968-அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப்பற்றித்தான் அது குறிப்பிடும் என்று சபைத் தலைவர் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லலாம், அல்லது திங்கட்கிழமை சொல்லலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான பிரச்சினை முதலாவதாக, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அண்மையிலே சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்ட ஒரு கருத்தைப்பற்றியது. அவர் சொன்னது இந்தச் சபையினுடைய உரிமையையும் நடவடிக்கையையும் பாதிப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியையே ஆதாரமாகக் கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கிளப்பக் கூடாது என்று சபாநாயகர் அவர்களே பல தடவைகளிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலிலே அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்ததை ஆதாரமாகக் கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பியதைச் சரி என்று ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக இருந்தால், ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் என்ன ஆயிற்று என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு உரிமைப் பிரச்சினை என்பது சாதாரணமானது அல்ல. அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்டு அவர்மீது உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவந்தால், சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்ட அவருக்கும் பல உரிமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர வேண்டும். முதலாவதாக, சபையிலே இருக்கிறவரைப் பற்றியோ அல்லது சபையினுடைய நடவடிக்கையையோ பாதிக்கத்தக்க விதத்தில் யார் சொல்வதாக இருந்தாலும், அவர்கள்மீது உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வரலாம். ஆனால்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

அவர்கள் இந்தச் சபையைப்பற்றியும் சொல்லவில்லை, இந்த அவையை அவமதிக்கிற விதத்திலும் சொல்லவில்லை. சபையிலுடைய நடவடிக்கையைப்பற்றியும் சொல்லவில்லை. சபையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப்பற்றியோ அல்லது சட்டத்தைப்பற்றியோ வெளியிலே இருப்பவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் பேச உரிமையுண்டு. இந்த ஜனநாயக நாட்டிலே சபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்ய யாருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை நாம் அறிந்து கொள்வது மிக மிக அவசியம். ஆகவே, அவர் சபையைப்பற்றி, சபை நடவடிக்கையைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. இந்தச் சபை நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு யாருக்கும் உரிமை உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன், சார். அப்படியானால், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அரசியல் மோசடி என்று சொல்லியிருந்தாலும் அது தவறில்லை என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வாதமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அரசியல் மோசடி என்றுதான் சொன்னார். மோசடி என்று சொல்லவில்லை. அதை விட நீங்கள் எத்தனையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாராளுமன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது 1008 ஃப்ரடை வைத்துக் கொண்டு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். 1008 ஃப்ரடை வைத்துக்கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: விமர்சனம் செய்வதிலே தவறில்லை. மோசடி என்று சொல்லவில்லை. அரசியல் மோசடி என்று சொன்னதாலே அது தவறில்லை. மோசம் செப்து.

ஓர் உறுப்பினர்: 1008 ஃப்ரடை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நான், 1008 ஃப்ரடை வைத்துக் கொண்டு என்று சொல்லவில்லை. விமர்சனம் செய்வதிலே...

ஓர் உறுப்பினர்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் தான் ஃப்ராட் என்று சொல்லவில்லை என்று சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஃப்ராட் என்கிற வார்த்தையை அவர்கள் பாதகமாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஃப்ராட் என்று இங்கு இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். '1008 ஃப்ரடை வைத்துக் கொண்டு' என்று அவர் பேசவில்லை என்று சொல்லுகிறார் என்று நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்.

1968 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் அதைச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லி விட்டாரே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நிச்சயமாக நான் சொல்லவில்லை, சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். விமர்சனம் செய்வதைப்பற்றித்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். 1,008 தடவைகள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றுதான் சொன்னேன். ஃப்தாடை வைத்துக்கொண்டு என்ற முறையில் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஃப்ராட் என்று சொல்லவில்லை என்று சொன்ன பிறகு அதிலே எதுவும் பிரச்சினை இல்லை. ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர், தான் சொல்லவில்லை என்று சொன்னபிறகு அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ரெக்கார்டில் இருந்தால் அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆகவே, எந்தச் சட்டத்தைப் பற்றியும் அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பற்றியும் வெளியிலே அபிப்பிராயம் சொல்ல ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு. ஜனநாயகத்திலே இந்த அடிப்படை உரிமை கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அதை விட்டுவிட்டு, நாம் அவர் பேசியதன் பேரில் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவருகிற நிலைமை இருக்குமேயானால் நம்முடைய அடிப்படை ஜீவாதார உரிமை பாதிக்கப்படும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அவர் சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதைக்கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் பொலிட்டிகல் ஃப்ராட் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அரசியல் மோசடி என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஃப்ராட் என்று சொன்னால் தவறுதான். ஃப்ராட் என்று தனிப்பட்ட முறையில் சொன்னால், அது உரிமையைப் பாதிப்பதாகும். அரசியல் மோசடி என்ற நிலையிலே அந்தத் தவறான தன்மை விஷத்தன்மை நீங்கிவிடுகிறது. அரசியல் மோசடி என்று சொல்வதிலே தவறு இல்லை. அரசியல் மோசடி என்று சொல்வதற்கும் அரசியல் பித்தலாட்டம் என்று சொல்வதற்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு. இப்படிச் சொல்வதனால் மோசடி என்னும்படியான ஒரு விஷத் தன்மை குறைந்து விடுகிறது. அதைச் சொல்வதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே உரிமை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிற ஜீவாதார உரிமை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான சி. சுப்பிரமணியம் என்ன சொன்னார்கள் என்பதில் என்னுடைய நிலைமை என்னவென்றால், இந்தச் சட்டசபையைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை, இந்தச் சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அவர்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

குறிப்பிடவில்லை. தீர்மானம் செய்யப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டார்கள். தீர்மானத்தையோ, அல்லது சட்டத்தையோ பற்றிக் குறிப்பிட வெளியிலே உள்ள ஒவ்வொரு வருக்கும் உரிமை உண்டு. அவரவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆகவே, இந்த உரிமைப் பிரச்சினை அவருடைய உரிமையையும் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டியது அவசியம். 'மேல் பார்லி மெண்டரி பிராக்டிஸி'ல் கூட சட்டசபையைப்பற்றியோ, அதன் நடவடிக்கையைப் பற்றியோதான் குறிப்பிடக்கூடாது என்று விளக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது சபை நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னால்தான் தவறு; சபையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றிச் சொல்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆகவே, அப்படிச் சொல்வது நம்முடைய சபை உரிமையைப் பாதிப்பதாக இல்லை என்பதை மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்படி பொலிட்டிகல் சீப்ராட் என்று சொல்லலாமா என்று உரிமைப் பிரச்சினை வர வேண்டியதில்லை. பொலிட்டிகல் சீப்ராட் என்று என்ன நிலையில் சொன்னாரோ, எப்படிச் சொன்னாரோ அதை யெல்லாம்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றி அரசியல் மித்தலாட்டம் என்று சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமை நம்முடைய உரிமையைப் பாதிக்காது என்றும், நியாயமான எந்த விதமான உரிமையையும் பாதிக்காது என்றும், அங்கத்தினருடைய உரிமைப் பிரச்சினையிலே, குறிப்பிட்டுள்ள சொற்கள் எந்தவிதமான உரிமையையும் பாதிக்கவில்லை என்றும், அதில் எந்தவிதமான உரிமைப் பிரச்சினையும் எழவில்லை என்பதை நினைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. H. V. HANDE: On a point of order. After the hon. Member Mr. P. G. Karuthiruman has been given an opportunity to explain I wish to say that we of the Swatantra Party have been affected, because the remark that it is a political fraud affects everybody who has voted for the resolution. I want to know (1) in what way Mr. Karuthiruman is competent to defend Mr. C. Subramaniam, and (2) in what way Mr. Subramaniam is competent to pass a remark of such a derogatory nature about every member who voted for the resolution. He has passed the remark indirectly about every one of us who has voted for the resolution. In what way Mr. Karuthiruman can substantiate that it is right? The only way is to call Mr. Subramaniam and find out the explanation from Mr. Subramaniam's mouth and not from Mr. Karuthiruman's mouth. He is not competent to defend Mr. Subramaniam.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பொறுமையை இழக்கக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆர்டரை ஆர்டரை,

1968 பிப்ரவரி 16] [போவைத் தலைவர்]

ஒழுங்குப்படி பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதாவது, நடைமுறை விதியின்படி திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன். அது என்னுடைய உரிமையைப் பாதிக்கிறது.) அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு. மேலும், நமது விதிகளின் படி, நான் அழைத்த பிறகு யாரும் பேசலாம். நான் யாரையும் பேசச் சொல்லலாம். அவர்கள் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறிய கூற்றை இங்கே சுட்டிக் காட்டி, அது இந்த அவையினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்ற முறையில் உரிமைப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற கருத்து 'இந்து' பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற அளவில் பார்த்தால்,

"The Language Bill adopted by the State Assembly is the biggest political fraud."

என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 'இந்த மாநில அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தக் தீர்மானம் பெரிய அரசியல் மோசடி' என்ற கருத்தை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை மறுத்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது, எந்தக் கருத்தையும் பற்றிக்கூட எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பற்றி கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட அதற்கைய தீர்மானம் பெரிய அரசியல் மோசடி என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொள்கையைப் பற்றி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல எல்லா உரிமையும் உண்டு. ஜனநாயக அரசியலிலே இந்துய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளின் அடிப்படையில் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க உரிமை உண்டு. இரு மொழிக் கொள்கை, மும்மொழிக் கொள்கை, ஒரு மொழிக் கொள்கை, பல மொழிக் கொள்கையைப் பற்றி அவரவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவும், மற்ற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் கூறுகிற கருத்துக்களை மறுத்துரைக்கவும், தாக்கவும் அல்லது அதுபற்றி தன்னுடைய முடிவுக் கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்லவும் முழு உரிமை உண்டு. அது மட்டுமல்லாமல், கொள்கையையோ அல்லது கருத்தையோ பற்றி, 'ஒரு கட்சி இந்தக் கொள்கையைச் சொல்கிறது, அந்தக் கொள்கையை நான் மோசடி என்று கருதுகிறேன் அல்லது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1963 பிப்ரவரி 16]

அரசியல் மோசடி என்று கருதுகிறேன்' என்று எடுத்துச் சொல்வதிலோ அல்லது அதே நிலையில் அது மோசடி அல்ல என்று மற்றவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தங்களுக்கிருக்கிற உரிமைகளின் அடிப்படையில் விளக்குவதிலோ எந்தத் தவறும் இல்லை. உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எந்த மொழிக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவும் யாருக்கும் உரிமை இல்லை. அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கொள்கையை வைத்துக் கொள்ள உரிமை உண்டு. அவருக்கு மும்மொழிக் கொள்கை பிடித்ததாக இருக்கலாம். மற்றக் கட்சிகளுக்கு இருமொழிக் கொள்கை பிடித்ததாக இருக்கலாம். அதைப் பொறுத்தல் விஷயம். அவர் கூறியிருக்கிற கூற்று இந்த அவையைப் பாதிக்கிறது என்ற அளவில் வருகிறது. இந்த மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ஒரு பெரிய அரசியல் மோசடி என்றால், எந்த வகையில்? தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட வகை மோசடியா? கடைப்பிடித்த முறையிலே மோசடியா? அல்லது இந்த அவை முழுவதையும் பாதிக்கத் தக்க அளவிலே இருக்கிறதா? பெரிய அரசியல் மோசடி என்று சொல்வது தனிப்பட்ட நிலைமையில் அல்ல. ஒரு அரசியல் கருத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அது அரசியல் மோசடி என்று சொன்னால், அது யாரையும் பாதிப்பது ஆகாது. சாதாரணமாக கருத்திருமன் அவர்கள் அரசியல் மோசக்காரர் என்று சொன்னால்—நான் உதாரணத்திற்காகத்தான் சொல்கிறேன்—அரசியல் மோசக்காரர் என்று கருத்திருமனோடு தொடர்புபடுத்தும்போது. கருத்திருமன் அவர்கள் அதை எதிர்த்துரைக்கவோ, மறுத்துரைக்கவோ அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. 'பெரிய அரசியல் மோசடி' என்ற சொற்றொடர் எதோடு பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது? இந்த அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ஒரு பெரிய அரசியல் மோசடி என்று இருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபொழுதுதான். இந்த அவையினுடைய முழு உரிமையையும் பாதிக்கத் தக்க அளவிலே அது அமைந்திருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இருமொழிக் கொள்கையைக் கண்டித்து உரைக்க உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது, அதிலிருந்து வேறுபட முழு உரிமை இருக்கிறது. அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, அதை அலசிப் பார்க்கு, தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. சட்டமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது, அந்தத் தீர்மானத்தில் இருக்கிற கருத்துக்கள் சரியானவை அல்ல. அவை சரியான நிலைமைகள் அல்ல, அதைக் கொண்டுவந்த கட்சியின் நோக்கமே வேறு என்று அப்படியெல்லாம் பேசுவதில்கூட எந்தத் தவறும் இல்லை. அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் பெரிய அரசியல் மோசடி என்று கூறியிருக்கும் காரணத்தினால், அது அவையினுடைய முழு உரிமையையும் பாதிக்கத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முன்பு உரிமைப் பிரச்சினை வந்தபொழுது பேசியிருக்கிற அளவுக்கு, ஆளும் கட்சியைப்பற்றியோ, மற்றவர்களைப்பற்றியோ எடுத்துப் பேசாமல், அந்தக் கருத்தை மட்டும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறபொழுது, இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் பெரிய அரசியல் மோசடி என்று கூறியிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த அவையில் இருக்கும் அத்தனை உறுப்பினர் களுடைய கௌரவத்தையும் இந்த அவையினுடைய கௌரவத்தையும் பாதிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது.

அவரைக்கூட கருத்துக்கள் கேட்கவேண்டும் என்று மாண்பு மிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையிலே வந்தது. இந்த அவையிலே உரிமைப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. 'அது தான் சொன்ன கருத்திலிருந்து வேறுபட்டிருக்கிறது, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை, மாறுபட்டுச் சொன்னேன்' என்று வேறு எந்தக் கருத்தோ அல்லது விளக்கமோ உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடமிருந்து இதுவரையில் வரவில்லை. அந்த அளவிலே பார்க்கிறபொழுது பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை வைத்துக்கொண்டு நாம் இங்கே பேசவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பத்திரிகையிலே போடப்பட்டிருப்பது அவ்வளவும் உண்மை, 100-க்கு 100 உண்மை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. சில தவறாக வரலாம். மாறுபட்டு வரலாம், திருத்தப் பட்டு வரலாம், சொல்லாததுகூட வரக்கூடும். ஆனால், நடைபெற்றதே வரவில்லை என்றும் சொல்வதற்கில்லை. நடைபெற்றதும் வரும், உண்மையும் வரும், உண்மை இல்லாததும் வரும், மாறுபட்டும் வரும். திருத்தப்பட்டும் வரும். அதற்குரியவர்கள் அதை அவ்வப்பொழுது திருத்தவோ, மாற்றவோ, மறுக்கவோ செய்து, மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது, சொல்லாதது வந்திருக்கிறது என்று சொல்வதன்மூலம் உண்மை நிலையை உலகத்திற்கு உணர்ந்த வேண்டும். உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை' என்றே, 'நான் வேறு கருத்தைச் சொன்னேன்' என்றே இதுபற்றி பிரச்சினை வந்த பிறகு பத்திரிகையில் அத்தகைய விளக்கம் சொல்லவில்லை, எந்தக் கூட்டத்திலும் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லவில்லை, திருபர்களிடமும் விளக்கம் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நாம் பத்திரிகையில் வந்த கூற்றை வைத்து முடிவு கட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இப்பொழுது உரிமையைப் பாதிக்கின்ற பிரச்சினையா என்று கேட்டால், உரிமையைப் பாதிக்கின்ற பிரச்சினை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அவை முழுவதையும் சேர்த்து, இந்த அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ஒரு பெரிய அரசியல் மோசடி என்று சொல்லியிருப்பதினால், இந்த அவையினுடைய கண்ணியத்தையும், அவையினுடைய உரிமையையும், பெருமையையும் குறைப்பதாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், இது அவையின் உரிமையை பாதிக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அவர் களுடைய கருத்து என்ன என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

அவசியம் இருந்தாலும் இருக்கக்கூடும். இந்த அவையைப் பாதிக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். 'இந்த அவையின் உரிமையை பாதிப்பதாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள். இதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்' என்று வேண்டுமானால் அவர்களுடைய கருத்தை அறிவதற்கு இந்த அவை அனுப்பி வைக்கலாம். 'இதைப்பற்றி பத்திரிகையில் வந்தது உண்மையா அல்லவா, அல்லது வேறு கருத்தைச் சொன்னீர்களா, மாற்றப்பட்டிருக்கிறதா' என்று கேட்டு அறியலாம். அவர் சொல்லாமலே பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், பத்திரிகையின்மீது உரிமைப் பிரச்சினை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது பத்திரிகை மீது மட்டுமல்ல, உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடமும் உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 'நான் சொல்வதை ஒன்றைப் பத்திரிகையில் போட்டிருக்கிறார்கள்' என்று அவர்கள் சொன்னால், பத்திரிகையின்மீது உரிமைப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படும். 'இப்பொழுது உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் என்ன சமாதானம் சொல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்கலாம். அவைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளிக்க இருக்கிறார்கள். அவர் சொல்வதைப் பொறுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதில் உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்பதைமட்டும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ம.ப.
11-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை முன்னவர் (லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ்) சொல்வதைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுது மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியது தவறு, அதில் உண்மையிருக்கிறதா என்கிற பேச்சு இப்பொழுது கிடையாது. எடுத்த எடுப்பில், 'ப்ரைமா ஃபேசி', முகத் தோற்றத்திலே, அவையின் கண்ணியத்தைப் பாதிக்கிறதா? அவர்கள் உள்கருத்து பின்னால் இருக்கட்டும். எடுத்த எடுப்பில் தவறு இருக்கிறதா என்பதுதான் கேள்வி. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நான் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் எனக்கு இருக்கும் மனச்சங்கடம் எல்லாம், அதிலே (லாங்வேஜ் பில்' என்று சொல்லி இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) சொல்கிறேன். கேளுங்கள். 'பில்' என்றால், 1956-ம் வருஷம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் கொண்டுவந்து தமிழக ஆட்சி மொழி என்று செய்த சட்டம் 'மோசடி' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது அதாவது அல்லது 'பில்' என்று இருப்பதால் வேறு எதுவுமா என்பது தெரியவேண்டும். 23-1-1968 அன்று, பள்ளிகளில் இந்தி வேண்டாம், தமிழும் ஆங்கிலமும் போதும் என்று நிறைவேற்றியது 'தீர்மானம்' தான். பில்' அல்ல. இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது 'பில்' என்று இருப்பதால், எந்த பில்லைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த ரெஸ்யூஷனையா அல்லது வேறு எதை என்பதைமட்டும் எனக்கு விளக்கம் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (பலத்த ஆரவாரம்.)

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, பத்திரிகையில் வந்ததாக கனம் அங்கத்தினர் இளம்வழுதி கொடுத்திருப்பது, “adopted by State Assembly” என்பது. அப்படிச் சொன்னால், அது சட்டசபையையோ அல்லது அதன் நடவடிக்கைகளையோ, கனம் அங்கத்தினர்களையோ பாதிக்கிறது என்பதாகாது. எந்தச் சட்டமும், எந்தத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றியிருந்தால் அதை விமர்சனம் செய்ய உரிமை உண்டு. திரு. கப்பிரமணியம் அவர்கள் எதை நினைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்தச் சட்டசபையின் கண்ணியத்தையோ, நடவடிக்கைகளையோ அல்லது கனம் அங்கத்தினர்களையோ குறிப்பிடவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். நிறைவேற்றப்பட்டது பில்லோ, தீர்மானமோ, அதைப்பற்றி அக்கறைஇல்லை, அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. அவர்கள் ஸ்பீராட், அரசியல் மோசடி, என்று சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் ல்காண்டுவந்துள்ள இந்த அவையின் உரிமைபற்றிய தீர்மானத்தின் பேரில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பாக நான்கு முக்கியமான குறிப்புக்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுவது, நான் புரிந்துகொண்ட வரையில், முதலாவதாகப் பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துக்கொண்டு நாம் எந்த முடிவுக்கும் வரக்கூடாது; பத்திரிகைச் செய்தி தவறாக இருக்கலாம், அப்படி திரு. கப்பிரமணியம் அது தவறு என்று சொன்னால், அந்தப் பத்திரிகையின் பேரில் உரிமைப் பிரச்சனை எழும். குற்றம் பத்திரிகை மீது இருக்கக்கூடும் என்றார்கள். திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் பத்திரிகையையும் சேர்த்துதான் உரிமைப் பிரச்சனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் முடிவுக்கு வரவேண்டும். இரண்டாவதாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது, இந்த அசெம்பிளி, பேரவையைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிரதியில் ‘ஸ்டேட் அசெம்பிளி’ என்று இருக்கிறது. உறுப்பினர் இளம்வழுதியினுடைய பிரதியிலும் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : “Passed by the State Assembly” என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே “adopted by the State Assembly” என்று இருக்கிறது. அது ஸ்டேட் அசெம்பிளியை குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மூன்றாவதாக, ‘தீர்மானம்’ எப்பொழுது முடிந்துவிட்டதோ, அப்பொழுதே பொது மக்கள் எல்லோருமே அதன்மீது கருத்துத் தெரிவிக்க உரிமை உண்டு என்கிறதான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான்காவதாக அவர்கள் சொன்னது, ‘ஸ்பீராட்’,

[பேரவைத் தலைவர்] [1968 பிப்ரவரி 16]

மோசடி என்று சொன்னால்கூட, அரசியல் என்கிற அடைமொழி முன்னால் இருப்பதால், மோசடி என்பதன் வேகம் குறைந்து விட்டது என்பதான நான்காவது குறிப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி நான்கு குறிப்புக்களைச் சொல்லியிருப்பதால், அவர்கள் சொல்லியபடி இருக்கிறதா இல்லையா என்று நானும் விதிகளைப் பார்த்து—நான் விதிகளை நுணுக்கமாகப் பார்க்கப்பட்டவன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த காரியம்—நிங்கட்கிழமை என்னுடைய முடிவை அறிவிப்பேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(i) இராமநாதபுரம் மேல் பகுதியை பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்தல்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : சபாநாயகர் அவர்களே, “இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், மேல் பகுதியில் பருவமழை தவறியதால் அரசாங்கம் உடனடியாக இந்த மாவட்டத்தை பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்து கட்டாயக் கொள்முதலை நிறுத்துவது பற்றி விவாதிக்க வேண்டி இச்சபையின் அலுவல்களை ஒற்றி வைக்கக் கோருகின்றேன்” என்ற தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்திற்கு, விதி 50, உள்விதி (8)-ன் படி, எனது இசைவைக் கொடுக்க மறுக்கிறேன்.

(ii) சிதம்பரம் வட்ட நிலச்சுவாந்தார்கள்—விவசாயக் கூலிகள் தகராறு.

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன். “சட்டப் பேரவையின் விதிகளின் 42-வது பிரிவின்படி கீழ்க்காணும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையை விவாதிக்க இச்சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்கக் கோருகிறேன் :—

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்ட எடையார் கிராமத்திலுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் கூலி விவசாயிகளுக்கும் அறுவடைக் கூலி சம்பந்தமாக கடந்த 22—1—1968-ல் மாவட்ட கலெக்டர் முன்னால் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப்படி நிலச்சுவாந்தார்கள் கூலியைக் கொடுக்க மறுப்பதுடன், வெளியூர் ஆட்களை வைத்து போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் அறுவடை செய்து வருவது பற்றி விவாதிக்க”.

இதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 22—1—1968-ம் தேதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கூலியைக் கொடுக்க, அந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விவசாயிகள் டெபுடி தாசில்தார் அலுவலகத்தின் முன்னால் உண்ணா

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

விரதம் இருந்தார்கள். அதன் பேரில் அதிகாரிகள் தலையிட்டு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், நிலச்சுவாந்தார்களை அந்தக் கூலியைக் கொடுக்கச் சொல்வதாக. ஆனால், நிலச்சுவாந்தார்கள் வெளியூர் ஆட்களைக் கொண்டு வந்து அறுவடை செய்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பல விளைவுகள் ஏற்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் பிற நிலச்சுவாந்தார்கள், தங்களை மிரட்டினார்கள் என்று தவறான புகார்களைக் கொடுத்து, போலீசிலே சொல்லி 13 விவசாயிகளை ரிமாண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானத்திற்கு உகந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டது அல்ல என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். ஒரு பிரச்சினையை வலியுறுத்திச் சொல்லத்தான் இது பயன்படுகிறது. தொடர்ந்து நிலைமைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கடந்த மாதம் சிதம்பரம் தாலுகாவில் பல கிராமங்களில், கலெக்டர் செய்த உடன்பாட்டின்படி, மிராச்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுவது போல, போலீசாரை வைத்து அறுவடை செய்தார்கள் என்றோ, அல்லது ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றோ சொல்வது சரியில்லை. 15 நிமிஷத்திற்கு முன்தான், நான் தென்னாற்காடு கலெக்டரோடு தொடர்பு கொண்டு கேட்ட நேரத்திலே, அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கே சுமுகமான நிலைதான் இருக்கிறது என்றும், இரண்டு தரப்பாருக்கும் எந்த வேறுபாடும் ஏற்பட்டு, சட்டம் ஒழுங்கிற்கு ஊறுவராமல் பார்த்துக் கொள்ள இரண்டு போலீஸ் காரர்களை வைத்திருக்கிறது. அறுவடைசெய்ய பந்தோபஸ்துக்காக அல்ல, உள்ளூர், வெளியூர் விவசாயிகளைக் கொண்டு சுமுகமான முறையில் அறுவடை நடந்திருக்கிறது என்றும் அவர்கள் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஒன்று இது. அரசாங்கம், விவசாயிகளிடமும், மிராச்தார்களிடமும், விவசாயத் தொழிலாளர்களிடமும் அக்கறை கொண்டவர்கள், அவர்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பாற்ற கனம் அங்கத்தினரை விட அதிக அக்கறை கொண்டவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டசபையை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அளவுக்கு முக்கியமானதல்ல இந்தத் தீர்மானம். இன்றைக் அங்கே சுமுகமான நிலைமை இருக்கிறது என்று 15 நிமிஷத்திற்கு முன்தான் கலெக்டர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது சாதாரண நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட காரியம்தான் என்பதால், இதற்கு என்னுடைய இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

[1968 பிப்ரவரி 16]

(iii) கோவில்பட்டி வட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் பாக்கிகளை மொத்தமாக வசூல் செய்தல்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன். “சட்டப் பேரவையின் 42-வது விதியின்படி பின்வரும் அவசரமும், பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த பிரச்சினையை விவாதிக்க பேரவையின் அலுவலை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன் :

“நெல்லை மாவட்டம் கோவில்பட்டித் தாலுக்காவில் பருவ மழைக் கோளாறால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையில் விவசாயிகள் கட்ட வேண்டிய பம்புசெட் கடன், நின்று வெட்ட வாங்கிய கடன் தவணைகளையும், பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் ஜமீன் தாருக்குச் சேரவேண்டியதாகச் சொல்லும் பாக்கிகளையும், மொத்தமாக வசூல் செய்ய ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விவசாயிகளின் பம்புசெட்டுகள், ஆயில் இன்ஜின்கள், உழவு மாடுகள் இவைகளை ஜப்தி செய்யும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருப்பதை விவாதிக்க.”

இது சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 15, 20 வருடங்களுக்கு முன்னால் எட்டையபுர ஜமீனுக்குச் சேரவேண்டியதாகச் சொல்லப்படும் பாக்கிகளை—முன்னால் இருந்த நிலத்தின் உடைமைகளையெல்லாம் வேறொரு வருக்கு மாற்றி, அந்த நிலங்களெல்லாம் கைமாறிய பிறகும் கூட—இப்பொழுது வசூலிக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது. இருபது வருஷ பழைய பாக்கிகளையும் இப்பொழுது வசூல் செய்வதற்கு ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சென்ற இரண்டு வருஷங்களாகப் பருவ மழை தவறியதால், அரசாங்கமே ஒத்திவைத்த அந்தக் கடன் தவணைகளையும், இந்த வருடம் செலுத்தவேண்டிய கடன் தவணையையும் சேர்த்து இரண்டு மூன்று தவணைகளையும், பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் இருந்த பாக்கிகளையும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்தி, அவர்கள் கொடுக்க முடியாத கஷ்டமான நிலை இருப்பதையும் பாராமல், அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு அத்தியாவசியமாக உள்ள பம்பு செட்டுகளையும், ஆயில் என்ஜின்களையும் இயங்களிடாமல் லீல் வைப்பதிலும், அவற்றை ஜப்தி செய்வதிலும் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டிருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு அதிகமான இன்னலை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக விவாதிப்பதற்கு அவை அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமும் அரசாங்கத்தின் சாதாரண நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட காரியங்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும்,

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்கள் சொன்ன வாதத்திற்கு முற்றிலும் மாறான செய்திகள் அங்கிருந்து இந்த அரசுக்கு வந்திருப்பதாலும், உறுப்பினர் அவர்கள் இதை ஒரு வியாஜ்யமாக ஆக்கிய காரணத்தாலும், அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் இங்கே சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவில்பட்டி தாலுக்காவில் பருவ மழை தவறிவிட்டது என்ற காரணத்தைக் காட்டி இந்த அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கோருகிறார்கள். ஆனால் பொதுவாகப் பருவ மழை கெட்டிருந்தாலும், நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும், கோவில்பட்டியில் ஓளவு மழை பெய்து, ஏற்கனவே நல்லமுறையில் சீர்திருத்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ள குளங்களிலெல்லாம் தண்ணீர் தேங்கும்படியான நிலை வந்திருக்கிறது. பத்தாயிரம் ஏக்கர் நெல் சாகுபடி இன்றைக்கு அறுவடையாவதற்குக் கோவில் பட்டித் தாலுக்காவில் தயாராய் இருக்கிறது. அங்கே அதிகமாகப் பயிராகிற பருத்தி, கம்பு போன்றவை நல்ல பயிராகத்தான் இருக்கின்றன. கொத்தமல்லி போன்றவை வேண்டுமானால் கொஞ்சம் சீர்கெட்டிருக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கலாமே தவிர, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மற்றப் பகுதிகளைப் பார்க்கும்போது, கோவில்பட்டி தாலுக்காவில் பருவ மழை ஓளவு பெய்திருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். அதன் காரணமாக, கண்மாய்கள் நிறைந்து, பாசன வசதி ஏற்பட்டு, பத்தாயிரம் ஏக்கர் பயிராகியிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. சாதாரணமாகக் கடன் குவிக்கப்படுகிற ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டு, போர்பத்து இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியான விவரங்களை அடிப்படையாக வைத்துச் சொல்லப்பட்டவை அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சற்று நோத்திற்கு முன்னால், திருநெல்வேலி மாவட்டக் கலெக்டரூடன் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்து நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டேன். அவர்கள் கொடுக்கும் தகவல்களின்படி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும் கோவில்பட்டித் தாலுக்காவில் நிலைமை ஓளவு நன்றாக இருக்கிறது என்றே தெரிய வருகிறது. உண்மையான கோரிக்கையாக இருந்தால் எப்போதும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கத் தயாராக இருக்கும். ஆனால், அதையே ஒரு பொதுக் காரியமாக ஆக்குவது சரியானதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இது உடனடிப் பொது முக்கியமுள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு காரியமல்ல. அவையை ஒத்திவைப்பதற் ரீயதல்ல, ஆகவே, தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது சாதாரண நிர்வாகத் திற்கு உட்பட்ட காரியமாகையால், இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

[1968 பிப்ரவரி 16]

(iv) கோவையில் நடந்த சம்பவங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இம்மாதம் 12-ந் தேதியே அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்த கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தீர்மானமாவது—

'The occurrence in Coimbatore on 8th February 1968, at the Congress Meeting held in the V.O.C. Park when indiscriminate throwing of stones and brickbats happened and Hon'ble Sri K. S. Ramaswamy, Union Deputy Home Minister received severe injuries and the people were lathi-charged on the dais where Sri C. Subramaniam, President, Tamilnad Congress Committee, myself and other Congress leaders were standing.'

நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றாக இருந்தாலுங்கூட, அதன் முன்னாலேயும், அதற்குப் பின்னாலேயும், 7-ந் தேதியிலிருந்து 14-ந் தேதி வரைக்கும், தொடர்ந்து இத்தகைய நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது. எங்கெங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கூட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தனவோ, எங்கெங்கெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசினார்களோ, அங்கெல்லாம் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதும், கல் எறிவதும், மக்கள் அடிப்பட்டு ஓடிப்பட்டு இருப்பதையும் கண்ணால் பார்த்து வருகிறோம். அங்கு இருக்கும்படியான போலீஸ் இதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யாமல், கறுப்புக் கொடி காட்டுபவர்களுக்குத் துணை செய்பவர்களாக இருந்தார்களோ, ஆதரவு கொடுத்தார்களோ என்னும்படியான நிலை இருந்தது. நேரிலே பார்க்கும்படியான நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. பொள்ளாச்சிக் கூட்டத்தில் கல்லை வீசிக் கொண்டிருக்கும்போது போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டும்படியான சமயத்தில், “முன்னாலே போய்க் கறுப்புக் கொடி காட்டுங்கள்” என்று சொன்னதை நானே நேரில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். வ.உ. சிதம்பரம் பின்னை பார்க்கில் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் மானவர்கள் வந்தார்கள். மானவர்கள் செய்யும்படியான செயலைக் குழந்தைகள் செயல் என்று கூட நாம் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், தீய சக்திகள், சமூக விரோதிகள், அதைச் சர்க்காக வைத்துக் கொண்டு, குழந்தைகளை முன்னாலே தள்ளிப் பின்னாலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் போலீஸ் சரியானபடி பாதுகாப்புக் கொடுக்காத, அல்லது தடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள் என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவையில் நடந்த கூட்டத்தில் பெருவாரியாகக் கற்கள் வீசப்பட்டன. அப்பொழுது கற்கள் வீசியவர்களை அந்த இடத்தில் தடுக்கவில்லை. வேறு இடங்களில் மக்கள் ஆத்திரப்பட்டு, வீசும்படியான கற்களைத் தடுக்கும்படியான சமயத்தில், தடுக்கும்படியான மக்களுக்குத்தான் அடிதடி எல்லாம் விழுந்தது. மேடைமீது ஒரு பகுதி மக்கள் பாய்ந்து வந்தார்கள். பாய்ந்து வந்தபோது,

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சார்ஜ் உத்தரவு செய்து, அடிக்கப்பட்டது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் நானும் அங்கிருந்த சமயத்தில் கூட்டத்திலே சிக்கிக் கொண்டோம். அப்பொழுது அவர்கள், “தடுப்பவர்களை அடிக்கா ழீர்கள், எங்களை அடியுங்கள்” என்று சொல்லி முன்னால் வந்த பிறகுதான் அடி நின்றது.

திருட்டுக்கல்லில் மாநாடு ஒரு பந்தலில் நடந்தது. ஆனால், வெளியிலே இருந்தவர்களுக்கும் பந்தலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான சமூக விரோத சக்திகளும் சில மாணவர்களும் கூடியிருந்தார்கள். தீப் பந்தம் ஏறியப்பட்டது. போலீஸ் தடுக்கவில்லை.

அதே மாதிரி, தூத்துக்குடியில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் போயி ருந்த சமயத்தில், மாணவர்கள் என்ற சர்க்கில் சமூக விரோத சக்திகள் கல் எடுத்துப் போட்டு, கார்டுகளை நொறுக்கினார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்படவில்லை. தகுந்த நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்க வில்லை. சில சமயங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சார்ந்த அன்பர்கள் கூட தூண்டி விட்டதாகவும், பல இடங்களில் லாரிகளில் கொண்டுவந்து மக்களை இறக்கிவிட்டதாகவும், வதந்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவர்களுக்குத் தகுந்த கட்டுப் பாடு சொல்லி, ஆளுங் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள், அவர் களுடைய நண்பர்களுக்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருப் பார்களானால், ஒரு தரம் நடந்தது மீண்டும், நடந்திருக்காது. ஒரு தரம் செய்வதை மறுமுறையும் செய்வதற்குத்தான் போலீஸ் பாதுகாப்பாக இருந்ததே தவிர, அதைத் தடுப்பதற்காக இல்லை. சட்டம் காக்கப்படவில்லை. அமைதி நிலைநாட்டப்படவில்லை. எந்தப் பகுதியில் யார் வேண்டுமானாலும் பொதுக் கூட்டத்தைப் போட்டு, கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை இருக்க வேண்டும். இதே சட்ட மன்றத்தில், திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும் போது, “திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்கள் அங்கே எதற்காகச் சென்றார்?” என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன்—“திரு. ராம சாமி அவர்கள் எதற்காக அங்கே சென்றார் என்று கேட்பதற்கு இவர் யார்?” என்னும்படியான கேள்வியை நான் கேட்கிறேன். இந்த நாட்டிலேயிருக்கும் ஒவ்வொரு குடும்பமும் எல்லா இடங் களுக்கும் போக உரிமை உண்டு; பேச உரிமை உண்டு; கருத்துக் களைச் சொல்ல உரிமை உண்டு. ஒருவருடைய கருத்துக்கள் மற்ற வர்களுக்குப் பிடிக்காமலிருக்குமானால், அதை எதிர்த்துக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதிலும் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது; அதற்கு உரிமை உண்டு. எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், வன்முறைகளில் ஈடுபட வேண்டாம் என்பதற் காகத்தான் நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். ஜனநாயக நாட்டிலே ஒவ்வொருவருக்கும் பேசுவதற்கோ, மறுப்புத் தெரிவிப் பதற்கோ, கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கோ உரிமை உண்டு. ஆனால், ஒரு வாரமாக நடந்த சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது, இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஒரு நிலையில், சர்க்கார் தீவிரமான

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

நடவடிக்கை எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இதைக் குறித்து விவாதிக்கவேண்டும், விவாதித்துத்தக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மத்திய உதவி அமைச்சர், அதுவும் போலீஸ் உதவி அமைச்சர் அவர்களுக்கே இந்தக் கதி என்றால், சாதாரணக் குடிமகனுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருக்கும், அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து விவாதிப்பதற்காக அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் ஒன்று கொண்டு வந்து இந்த, அவையினுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒற்றிவைக்கப்பட்டு அந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றி வைத்து, விவாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவசியமான காரண காரிய விளக்கங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தில் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே ஒழுங்கு, சட்டம், அமைதி இவை எல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசு மிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது. இவற்றை நிலைநாட்ட எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது, இனியும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்மையில் சிலபல நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக மத்திய அரசின் துணை அமைச்சர் தாக்கப்பட்டதன் விளைவுகளைக் குறித்து அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் யாராலும் விரும்பத்தக்கதல்ல. ஜனநாயக நாட்டிலே கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தக் கருத்துவேறுபாடுகளை, ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்துபேசி விவாதிப்பதன் மூலமாகத்தான் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை எல்லாக்கட்சி சார்பினரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை எல்லா ஜனநாயகவாதிகளும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

காவல் துறையினர் நாட்டில் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட சிலபல முறைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறை, ஆட்சித் துறை, நிர்வாகத் துறை இவையெல்லாம் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடியவை. ஆட்சி வரும்--ஆட்சி போகும். இந்தத் துறைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற, முறை வகுக்கப்பட்டு செயல்படுகின்றன. சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி காக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப் பணிபுரிந்த

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நேரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அண்மையில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளுக்காக நாம் மிகுந்த வருந்தமும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சிலபல நேரங்களில் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் கட்டுக் கடங்காமல், கட்டுமீறிப் போவதை நாம் பன்னெடுங்காலமாகவே பார்த்து வந்திருக்கிறோம். இந்தியாவை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட 1920-21-ம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து வருகின்றன.

கோயம்புத்தூரிலும், திண்டுக்கல்லிலும் காவல் துறையினர் தங்களுடைய முறைப்படி என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ, அவற்றை யெல்லாம் ஒழுங்காக எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் சொற்பொழிவாற்றிய கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட வேண்டும். அவை நடக்கவிடக் கூடாது என்ற மனப்பான்மையில் காவல் துறையினர் நடந்துகொள்ளவில்லை. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்தில் நமக்கு மிக்க மதிப்பு உண்டு. இதை அண்ணா அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் தமிழகத்திலுள்ள எல்லா ஊர்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார். எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுப்பயணம் செய்திருக்கிறார். அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னாலும், பின்னாலும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படவில்லை. சிலபல நேரங்களில் நிலைமை கட்டுக்கு மீறிவிடுகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறிய 'கூற்றை' அடிப்படையாக வைத்து மாணவர்கள் கொதித்து எழும் நிலையையும், அதன் காரணமாக நிலைமை கட்டுக்கடங்காத முறையில் போய்விட்டது என்பதையும் நாம் காணலாம். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கூற்று மாணவர்களின் மனம் புண்படுவதாக இருக்கிறது என்று மாணவர்களின் சார்பில் கூறப்படுகிறது. 'ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துக் கூறிய பிறகும் மாணவர்கள் போராட்டம் அடங்கவில்லையே' என்று கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை வந்த பிறகு அதைக் கட்டுப்படுத்தி, அதைச் சரிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கூற்றும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மட்டுப்படுத்துவதற்கும் காவல் துறையினர் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள்.

அண்மையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் ஒரு தகராறு ஏற்பட்டு, ஆகில் விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர் ஒருவரை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் அடித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உடனே விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

கல்லூரிக்குப் போகாமல், அப்போது இருந்த பேராசிரியரும் தங்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதாகக் கண்டனம் தெரிவித்துக் கொண்டு கூட்டமாக வந்தார்கள். இதைப்பற்றிய செய்தி 'இன்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' என்ற பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. தங்கள் கல்லூரியைக் குற்றஞ்சாட்டி அந்தப் பத்திரிகை எழுதிற்று என்பதாக அந்தப் பத்திரிகாலயத்தை கல்லூரி மாணவர்கள் முற்று கையிட்டு, 'செய்தியை வாபஸ் பெற வேண்டும், பத்திரிகை ஆசிரியர் மன்னிப்பு கோர வேண்டும்' என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். இந்த நிலைமையைக் காண்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாணவர்களையும், பத்திரிகை ஆசிரியரையும் கலந்துபேசி மாணவர்களின் கொதிப்பு நிலையைத் தீர்த்து வைத்தார்கள். இவ்வாறு பல சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்கள் கொதித்து எழுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே உணர்ந்து, "தான் கூறிய கூற்று மாணவர்களின் மனம் புண்படுவதாக இருந்தால் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்" என்று கூறினர். அதன் பின்னர்தான் இப்போது அமைதி ஏற்படும் சூழ்நிலை இரண்டொரு நாட்களாக உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. கோவையில் காவல் துறையினர் தங்களுடைய முயற்சிகள் அத்தனையையும் செய்து நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியத்துடன் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அமைச்சர் திரு. ராமசாமி அவர்கள் வந்திருந்தபோது மாணவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்ட வந்தார்கள் என்றும், முதலில் அமைச்சருடைய கார் போய் விட்டதென்றும், அதை மாணவர்கள் பார்க்காததால் காரை நோக்கி மாணவர்கள் ஓடி வந்தார்கள் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாணவர்களை அங்கேயே இருக்கச் சொல்லிவிட்டு, திரும்பவும் மத்திய மந்திரி யுடன், டி.ஐ.ஐ. அவர்களின் துணையுடன் வந்தார். மாணவர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். யாரும் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் கல்லெறியப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது.

நான் அண்மையில் வேலூருக்குச் சென்றபோது எனக்குக்கூட கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். கறுப்புக்கொடி காட்ட வந்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நான் வந்தவுடனே கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். நானும், 'ஏதோ நமக்கு மரியாதை காட்டுகிறார்களே, நாமும் மரியாதை செய்ய வேண்டும், என்ற எண்ணத்தில் ஒரு சும்பிடு போட்டு விட்டுச் சென்றேன். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் குடியாதத்திற்குப் போனபோதுகூட கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள்.

திண்டுக்கல்லில் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த போலீஸார் பல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டனர். காங்கிரஸ் பந்தலில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் காரணமாக தமிழடி நடத்தப்பட்டு, அதில் 11, 12, மாணவர்கள் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறார்கள். முதலில் ஒரு குழுவாக இருந்தது, 'மாபாக' மாறி, பின்னர் 'ரையட்டாக' மாறாமல் இருக்கத்தான் போலீஸார் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டனர்.

கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது பலத்த கட்டுக்காவல் இருந்த நேரத்திலும், அப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலைமை காரணமாக கல்லெறியப்பட்டு, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் மூக்கில் காயம் ஏற்பட்டது. இது திட்டமிட்டுச் செய்கிற காரியம் அல்ல. அண்ணல் காந்தியார் அவர்களும் தகுந்த பாதுகாப்புடன் இருந்த போது பெருங்கூட்டத்தில் ஒருவனால் சுடப்பட்டு மாண்ட நிலை மையைப் பார்க்கிறோம்.

கோவையில் நடந்த நிகழ்ச்சிபற்றி உள்படியே இந்த அரசு வருந்துகிறது. போலீஸாரும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அவரவர்களுடைய முறைப்படியான நடவடிக்கைகளை எங்கெங்கு எடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத் திற்கு எந்தவிதத் தடங்கலும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக எவ்வளவு பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமோ அவ்வளவையும் தந்திருக்கிறோம். எந்த அரசியல் தலைவராக இருந்தாலும் அமைதி நிலை வேண்டும் என்ற முறையில்தான் இந்த அரசு சொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறது. எந்த ஆட்சியிலும் அமைதி நிலை வேண்டும்.

மதுரையில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில் பெரியார் ராமசாமி அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கலந்து கொண்ட நேரத்தில் அப்போதிருந்த நிலைமையைக் கண்டு 12 மணியோடு கூட்டத்தை முடித்துவிடுங்கள் என்று காவல் துறையினர் கூறினர். நாங்களும் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டோம். வைகை ஆற்றில் போடப்பட்டிருந்த பந்தல் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டது. இம்மாதிரிப் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நானும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறேன். கல்லெறியையும், குழப்பம் விளைவிப்பதையும் நான் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, காவல்துறையினர் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை உணர்ந்து தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாட்டையும் மீறிய நிலையில் இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாகச் சட்டம், அமைதி சூழ்ந்து விட்டது என்கிற நிலைமை இல்லை. சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவற்றை நிலைநாட்ட எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுதான் இருக்கின்றன. இனியும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுதான் வருகிறது. இது இந்த அரசாங்கத்தின் அன்றாட நிர்வாகப் பொறுப்பாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவசியம் இல்லை. இது பற்றி நிறையப் பேசுவதற்கு ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் நடந்து

ம. ப.
11-30

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

கொண்டிருக்கிறபோதே வாய்ப்பு இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தம் உரையில் எடுத்துச் சொல்லலாம். இன்னும் பட்ஜெட் கூட்டம் வருகிறபோதும் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக, போலீஸ் மானியத்தின் மீது இதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அரசின் துணை அமைச்சர் காயம்பட்ட நிகழ்ச்சி குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்துள்ளார்கள் என்பதாக நமது அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். கல் எறி அல்லது கட்டி. போன்றவைகளை எடுத்து எறிதல் காரணமாகவும், போலீசார் தடியடி பற்றியும் இந்தப் பேரவையில் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் எதுவும் அனுமதிப்பதில்லை என்பதாக முந்திய இந்தப் பேரவைத் தலைவர்கள் பல முறை தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7-5-1952-ல், 15-7-1953-ல், 18-8-1956-ல், 20-9-1956-ல் தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1963 ஆம் வருடம் ஏழாவது பிரிவில் 123 ஆம் பக்கத்தில் கூட இதே தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்க்கலாம். அவர்களுடைய தீர்ப்பைப் பின்பற்றியே நானும் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

அடுத்து இந்தப் பேரவை முன்னவர் 1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான முதல்துணை மதிப்பீட்டை அளிப்பார்கள்.

4. 1967-68-ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை அளித்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை இப்பேரவையின் முன்வைப்பதற்காக முன்வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கையொன்று மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்தத் தொகை ஏறக் குறைய 41 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 11 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கின்கீழ் வருகிறது. கடந்த ஜூன் திங்களில் நடப்பு ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் சட்டமன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்ட பின்னர் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள “புதுப் பணித்” திட்டங்களும் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்குகின்றன. இத் தறுவாயைப் பயன் படுத்தி பல்வேறு துறைகளில் நாளது தேதி வரையில் செய்துள்ள செலவினங்களைக் குறித்து அய்வு செய்து. நடப்பு அண்டிற்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் சேர்ந்தக் கூடிய செலவின உயர்வுகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இத்துணை மதிப்பீடுகளில் காணும் மிகப் பெரிய கோரிக்கை, அரசாங்க வாணிபத்திற்கான மூலதன முதலீட்டைப் பற்றியதாகும். சட்ட பூர்வமான பங்கிட்டுப் பகுதிகளிலும், அவ்வாறல்லாத ஏனைய பங்கிட்டுப் பகுதிகளிலும், உணவுப் பொருள்கள் தங்குதடையின்றிக் கிடும் வகையில், நடப்பு ஆண்டில் கொள்முதல் செய்வதை அரசு மும்முரப்படுத்தியிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இதற்கிணங்க, அரிசி கொள்முதலுக்காக எதிர்பார்க்கப்படும் கூடுதல் செலவுகளுக்கென இக் கோரிக்கையின்கீழ் 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்தில் சர்க்கரை வேண்டுவோர்க்கு அதனை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்மைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, அரசாங்கக் கணக்கில் சர்க்கரை வாணிப நடவடிக்கைகளின் அளவு விரிவடைந்திருப்பதற்கிணங்க, 3 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை இருப்புகளை விற்பனைக்கு அனுப்பும்போது இத் தொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டு விடுமாதலால், அவை அரசாங்க நிதி நிலையில் எந்த விதமான விரிவையும் ஏற்படுத்த மாட்டா. இவ் வண்ணமே, நமது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 12 கோடி ரூபாய் இரண்டு பகுதிகளாக, இந்திய அரசிற்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகைக்காக 8 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்குமாறு இப்போது வேண்டப் படுகிறது. இந்தக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும் 12 கோடி ரூபாய் வரை விரிவடைவதற்கு வாயிலாகக் கிடைக்கும் வரலிசைகளின் மூலம் சரிக்கட்டப்படும்.

துணை மதிப்பீடுகளில் வேண்டப்படுகிற நிதி ஒதுக்கங்களில் பெரும் பகுதி, நடப்பு ஆண்டிற்கான திட்டத்திலே, முன்பு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த முதலீடுகளைவிட இப்போது அதிக அளவில் முதலீடு செய்யக் கருதியுள்ள துறைகளைப்பற்றியதாகும். கடந்த ஜூன் திங்களில் இப் பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்துடன் வசூலிக்கப்பட்ட 1967-68-ம் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கென 85 கோடியே 28 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்யக் கருதியிருந்ததை நினைவு கூறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடு சரளிலிருந்து உருவாக்கடிய திட்டம் 88 கோடி ரூபாய் அளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம். மின்சாரம், சிறுபாசனம், மீனளவிகள் போன்ற முதன்மை அளிக்க வேண்டிய துறைகளின் கீழ் மேலும் அதிக அளவில் முதலீடு செய்திருப்பதுதான், திட்ட முதலீடு உயர்ந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நடப்பு ஆண்டின் வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடுகளில், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் மூலதனச் செலவு 30 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டதற்கு மாறாக, இப்போது அதன் மூலதனச் செலவு 33 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் அளவில் நிற்குமென எதிர்பார்க்கிறோம். எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் விரைவிற்கிணங்க,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

அத் திட்டத்திற்கான முதலீடு 9 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் விருந்து 11 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கிராம மின் வசதித் திட்டங்களுக்காக மேலும் 1½ கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதலீடு உயர்ந்திருப்பதால், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு 3 கோடியே 77 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகக் கடன் உதவி அளிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. 47-வது கோரிக்கையின் கீழ் இதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிணறுகள் தோண்டுதல், விசையேற்றங்கள் வாங்கக் கடன்கள் வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களின் கீழ் நமது நிதி வரம்பிற்குட் பட்டு நம்மாலியன்ற பேரளவுத் தொகையை ஒதுக்கியிருந்தாலும், உழவர்களின் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்கும்போது இது எவ்வளவோ குறைந்துள்ளது என்பதை நாம் உணர்வோம். எனவே ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகம், வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து உதவி பெற்று, இந் நிதி ஒதுக்கங்களைப் பெருக்க முற்பட்டுள்ளோம். இந்த நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன் உதவியை மத்திய நில அடமான வங்கி பெறும் பொருட்டு, ஏற்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தின் பகுதியாக, அவ் வங்கியின் கடன் ஈட்டு ஆவணங்களில் (debentures) 134 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்வதற்கு வகை செய்துள்ளோம். இத் தொகையின் பெரும்பகுதி ஏற்கனவே முதலீடு செய்யப்பட்டு விட்டது. இத் திட்டத்திற்கென, மத்திய அரசிடமிருந்து இது வரை 67 லட்சம் ரூபாய் சிறப்புக் கடன் உதவி கிட்டியுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் இத்தகைய நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன் உதவியை மேலும் அதிக அளவில் பெறக் கருதுகிறோம். மீனளங்களின் கீழ், விசைப் படகுகளைக் கட்டி வழங்கும் திட்டத்தில் முதற்கண் நாம் வழங்கக் கருதியிருந்த படகுகளைவிட அதிக எண்ணிக்கையுள்ள படகுகளை வழங்குவதற்காக, 17-வது கோரிக்கையின் கீழ் 45 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கில், சென்னை மாநகரிலுள்ள மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள நகர ஈட்டுப் படிக்காகும் செலவிற்கென வெவ்வேறு கோரிக்கைகளின்கீழ் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்டிருப்பார்கள். இக் கணக்கில், ஒரு முழு ஆண்டில், 75 லட்சம் ரூபாய் அளவில் செலவாகும். அடுத்து ஆண்டு வாவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இது முற்றிலும் எதிரொளிப்பதைக் காணலாம். கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலையங்களைக் கையகப் படுத்துவதற்கென இப்போது 43.5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது பற்றியும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறு இத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலத்தை தன் செலவிலேயே வாங்கி வழங்குவதாக அளித்த வாக்குறுதி அனைத்தையும் மாநில

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அரசு நிறைவேற்றியுள்ளது. இந்திய அரசும் தனது பங்கில், இத் திட்டத்தை விரைவில் முடிப்பதற்காகப் போதிய நிதி வசதிகளை ஒதுக்கித் தருமென நம்புகிறேன். காவல் துறையின் கீழ், பணியாளர் செலவுகளுக்கான நிதித் தேவைகள் உயர்ந்திருப்பது ஒரு புற மிருக்க, படைக்கலங்கள், வெடி மருந்துகள் இவற்றை வாங்குவதற்கும், பேருந்து வண்டிகளைப் பேணி வருவதற்கும் முன்பு எதிர்பார்த்த செலவினத்தைவிட அதிகச் செலவினத்திற்காக இப்போது நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது. முந்திய ஆண்டுகளில் இவற்றை இத்துறைக்கு வழங்கியதற்கான தொகையைக் கொடுத்துத் திர்ப்பதற்கு இந்த நிதி ஒதுக்கத்தில் கணிசமான பகுதி தேவைப்படுகிறது. மருத்துவத் துறையின்கீழ், பற்பல அரசாங்க மருத்துவ மனைகளின் தற்போதைய தேவைகளுக்கேற்ப, மருந்து வகைகள், உணவுப் பண்டங்கள், மருத்துவ மனைக்குரிய ஏனைய தேவைகள் இவற்றிற்கென மேலும் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்கள் தலைப்பில் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பெருந்தொகை, உண்மையில் செலவினமாக அமையாது; ஏனெனில் அது முக்கியமாய் மூலப் பொருள் களைக் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இம் மூலப்பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும். இம்மூலப்பொருள்கள் மதுரையிலுள்ள மூலப்பொருள்கள் கிடங்கின் மூலமாகவும், கிண்டியிலுள்ள பணி நிலையத்தின் மூலமாகவும் பற்பல தொழிற் பிரிவுகளுக்குப் பிறகு விற்பனை செய்யப்படும். இப் பிரிவுகள் தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் கழகத்திடமிருந்து அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதால், இவற்றின் வாணிபம் காரணமாக நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டில் எந்த வகையான நிதி ஒதுக்கமும் செய்ய இயலவில்லை. சாலை, நீர் வழிப் போக்குவரத்துத் தலைப்பின் கீழ், அத் துறையின் பணிகள் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பதால், வேண்டப்பட்டுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கமும், கிட்டும் அதிக வரலினங்களிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். இவ்வரசு மேற்கொண்ட துயர்துடைக்கும் முக்கியமான ஒரு பணி, சட்டப்படியான உணவுப் பங்கிட்டுப் பகுதிகளான சென்னை நகரிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், கோவையிலும் ரூபாய்க்கொரு படி அரிசி வழங்கும் திட்டமென்பதை இம் மன்றம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. இதற்கென, இவ்வாண்டின் திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 5 கோடி ரூபாய் "124. அரசு வாணிபத்திற்கான மூலதனச் செலவின்" கீழ் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கில், இதற்கேற்ற தலைப்பின்கீழ் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் மட்டுமே செய்யப்பட்டிருந்தது. நடைமுறையில் இருந்துவரும் உதவித் திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு 5 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் ஆக இருக்கும் என மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இச் செலவு முழுவதையும் நடைமுறைக் கணக்கின்கீழ் எழுத இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். எனவே, 33-வது கோரிக்கையின்கீழ் 5 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

மூலதனக் கணக்கின்கீழ், உழவர்கள், இராசாயன உர வகைகளை வாங்குவதற்கும் (50 லட்சம் ரூபாய்) நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கான கடன்கள், வேளாண்மைக் கடன்கள் சட்டங்களின்கீழ் கடன்கள் வழங்குவதற்கும் (19 லட்சம் ரூபாய்) “கடன்கள்—மூன் பணத் தொகைகள்” என்கிற தலைப்பில் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்பார்களென உறுதியாக நம்புகின்றேன். பெருந்தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு இனம் 1961-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்குவதற்கான ஒரு கோடியே பதினொரு லட்சம் ரூபாயாகும். இந்த இழப்பீட்டுத் தொகைகள், முக்கியமாக, 10 ஆண்டுக்கால அளவில் ரொக்கமாக மாற்றிக்கொள்ளும் வகையில் உள்ள கடன் பத்திரங்கள் வடிவில் வழங்கப்படும். எனவே, இதற்கென 37-வது கோரிக்கையின்கீழ் வேண்டப்படும் நிதி ஒதுக்கங்களால் நடப்பு ஆண்டில் மாநில அரசின் நிதி வசதி நிலை அதிக அளவிற்கு இறுக்கம் அடையாது. திட்டத்தில் சேராத மற்றொரு பெரிய செலவினம், மண்டபத்தில் இலங்கை அரசிற்குச் சொந்தமான சில கட்டிடங்களை நமது அரசு எடுத்துக் கொண்டதற்காக அக் கட்டிடங்களின் கிரயத் தொகைக்காக 42-வது கோரிக்கையின்கீழ் 19 லட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்யப்பட்டதாகும்.

மணலியைச் சுற்றித் தொழில் வளங்களை விரைந்து பெருக்குவதற்கான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து நருவதற்கு விநியோகப்பாள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதைப் பார்த்து இப்போவை களிப்படையுமென்று நம்புகின்றேன். சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்காக (Madras Refineries) நீர் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு 88 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் ஏற்கனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு நடப்பு ஆண்டில் ஆகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிற 40 லட்ச ரூபாய்ச் செலவினம் தற்போதைய துணை மதிப் பிரகடனில் 42-வது கோரிக்கையின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும், இப் பகுதியில் நிலத்திற்கடியிலுள்ள நீர் வளங்களை ஆய்வு தற்காகப் பயன்படும் கருவிகளை வாங்குவதற்கு 18.5 லட்சம் ரூபாயும், இன்றியமையாக சில சாலைகளை அமைப்பதற்கு 15 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

எனைய தலைப்புகளின்கீழ் வகை செய்யக் கருதியுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கங்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கு மேல் இயல்பாக ஏற்படும் செலவின உயர்வினையே பொதுவாக எதிரொலிக்கின்றனவாதலின், அவற்றிற்குச் சிறப்பான விளக்கம் ஏதும் தேவையில்லை யென்று கூறி, இந்த முதல் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்குமாறு இப் பேரவையை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

5. ஆளுநரின் பேருரை மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த அலுவல், ஆளுநர் பேருரையின்மீது விவாதம் தொடங்குகிறது. ஆளுநர் அவர்கள் பேருரைக்கு நன்றியுரை கூறும் தீர்மானத்திற்குத் திருத்த தீர்மானங்கள் இப்பொழுது முன்மொழியப்பட்டு வழிமொழியப்படும். இத் திருத்தத் தீர்மானங்கள் அச்சிடப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that no reference has been made regarding the Law and Order situation in general and the deterioration of the Law and Order situation during the last two weeks and the failure to give adequate protection to the Union Deputy Home Minister at Coimbatore and to the Tamilnad Congress Committee President;

(2) that no reference has been made about the growing unemployment of the educated young men;

(3) that no reference has been made about the relationship of the employer and employee in the industrial sector and the mounting labour unrest which retards production;

(4) that no reference has been made regarding the extension of one Rupee a measure scheme throughout the rural areas of the State and bringing down the price level;

(5) that no reference has been made about the payment of fair price to the producers of food grains to augment production;

(6) that no positive steps have been outlined to hold up the soaring price level of all essential commodities; and

(7) that no mention has been made about the Developmental work in rural areas namely Panchayats and Panchayat Union Councils.'

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second it.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that the Governor's Address does not make any mention of the fact that this Government has caused great alarm in the minds of the students as well as the parents by threatening to remove English from the medium of instruction in Government Colleges from the next academic year;

(2) that a measure of this type contemplated by this Government does incalculable harm to the furtherance of the prospects of the student community for higher studies and also in the matter of seeking openings in the Centre; and

[Dr. H. V. Hande]

[1968 பிப்ரவரி 16]

(3) that the Governor's Address is also silent on the protection given to the minority languages such as Telugu, Urdu, Malayalam and Kannada, all of them being languages regularly in vogue even before the creation of Madras Presidency (Old Composite State) a few decades ago.'

The amendment was duly seconded.

THIRU J. JAMES : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that no mention is made in the Governor's Address about the growing unemployment among the educated in this State;

(2) that no mention is made about the schemes of the Government if any, for the welfare of the labourers of the land such as agricultural labourers, plantation labourers and the handloom weavers, etc.

(3) that no mention is made in the Governor's Address about the failure of crops in the Kanyakumari District due to the failure of the North East monsoon;

(4) the failure to refer in the Address about the three thousand Hindi teachers affected by the present language policy of the Government and about the 400 bee field men ousted from service by the Government.'

THIRU G. GOMOTHYSANKARA DIKSHIDAR : Sir, I second it.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) the failure to mention about fixing Fair Rent to the agriculturists and fair price to the agricultural produce (food crops), i.e., the price fixed after taking into consideration the agricultural labour, manure, capital investment, etc., and thereby relieve the agriculturist from his losing industry;

(2) the failure to mention the self contradicting resolution passed by this House over the language issue, confused situation created out of the same as also the bleak future that await our students as a result of the resolution;

(3) the failure to mention the failure of this Government to take steps to foster the industrial development of this State in both the private and public sectors by effectively solving the labour disputes in industries;

(4) that no mention has been made about the uplift of Harijans and Backward Classes, extension of the One Rupee a measure scheme throughout the State, abolition of land tax on wet lands and free education up to University level;

1968 பிப்ரவரி 16] [Thiru K. Ramamoorthy]

(5) that there is no mention about the improper manner in which the Government servants engaged themselves to collect funds for the " II World Tamil Conference "; and

(6) that no mention has been made of the failure of the Law and Order situation in the State for the past six months in the form of setting fire and destroying the Central Government's property and that of the public in general under the disguise of Anti Hindi Agitation, open violence in the functions and public meetings in which Leaders of the Congress Party participate and the failure of this Government to safeguard and protect our Central Ministers during their visit to this State.'

The amendment was duly seconded.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

‘கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்பட்டதால் அவையுறும் நெசவாளர்களுக்கு அரசாங்கம் துவக்கும் : பெரிய ஆலைகளில் முதல் சலுகை அளித்து வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.’

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that the Address of the Governor does not mention about the concrete steps that would be taken by the Government to bring down the general level of prices of consumer goods prevailing in the State ;

(2) that it does not mention about the steps that should be taken to extend the ' One rupee a measure ' rice scheme for the entire State, and

(3) that it does not give an assurance to continue and retain English as a medium of instruction in the technical institutions like Medical Colleges, Engineering Colleges, Polytechnics and Law Colleges. "

The amendment was duly seconded.

THIRU V. GEORGE : Sir, I move—

Add at the end, the following :

'but regret to note the manner in which the entire blame for the failure of the Government is tried to be shifted on the Central Government and the omission to state anything with regard to the extension of One Rupee a measure scheme to the entire State and with regard to Harijan Welfare Schemes and the failure to

[Thiru V. George]

[1968 பிப்ரவரி 16]

take note of the deteriorating law and order situation in the State and for failure to put forward any new schemes to cope with the ever-growing unemployment problem in the State.'

THIRU J. JAMES : Sir, I second it.

திரு. எம். பூபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோர் தங்களது கோரிக்கைகளுக்காக நடத்தும் இயக்கங்களை, சட்டம் ஒழுங்கு என்ற பிரச்சினையாக மாற்றி, அவற்றில் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளுக்கு எதிராக போலீஸ் தலையீடு ஏற்படுவதை அரசாங்கம் அனுமதிக்காது என்பதைக் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும், மூன்று ஏக்கருக்கும் அதற்குக் குறைவாகவும் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உரைவுதானியக் கொள்முதலில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுமென்பதையும், 10 ஏக்கருக்கும் அதற்கு அதிகமாகவும் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடமிருந்து உபரி தானியம் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்வதென்ற அரசாங்கத்தின் கொள்கை நடைமுறையில் கரூராக அமல் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் ஆளுநர் அவர்களின் பேரவையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும், தஞ்சை மாவட்டம் பூந்தாமங்குடியில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் குறித்து நீதிபதி ஒருவர் மூலம் பகிரங்க விசாரணை இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பது ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திருமதி கே. .பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், திருவொற்றியூரில் விம்கோ தொழிலாளர்கள் மீது நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் குறித்து நீதிபதி மூலம் பகிரங்க விசாரணை இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பது ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், தஞ்சை மாவட்டம் பூந்தாமங்குடியைச் சேர்ந்த 110 விவசாயத் தொழிலாளர்கள்மீது தொடரப்பட்டுள்ள வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படுமென்பதை குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியையும், அதன் காரணமாக ஏராளமான நெசவாளர்கள் வேலையின்றி இருப்பதையும், மிகவும் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலையில் இருப்பதையும்பற்றி குறிப்பிடாமல் விட்டது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், நூல்விலை உயர்வாலும், துணி விற்பனை யாகாத தேக்கத்தாலும் கைத்தறித் தொழிலில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு மாநிலத்தில் இத்தொழிலை நம்பி வாழும் 30

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1968 பிப்ரவரி 16]

லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களின் வாழ்க்கைநிலை மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இந்த நெருக்கடியைப் போக்க அரசு எடுத்துக்கொள்ளப்போகும் நடவடிக்கையைப்பற்றியும் குறிப்பிடாமல் விட்டது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், மாநிலத்தில் உள்ள ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களின் கல்வி, அரசியல், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் குறிப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டிய குறிப்பு ஏதும் சேர்க்காதது வருந்தத்தக்கது.”

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும்—

(1) அரசியல் சட்டத்தினால் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை எந்த நிலையிலும் பாதுகாக்கவும்,

(2) நமது இசாஜ்யத்தின் பஞ்சாலைகள், இஞ்சினியர்கள் போன்ற தொழில்துறிகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகள் காரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கு என்னித பாதகமும் ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவும்,

(3) கார்ப்பரேஷன் குடும்பக் கார்டு முறை இருக்கின்ற பகுதிகளில் உணவு விநியோக அளவை அதிகப்படுத்துவதோடு இந்த முறை இல்லாத இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவும்,

(4) விவசாயத்திற்கு லாயக்கான காலியாகக் கிடக்கும் எல்லா நிலங்களையும் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு வழங்கி அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குத் தேவையான எல்லாவித உதவிகளைச் செய்யவும்,

(5) அனைவரும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் ஆன குறிப்புக்கள் ஏதும் சேர்க்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது.”

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

1968 பிப்ரவரி 16]

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், கீழ் பவானித் திட்டப் பகுதியில் மாற்று முறை மூலம் (Turn S.s't'e'n) தீர்ப்பாசனம் அமலாக்கப்பட்டு ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறைதான் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற நிலைக்கு மாறாக, இரண்டாம் பயிருக்குத் தண்ணீர் விட இயலவில்லை என்று உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இப்பொழுது உரையாற்றுவார்கள்.

* **திரு. ம. பொ. சிவஞானம் :** பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் மனநிறைவுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த உரை பற்றியும் உரையை யொட்டியும் ஏன் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் சிறப்புக் களைப்பற்றியும், அதன்காரணமாக தமிழ் மொழி அடைந்துள்ள பெருமையினையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருக்கிறார்கள். இது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நான் கடந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது பேசியபோது நடந்த விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட மாதிரி தமிழ் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால் மிக்க நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களின் தாய்மொழி தமிழாக இல்லாமலிருந்தாலும் தமிழ் மாநாட்டினை தமிழர்கள் எத்த உணர்ச்சியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வரவேற்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களும் அதை வரவேற்றிருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் சிந்தனையைக் கிளறக் கூடிய பல செய்திகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. சிலர் அவற்றை விவாதத்திற்குரியன என்று கருதினாலும், மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய கருத்துக்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் மொழிச் சிக்கலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த மாதம் இந்த மன்றம் 23-ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ‘இந்த மொழிச் சிக்கலை மீண்டும் ஆய்வு செய்வதற்கும், மொழித் தீர்மானத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஆய்வதற்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்ட வேண்டுமென்று எனது அரசு வலியுறுத்தும்’ என்றும் ‘இம் மாநிலப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள் மட்டுமே கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்கிற இச் சட்ட மன்றப் பேரவையின்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1968 பிப்ரவரி 16]

முடிவினைச் செயல்படுத்த இவ்வரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுவிட்டது' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்தத் தீர்மானத்தில் பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய தமிழ் போதனா மொழி ஆகும் என்று இருப்பதை வரவேற்கும் முறையிலேயும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதிலேயிருந்து ஒன்று தெரிகிறது. கடந்த மாதம் 23-ஆம் தேதி மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தத்தில் மற்றவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தங்களையும் சேர்த்து நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆளுநர் அவர்கள் பகுதி பகுதியாக வரவேற்றுக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருடைய பிரதிநிதியாக இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த மன்றமோ அமைச்சரவையோ தவறிழைத்தாலும்கூட தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைக் கெடுக்கக் கூடியதாக அல்லது தேசத் துரோகமாக இருந்தாலும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் கடமையோடு அவர்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள், இந்த மன்றத்திலே கடந்த மாதம் 23-ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை மோத்தமாக மட்டுமல்லாமல் பகுதி பகுதியாகவும் வரவேற்று இருப்பதிலிருந்து, நாம் தேசத் துரோகம் செய்யவில்லை; ஒருமைப்பாட்டிற்கு கேடு இழைக்கவில்லை, குறிப்பாக மோசடி செய்யவில்லை என்பதை நாம் உரை முடிகிறது. இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஐந்து கட்சிகள் ஆதரவு அளித்திருக்கின்றன; அதற்கு ஆதரவு அளித்த கட்சிகளில் ஒன்றாகிய என்னுடைய தமிழகக் கட்சியின் சார்பாக அதைப்பற்றி குறிப்பிட்ட ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். தமிழும் ஆங்கிலமும் கட்டாயமானாலும் வேறு எந்த மொழியையும் விரும்பிப் படித்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது, உரிமை இருந்து வந்திருக்கிறது. மத்திய ஆட்சியினுடைய ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைக்கு எதிர் நடவடிக்கையாக இது இருக்கும் என்றுதான் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று அன்று ஆதரித்தேன். அதே முறையில்தான் அதை நான் மீண்டும் ஆதரிக்கிறேன். தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும்.

மத்திய அரசு இதுவரை அந்தத் தீர்மானத்தை மதித்து நம்மைத் திருப்தி செய்வதற்கோ அல்லது நம்முடைய மன மாற்றத்திற்கோ எதுவும் செய்ய முன்வரவில்லை. முன் வந்திருந்தால் அது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும். காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில் பெருந் தலைவர்கள் அதுபற்றிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் முயற்சி எடுக்கிறார்கள்? 'மும்மொழித் திட்ட அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இருமொழித் திட்ட அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட மாட்டா' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மும்மொழித் திட்டம் என்பது வடக்குக்கு ஒன்று, தெற்குக்கு ஒன்று இருக்கக் கூடாது. மும்மொழித் திட்டம் சரி என்று அனை

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ஏற்றுக் கொண்ட காலத்தில் நம்பினோம். வட மாநிலங்களில் நான் யமாக அமல் நடத்துவார்கள் என்று நம்பினோம். இப்போது அந்த மும்மொழித் திட்டம் வட மாநிலங்களில் அமல் நடத்தப்பட வில்லை. எனவே, நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. எந்த வித பலனும் இல்லாமல், இந்திய நாட்டு மொழிகளுள் ஒன்று என்பதற்காக, வடக்கில் உள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியையோ, தெலுங்கு மொழியையோ படிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை; எதிர்பார்ப்பது முறையும் ஆகாது. வடபுலத்திலே இரு மொழி தான் இருக்குமென்று கூறிவிட்டு, நாம் மும்மொழித் திட்டத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூடுதலான பாரம் நம் மீது ஏறுகிறது. ஆகவே, அரசுத் தரப்பில் இருந்து அதற்குத் தக்கவாறும் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை.

ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தபோது என்ன சொன்னார்? இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்பும் வரை, இந்தி, ஆங்கிலம் இரண்டும் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கும் என்று கூறினார். தென்புலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஆங்கிலம் என்றும், வடபுலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்தி என்றும் நேரு அவர்கள் கூறவில்லை. இரண்டும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கும் என்றுதான் கூறினார். அவர்கள் அண்மையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் இந்தி அல்லது ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வரலாம் என்பதால் தென்புலத்தை ஆங்கிலப் பிரதேசம் என்றும், வட புலத்திலே இந்திப் பிரதேசம் என்றும், இருவேறு மொழிகள் இருக்கின்ற சூறையை வைத்துப் பார்க்கும்போது அது ஒருமைப்பாட்டு நோக்கத்திற்குக் கேடு விளைவிக்காதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தன் தந்தையார் கொடுத்த வாக்குறுதியை மகள் புரிந்து கொள்ளத் தவறி விட்டார் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றியதன் விளைவாக கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள், இளைஞர்கள் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பலரும் இதிலே ஆர்வத் தோடு இருக்கிறார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சிகள் மாநில அரசின் தருதியற்ற தன்மையால் ஏற்பட்ட விளைவு அல்ல. மத்திய அரசு மாநில மக்களின் மனப் போக்கைத் திருப்தி செய்யத் தவறி விட்டதன் விளைவே இந்தக் கிளர்ச்சிகள். வடக்கே இருப்பவர்கள் அவசரமாக ரெப்பார்கள், அதற்காகத் தெற்கே இருக்கின்ற மக்களை அடக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றால் அது முடியாது. வடக்கே இருக்கிற மத்திய அரசு சுப்ரீம் பவர், இறுதி அதிகாரம் படைத்தது. தென்புலத்து மக்களின் மனப்பான்மையை உணர்ந்து தன் நிலையை மாற்றிக் கொண்டிருக்குமானால், அதற்குப் பிறகும் கிளர்ச்சிகள் பெருகுமானால் இந்த அரசு அதை அடக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறது; அடக்க வேண்டும் என்று கேட்கத் தவறு மாட்டேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1963 பிப்ரவரி 16]

இப்போது ஆந்திரத்திலே கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. மைசூரிலே கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அவை தி.மு.க. செல்வாக்கு இல்லாத பகுதிகள். கன்னடத்தில் பலாத்கார ரீதியில் கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து உயிர்ப்பலி ஆகியிருக்கிறது. இவ்வளவுக்குப் பின்னரும் மத்திய அரசினர் ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதம் காட்டுகின்றனர்? நான் ஐயுறுகிறேன்—அபவாதமாகச் சொல்லவில்லை—இதை ஒரு வாய்ப்பாக வைத்து, கலவரங்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுத்து, தூண்டுதல் செய்து, கலவரத்தை அடக்க திறனற்ற ஆட்சி என்று கூறி தமிழக அரசைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கிறதோ என்று சேத் கோவிந்ததாஸ் என்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசிய பேச்சிலிருந்து தோன்றுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவையிலே மத்திய அரசாங்கத்தின் போலீஸ் படை வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இல்லை என்று தமிழக அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்தும் சொல்லப்படவில்லை. மத்திய அரசின் உள்துறை துணையமைச்சர் காயப்படுத்தப்பட்டார்; அது மனிதநாகரிகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல் என்று கண்டிக்கத் தயங்கோம்; கண்டித்திருக்கிறோம். அதற்காக, மத்திய அரசாங்க போலீஸ் கோவைக்கு வருமானால் அது சரியான ஜனநாயக முறை தானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு மத்திய போலீசைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் மத்திய அரசு போலீஸ் வந்திருக்குமானால் அது இந்த மாநிலத்தின் உரிமை மறைமுகமாகப் பறிப்பதாகும் என்றுதான் கருத வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் டெக்சாஸ் என்ற மாகாணத்தில் அதிபர் கென்னடி சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். அது கென்னடிக்டிக்கு எதிர்க்கட்சியின் ஆட்சியில் உள்ள மாகாணம். பிரசி டென்ட். தேர்தலில் கூட கென்னடிக்குப் பெரும்பான்மையான வாக்குகள் வராத மாகாணம் அது. அவர் அந்த மாகாணத்திற்குப் போகும்போது போக லேண்டாமென்றுகூட எச்சரித்தார்கள். உண்மையுணர்வும், துணிவும் கொண்ட அவர் அங்கு போக, சுட்டுக் கொலையாகி விட்டார். அந்தக் கொலையின் பேரில் அந்த மாகாண ஆட்சி போதிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று ஐயுற சிலர் “மத்திய அரசு பொறுப்பேற்று போலீஸ் அதிகாரத்தை ஏற்க வேண்டுமென்றனர்.” இப்பிரச்சினை அமெரிக்க காங்கிரசுக்கு வந்தபோது அதிபர் ஜான்சன் ‘மாகாண உரிமையில் தலையிட நாங்கள் தயாராக இல்லை’ என்று சொன்னார். ஆனால் இங்கே மத்திய அரசு துணையமைச்சருக்குச் சிறு காயம் ஏற்பட்டவுடன் மத்திய அரசு போலீஸ் வந்து விடுகிறது. அந்தத் துணை அமைச்சர் வேறு யாருமில்லை; நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்தான்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மத்திய போலீஸ் மத்திய எள்துறை துணையமைச்சர் காயப்பட்டதற்குப் பிறகுதான் வந்தது என்பதை என்ன ஆதாரத்தின் பேரில் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு போலீஸ் இதற்கு முன்னதாகவே வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகுதான் வந்தது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்க அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்றாலும், அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அங்கே எப்போது போலீஸ் வந்தது என்பது அடிப்படைப் பிரச்சினை அல்ல. மத்திய போலீஸ் மாநிலத்திற்கு வர உரிமையுண்டா, முறைதானா என்பதுதான் முதல் பிரச்சினை. கோவையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியைத் தடுக்க மாநில அரசு தவறி விட்டது என்று கூறுவார்களானால் சென்ற பொதுத் தேர்தலின் போது பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச் சென்றபோது கல்யெறியால் முக்கில் காயம்பட்டுப் படுக்கையில் கிடந்தார்களோ, அப்போது அந்ந மாகாண போலீசை நம்பாமல் மத்திய அரசு போலீஸ் போயிற்று?

திரு. கே. வினாயகம் : கிண்டலாகக் கேட்க வேண்டுமென்று எழுத்தேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். மத்திய சர்க்கார் போலீஸ் படையெடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் பொலியை 4,000 போலீசையர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு சில குற்றம் நடந்ததைப்பற்றி ஆராய, 4 போலீஸ்காரர்கள், அதுவும் உடையில்லாமல் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அப்படி இருக்கும்போது இதிலே ஏதோ படையெடுத்து வந்தது போல் கற்பனை செய்து கூறுவது சரிதானா என்று ஐயா அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மதிப்பிற்குரிய நெடுநாளைய நண்பர், மாண்புமிகு வினாயகம் அவர்கள் விளக்கம் கோரினார்கள். திரும்பவும் சொல்லுகிறேன், இதிலே எத்தனை பேர் வந்தார்கள் என்பது பிரச்சினை அல்ல. நான்கு பேர் வந்தார்களா அல்லது நானாறு பேர் வந்தார்களா என்பது பிரச்சினையல்ல. பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல் மத்திய ஆட்சி இன்று நான்கு பேரை அனுப்பும், அடுத்து 40 பேரை அனுப்பும். பிறகு 400 பேரை அனுப்பும், பிறகு மத்திய ஆட்சியே இங்கு வந்து விடும். மத்திய போலீஸ் இங்கே வருவதற்கு முன்னாலேயே மாநில ஆட்சியின் அனுமதி பெற்றுவருவதுதான் முறை. என்னை விட அதிக அளவில் அசெம்பிளியில் அனுபவம் பெற்ற நண்பர் வினாயகம் அவர்களுக்கு இது தெரிந்திருக்க வேண்டும். நேற்று அவர்கள் ஆண்டார்கள். பின்னாலே ஆள வேண்டுமென்ற ஆசையோடுதான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

கிறார்கள். எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மாநிலத்தின் உரிமை பறிபோகாமல் காப்பது அனைத்துக் கட்சிகளின் பொறுப்பாகும், கடமையாகும்.

ஏதோ இந்த மாநிலத்தில் சட்டம் அமைதி குறைந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் வட மாநிலங்களுக்குப் போனபோது பேச முடியாமல் திரும்பியதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், அவர் இங்கே அழைக்கப் பட்டு லட்சக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் அமர்த்தப்பட்டு, பூ மாலைகள் போடப்பட்டு புகழ் மாலைகள் குட்டப்பட்டார்கள். குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோர் பவனி வந்து போய் இருக்கிறார்கள். இதுதான் சட்டம், அமைதி குறைந்து விட்டது என்பதா? பிரதமர் இந்திரா காந்தியம்மையார் அந்தமான் போகும் வழியில் வந்தபோது கூட ஏதோ ஒரு லை ஆர்ப்பாட்டம் தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. திரும்பவும் நான் சொல்வதெல்லாம் என்னுடைய கழகத்தின் கொள்கைப்படி மாநிலங்களுக்கு இன்று இருக்கும் அதிகாரம் குறைவு; கூடுதலான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆனால் இருக்கும் நிலையோ, காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் ஆளுகின்ற இடங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கூடப் பறிக்கின்ற முயற்சிகளிலே மத்திய அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

ந.ப.
12-0)

இந்த மொழிப் பிரச்சினை எதில் தோன்றுகிறது? மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் இல்லாமல் மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டதன் விளைவு என்று ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இல்லாது போனதின் ஒரு பகுதி மொழிப் பிரச்சினை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். மலேஷியா சின்னஞ்சிறு நாடு, அது 14 ராஜ்யங்களையும் ஒரு கோடி மக்களையும் கொண்டதுமாகும். அப்படி ஒரு கோடி மக்களையும், 14 ராஜ்யங்களையும் கொண்ட அந்த நாட்டில் 45 சதவிகித மக்கள் மலாய் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். நாற்பது சதவிகித மக்கள் சீன மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். பத்து சதவிகித மக்கள் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். ஐந்து சதவிகிதத்தினர் மற்றவர்கள். ஆக, 45 சதவிகிதத்தினர் பேசும் மொழியை மலேஷியா மொழியாக, சமஷ்டி மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது 1967-ல். அது நடைமுறைக்கும் வந்துவிட்டது. அதை 40 சதவிகிதத்தினராகிய சீனர்கள் எதிர்க்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படாமல் மூன்று நான்கு துறைகளை மட்டுமே மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டு மற்றத் துறைகளை மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டிருப்பதுதான் அங்கு மத்தியில் ஆதிக்க அரசு இல்லை. ஆகவே, மத்திய ஆட்சிமொழி ஆதிக்க

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

மொழியாக இருக்கமுடியாது என்று அவர்கள் மலாய் மொழியை மத்திய ஆட்சிமொழியாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். இங்கு ஐயப் பாடு வரக் காரணம் என்ன?

மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு இங்கு ஒரு சிறிய குழப்பம் ஏற்பட்டாலும் கூட போலீஸை அனுப்பும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்தியில் ஆங்கிலம் நீடித்தாலும்கூட அதுவும் ஒரு ஆதிக்க மொழித்தானே தவிர அது ஒன்றும் நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழியாக ஆகி விடாது. மாகாண சுயாட்சி என்று சொல்லும்போது ஏதோ சில அதிகார மாற்றங்கள் என்ற பொருளில் நான் சொல்லவில்லை. மாநிலங்கள் தனித்தன்மை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி கொடி உண்டு. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி ராஜ்ய கீதங்களுண்டு. சோவியத் ரஷ்யாவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத் திற்கும் தனித்தனி கொடி உண்டு. ஒரு கோடி மக்களைக் கொண்டதும், 14 ராஜ்யங்களைக் கொண்டதுமான மலேஷியாவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி கொடியும் தனித்தனி ராஜ்ய கீதமும் உண்டு என்பதை நான் போய் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்லுகிறேன். நம்மோடு அடிமைப்பட்டு நமக்குப் பின்பு சுதந்திரம் பெற்ற சமஷ்டிநாடு அது.

இந்த நாட்டில் ஒரு மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமானால், அப்படிச் செய்ய விரும்பினால், உடனே ஒருமைப்பாட்டிற்குக் கேடு என்று சொல்கிறார்கள். ஒருமைப்பாடு என்பது காகிதச் சுவரா அல்லது கண்ணாடி மதிலா மத்திய அரசு நேருப்போடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலைமை கை மீறிப்போகும் அளவிற்கு விட வேண்டாம். இந்த தேசத்தின் ஒருமைப் பாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் பாரையும்தான் நான் பின்வாங்கியவன் அல்ல. மற்றக் கட்சிகளும் அப்படித்தான். ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நம்மோடு உறவு கொண்டிருக்கிற நேரம். இதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மொழிப் பிரச்சினையை மத்திய அரசு சரியான முறையில் தீர்த்து வைக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கு இங்குள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் காங்கிரஸ் ஒரே எதிர்க்கட்சி என்று. அந்தப் பெருமையோடு என்றென்றும் இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மொழிப் பிரச்சி னையில் இரு தரப்பாரும் கூடிப் பேசி நல்ல முடிவிற்கு வரவேண்டும். மொழிப் பிரச்சினையினால் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்த முடியாத அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினை ஆவேசத் திற்கும் ஆத்திரத்திற்கும் இரையாகியிருக்கிறது. இப்படிப் போனால் நாடு முன்னேறாது. ஆகவே, இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க மத்திய அரசு முன் வர வேண்டும். மும் மொழி அடிப்படையில் அல்ல, மத்தியில் எந்த மொழி ஆட்சி மொழியானாலும் ஒரே மொழி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

மத்திய ஆட்சிமொழியாக ஆக முடியாது. 14 மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி 14-ம் வரவேண்டிய அவசியமிருக்காது. அதைப் பூதமாகக் கண்டு பயப்படத் தேவையில்லை. குஜராத், மராத்தி, பஞ்சாபி போன்ற மொழிகள் இந்தியோடு தொடர்புள்ள மொழிகளாதலால் அவர்கள் இந்தியை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள். அவர்கள் விட்டுத்தரலாம், ஆகவே, இது பயங்கரமான பிரச்சினை அல்ல. நம் முதல்வர் அவர்களை இந்தியப் பிரதமர் அழைத்து, மற்றவர் களையும் அழைத்து கூடிப் பேசினால் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும், விரைவில் தீர்க்க வேண்டுமென்பது என் பிரார்த்தனை.

அடுத்து, பயிற்சிமொழிபற்றியும் ஆளுநர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையாது, குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிபுணர்களின் அறிவையும், ஆலோசனைகளையும் கேட்டு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த கூட்டத்தில் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய உறுதிமொழியை ஆங்கிலத்தை விரும்புவோர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்ததில் நானும் சேர்ந்து கொள்கிறேன். இங்கு நம் விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையக்கூடாது என்பதில் எனக்கும் அக்கறையுண்டு. ஆனால் முன்றும் வகுப்பிலேயே ஆங்கிலங்கற்க துவங்கி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக்கொண்டு ஆங்கிலேயர்களிடம் ஆங்கிலம் பயின்று, ஆங்கிலேயர்களின் ஆங்கிலம் கற்று, ஆங்கிலேயர்கள் வழியில் ஆங்கிலம் பேசும் முறையில் பழக்கப்பட்ட அந்தக் கால ஆங்கிலப் புலமை இனி வராது என்பதை புரிந்து கொள்ள தவறிவிட்டால் நிலைமையை சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றாகும். தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கி, பயிற்சிமொழியாக்கி, எல்லாம் தமிழில் நடக்கும்போது எப்படி ஆங்கிலப் புலமை வரும் என்றால் குஜராத், பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் அவர்கள் தங்கள் மொழியில் எல்லாவற்றையும் நடத்தும்போது எந்தளவிற்கு ஆங்கில அறிவு பொறுவார்களோ அந்த அளவை விட குறையாது இங்கே நாம் தமிழைக் கையாள்வதால்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வருவதினால் மானவர்கள் பெரும்பாலோர் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று. சிறுபான்மையினருக்கு அப்பயம் இருக்கிறதா என்றார். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் பேசுவோர் இடையே உள்ள அந்த அச்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் நானும் அவரோடு சேர்ந்து கொள்கிறேன். இம் மாநிலத்தில் சிறுபான்மையினர் என்று யாரையும் நாம் கருதுவது கிடையாது. எந்த மாநில அரசின் செகரட்டேரியேட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்குள்ளவர்களை தமிழ் நாடு அரசாங்க அலுவலர்களோடு ஒப்பிடும்போது விட்டு மொழி வேற்றுமொழியாக இருப்பவர்கள் சதவிகிதத்தில் அதிகமாக இருக்

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கிறார்களே தவிர குறைவாகயிருந்ததில்லை. ஒரு அதிகாரியோ அல்லது ஒரு நீதிபதியோ அல்லது ஒரு அமைச்சரோ வேறு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் அப்பதவி கொடுத்தீர்கள் என்று தமிழ் மக்களில் யாரும் கேள்வி கேட்டதில்லை. இங்குள்ள கிறிபான்மையினர் எங்கனோடு கலந்துவிட்டார்கள். நாங்கள் இணைந்து விட்டோம். ஆகவே, மொழிப் பிரச்சனையிலே அவர்களை ஒரு கருவியாக யாரும் பயன்படுத்த வேண்டாம்.

இந்த ஒரு மாநிலத்திலாவது அமைதி நிலவுவது நிடிக்கட்டும். சாவிரி நிற்குள் 23-ம் தேதி அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில், ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வர வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் ஏற்று ஒப்புதல் அளித்தார்கள். அவர்கள் தம் திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றார்கள். இன்ன பகுதி எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆனாலும் பொதுவாக இதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், ஆனால் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அத்தீர்மானம் நிறைவேறி ஒரு நிற்குள்கூட ஆகவில்லை. இப்போது தமிழ் பயிற்சிமொழியானால் நாடு கெட்டு விடும், கிறிபான்மையினரின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்பவர்கள். திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள்கூட ஆங்கிலம்தான் நிடிக்கவேண்டும் என்பதில் பிடிவாதம் காட்டியவர். அவர்கள்கூட மற்றத் துணைவேந்தர்களோடு சேர்ந்துக் கொண்டு கல்லூரி முதல்வர்களோடு கூடிப்பேசி தமிழ் பயிற்சி மொழியாவதற்கு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது மகத்தான புரட்சி. இது நல்ல ஆரம்பம். இதைச் செய்த ராஜதந்திரியாகிய நாவலர் திரு. நெடுஞ்சொழியன் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். துணை வேந்தர் அவர்களை இந்த அளவிற்குக் கொண்டு வந்ததற்கு அவரது முயற்சிதான் காரணம் என்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு முதல், புகழுக வகுப்பில் விஞ்ஞானப் பாடங்களைத் தமிழில் போதிக்க வேண்டுமென்று துணைவேந்தர்கள் கூட்டத்தில் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். சில நூல்களும் வெளியிடப்பட இருக்கின்றன. தேற்ற முன்தினம் இங்கு திரு. என்னும் அவர்கள் வினாவிற் குப் பதிலளிக்கையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “அடுத்த ஆண்டு பொறியியல் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக ஆகாது” என்று ஆக்சுவேண்டுமென்ற என் கழக நிலையைப் பற்றிக் கூறவில்லை. உண்மை நிலைமை என்ன என்று கவனிக்க வேண்டும். 1968-69-ல் புகழுக வகுப்புகளில் பிளிக்ஸ், மெமிஸ்டரி, நேச்சுரல் ஸயன்ஸ், மாத்திராட்டிகல் இவையெல்லாம் தமிழில் போதிக்கப்படுமானால் தமிழில் படித்து விட்டு பொறியல் கல்லூரிக்கு அல்லது மருத்துவ கல்லூரிக்கு போகும்போது அங்கு எந்த மொழியில் அங்கு படிப்பது? அங்கு போதனமொழி ஆங்கிலமாக இருக்குமானால் அது மாணவர்களுக்கு

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1968 பிப்ரவரி 16]

எளிதாகயிருக்குமா? இந்தப் போக்கு எங்கு கொண்டு போய் விடும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, தெளிவாக இருந்து 1969-70-ல் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்தான் போதனைமொழியாக இருக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிவித்து இந்த ஆண்டு முதல் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் போன்றவற்றை தமிழில் கொண்டு வந்தாலொழிய இத்திட்டம் வெற்றிபெறுது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தோற்றுப்போய் விட்டது நம் திட்டம் என்று சொல்வதற்காக, யாராவது தவறாக வழி காட்டுகிறார்களோ, இத்திட்டம் தோற்றுப் போக வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் தவறாக வழி காட்டுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு கூட எழுகிறது. தனி ஒரு அமைச்சர் அவர்களின் கொள்கையோ அல்லது இந்த மந்திரிசபையின் கொள்கையோ கூட அல்ல இது, இது இம்மன்றம் எடுத்த முடிவு. 1969-70-ல் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் பயிற்சி மொழி தமிழாகத்தான் இருக்கும் என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். புத்தகங்கள் இல்லை என்ற சாக்கைக் காட்டுகிறார்கள். இருபது ஆண்டு காலமாகக் கேட்டாகிவிட்டது. புத்தகம் இல்லை, புத்தகம் இல்லை என்ற வாதத்தை, இருக்கக்கூடாது என்று நினைப்பவர்கள் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தகத்தை யார் தயாரிப்பார்கள்? சிறுகதை, நாவல் போன்ற புத்தகங்கள் என்றால் பொதுச்சந்தையிலே கிடைக்கும். பாடப் புத்தகங்கள் என்றால் பல்கலைக் கழகமோ அல்லது அரசாங்கமோ தான் தயாரிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் தயாரிக்கவில்லை என்றால் வேறு யார் தயாரிப்பார்கள்? வேறு யாரும் தயாரிக்க மாட்டார்கள். புத்தகங்களைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்தாகிவிட்டது. அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அதைத்தவறாக கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எண்ண மாட்டார்கள் என கருதுகிறேன். ஆதலால் இருந்தாலும் தாய்மொழிப்பற்றுக் காரணமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஒரு முறையை எடுத்துவிட்ட பிறகு வெளியிலே பிரச்சாரம் நடக்கிறது, “இது படித்து விஷய ஞானம் உள்ளவர்களுக்கும், படிக்காமல் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள வர்க்கப் போராட்டம்” என்று ஒரு வர்ணனையை பத்திரிகை ஒன்றிலே பார்த்தேன். பயங்கரமான வர்ணனை! வரக்கூடாத இடத்திலேயிருந்து வருகிற வர்ணனை! எச்சரிக்கைக்காக ஒன்று சொல்கிறேன். பொது மொழிச்சிக்கலை அனுகூலம் முறையிலே அனுகாமல் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மூலே கொண்டு வந்த விஷத்தன்மை காரணமாக பின்வாங்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இது போன்று பயிற்சி மொழி விஷயம் வரக்கூடாது. மக்கள் போர்க் கோலம் பூண்பதற்கு முன்னால் நன்மை செய்யவேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அரசாங்க கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் தமிழ் விஞ்ஞானத்திற்குப் பயிற்சி மொழியாக இருக்கும், மற்றவைகளில் அதிகமாக இருக்காது என்று கல்வியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்க கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் என்றால், சேருகிற மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்தால் அரசு என்ன செய்யப் போகிறது? எண்ணிக்கை குறைவைக்காட்டி அதற்கு ஆதரவு இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். “எப்பதம் வாய்த்துமேனும் நம்மில் யாவர்க்கும் அந்த நிலை பொதுவாகும், முப்பது கோடியும் வாழ்வோம், வீழில் முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்” என்று பாரதியார் சொன்னபடி நல்லதோ, கெட்டதோ எல்லோருமாக தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டும். அந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டும். தமிழில் புலமையுடையவர் கல்வியமைச்சராக இருக்கின்ற இந்த நாளில் தமிழிலே ஆர்வமுடைய கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்யக் கூடிய இந்த நாளில் தமிழ்ப் பயிற்சிமொழியாக ஆக்குவது தோற்றுவிட்டது என்பதாக ஆகுமானால் அதுவே நிரந்தரத் தன்மையாக ஆகிவிடும் என்று அச்சப்படுகிறேன். அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத் தான் 1968-69-லே புதுமுக வகுப்பில் தமிழில் விஞ்ஞானம் என்றால் 1969-70-இல் மருத்துவம், பொறியியல் ஆகியவற்றிற்குத் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக ஆக்கப்படும் என்று உறுதிசூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டு விதிவிலக்கு இல்லாமல் எல்லோரும் கற்க வகை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன்? அல்லது கிளாரிபிகேஷன்?

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation and also clarification.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : முதலிலே பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனை முடித்து விடுங்கள்.

DR. H. V. HANDE : The hon. Member, Thiru M. F. Sivagnanam has now made a remark about our accepting the Resolution passed by this House on 23rd January 1968. Now, I want to clearly state my view and that of my leader, Rajaji. Though we differed in some parts of the Resolution here and there, we fully supported the Resolution because we wanted to strengthen the hands of the D.M.K. Government. Rajaji also felt that whatever be our policy in this regard, we should strengthen the anti-Hindi forces and pro-Tamil forces. He also stated that though we might differ from the Resolution here and there, we should try to avoid giving trouble to them and we should give our full support to it. For instance, even though we differed on the particibility or feasibility of 14 languages being the official languages of the Union and Tamil as the medium of instruction in view of the assurances given by the Hon. Chief Minister, we did not press our amendments. Thus our stand has been made clear before.

[Dr. H. V. Hande] [1968 பிப்ரவரி 16]

Now, I want one clarification. The hon. Member has stated that in Malaysia powers have been distributed considerably to the States and therefore the people there have not objected to the Malay language which is spoken by about 40 per cent of the people only, being the language of the Central Government. Similarly, does the hon. Member, Thiru Sivagnanam come forward to say that if the powers of the Central Government are greatly distributed to the States, he is prepared to accept Hindi as the official language of the Union Government or does he still hold that English should be the link language?

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, கடந்த திங்கள் 23-ஆம் தேதிய தீர்மானத்தில் முக்கிய இரண்டு பகுதிகள் இரண்டு. ஒன்று, தமிழ் மாநில ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும். மற்றொன்று இந்த மாநிலத்திலே ஐந்தாண்டுகளிலே எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வா வேண்டும். இந்த இரண்டையும் அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின், எதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக ஒப்புக்கொள்வது அல்ல இந்தப் பிரச்சினை. ஜீவாதாரமான, நாடு முழுதுக்குமான பிரச்சினை இது. இதில் பொதுத்தன்மை, சிறப்புத்தன்மை, நடு நிலைமை என்று ஒன்றும் கிடையாது. மலேசியாவிலுள்ளதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மத்தியிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருந்தால் எல்லாவற்றிற்கும் மொழி பெயர்ப் பைத்துக்கொண்டால் அரசின் மொத்த வருவாயையும் அது முழுக்கிவிடும். 'கன்கரண்ட் லிஸ்ட்'-இலே இரண்டு ஆட்சிக்கும் பொதுவான பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மாநிலங்களுக்கு உரிமையாக்கிவிடலாம். அயல்நாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு நம் கையில் இல்லை. அந்நிலையில் சுமார் ஒன்பது மொழிகளை மத்தியிலே ஆட்சிமொழியாக ஆக்கலாம். இந்தி மட்டும் ஆட்சி மொழி ஆக வேண்டுமென்பது எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. தமிழ் உள்ளிட்ட பல மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக வேண்டுமென்பதுதான் என் கொள்கை.

திரு. கே. வியைகம் : உயர்திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசும்பொழுது பி.யூ.சி.-யிலே தமிழிலே சொல்லிக் கொடுத்து விட்டு, மேலே போகிறபோது மருத்துவக் கல்லூரி பொறியியல் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலமே இருந்தால் தமிழை பயிற்சிமொழியாக எப்படிப் படிக்க முடியும் என்றார்கள். அது சரியான வாதம்தான். அதற்காகத்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரி என்பது நாளைக்கே போய் தமிழிலே படித்து விட்டு திரும்புவது என்ற நிலை இருக்க முடியாது. "கிரேஸ் அடைப்டி" என்று ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது. எண்ணூறு பக்கங்கள் அடங்கியது. அதை நாளைக்கே மொழி பெயர்க்க முடியுமா? உதாரணத்திற்காக அந்த ஒரு புத்தகத்தைச் சொன்னேன். எத்தனையோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்தாண்டுகள் படிக்க வேண்டும் இந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம்.

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. கே. வினாயகம்]

ஆகவே, இதிலே ஆர்வமுள்ள காரணத்தினால் உடனடியாகத் தமிழ், தமிழ் என்று ஆரம்பித்து விட்டு மத்தியிலே விட்டுவிடுவதா? எனவே, முதலிலே முடியுமா என்று ம. பொ. சி. அவர்களும் நினைக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற ஆட்சியாளர்களும் தெளிவான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொன்றுக்கும் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்றாலும், இதுபற்றி என் விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் இப்பொழுது தலைமை தாங்குகின்ற காரணத்தால் என்னை அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு வினாயகம் சொன்னார்கள், புத்தகங்கள் தயாரில் இல்லை என்று. வகுப்புக்குத் தேவையான பாட புத்தகங்கள் வேறு. தகவல் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் படிக்கும் புத்தகங்கள் வேறு. ரெபிப்பரென்ஸ்ஸுக்கு என்று தனியாக புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. வகுப்புக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்களை முதலில் தமிழில் எழுதிக்கொள்ளலாம். ரெபிப்பரென்ஸ் (தகவல்) புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கலாம். நம்முடைய பள்ளிகளிலே மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து மேல் பட்டப்படிப்பு வரை ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக இருக்கப் போகிறது என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தப் பிரச்சினை அணுக வேண்டும். இப்பொழுது மாணவர்கள் ரெபிப்பரென்ஸ் புத்தகங்கள் படிப்பதில்லை. நோட்ஸ்தான் படிக்கிறார்கள். வினாயகம் அவர்கள் அதிருஷ்டவசமாக எல்லப் புத்தகங்களையும் படித்தார்களோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு அந்த அனுபவம் இல்லை. பாடப்புத்தகங்களை முதலில் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து பி.யு.சி.யில் விஞ்ஞானப் பாடங்களைத் தமிழில் படித்தால், மேலே பொறியியல், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேருங்கால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் சொன்னதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக பி.யு.சி.யில் தமிழில் படிக்காதே என்று நான் சொல்லவில்லை. பொறியியல், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் தமிழில் படிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளுங்கள். அதற்கான அடித் தளங்களை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கூறினேன். நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் ஏழை மக்களின் தொகுதியாகிய திருத்தணியிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள்கூட அவரது போக்கை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய ம. பொ. சி. அவர்கள் கேட்டார்கள், இந்தத் தீர்மானத்திலே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவதையும் 14 மொழிகளையும் மத்திய அரசிலே ஆட்சி மொழியாக்குவதையும் ஆகிய இரண்டு கருத்துக்களையும் தவிர வேறு எது முக்கியம் என்று. இது இரண்டு தான் முக்கியமானவை என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1968 பிப்ரவரி 10]

தம்முடைய கருத்து என்ன வென்றால்

The Official Languages (Amendment) Act and the Resolution on language policy cause injustice, dissatisfaction, additional burden, etc.

மத்திய அரசின் தீர்மானத்தின் காரணமாக நாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம்; அது இல்லாத நிலைமையிலே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று அந்த ரெசலூஷன்லே இருக்கிறது. இத்தகைய முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கிற காரணத்தாலே நமக்குள்ளே கருத்து வேறுபாடு கொள்வதாலே இந்த அரசின் தீர்மானத்தினுடைய தன்மையை பாதிக்கக் கூடாது என்றுதான் நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

The spirit of the resolution should not be disturbed by obstructing it or by voting against it. The Congress Party also did not vote against the D.M.K. sponsored resolution, because they did not want to vote against the spirit of it. That is the only thing I want to say.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் துவக்கத் திலேயே இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்களில்—வெளிப்படையாகச் சொல்லப் போனால்—இந்த மாநிலத்திலேதான் அமைதி தவழ்கிறது என்றும் சீரான, சிறப்பான ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்திய மாநிலங்களினுடைய ஆட்சி அமைப்புக்களைப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் கலகங்களும் குழப்பமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் மிகவும் சிறப்போடும் சீரோடும் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்று டில்லி அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பொழுது, அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குத் தாப்படுகின்ற சிறப்பான சான்றிதழ் என்பதை நான் முதலிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே அடிக்கடி ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாரித்துக் கொடுப்பதை கவர்னர் அவர்கள் படித்துதானே 'ஆளுநர் உரை' என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அதையே திருப்பிக் கூறுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுதிக் கொடுத்து அதைக் கவர்னர் அவர்கள் படிக்கக்கூடிய அளவில் ஆட்சியை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் நாங்கள். நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்ததைக் கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றார் என்று எண்ணும் போது பெருமிதம் எங்களுக்கு மிக அதிகமாக வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, அவர் தமிழிலே பேசுகின்ற வகையில், இறுதியிலே திருக்குறளைத் தமிழிலேயே படித்தார்கள். அந்த வகையில்

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

தமிழைப் பாராட்டியும் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி ஆளுநர் அவர்கள் பாராட்டுகின்றவற்றையும் மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராட்டுகின்றவற்றையும் கண்டு நம்முடைய எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் எரிச்சல் அடைந்து, 'இது ஒரு சிறப்பா' என்று கேட்கிறார்கள். ஹைதராபாத்திலே நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டின் பேச்சுக் களைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியா முழுவதும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி அரசுகள் அமைந்திருக்கிற பகுதிகளிலெல்லாம் தங்களால் எந்த வகையில் முடியுமோ அந்த வகையிலே குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சிகளில்தான் காங்கிரஸ் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலைமைகளை நாம் இங்குமங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைத் தொடர்ந்துதான் நேற்றைய தினம் டில்லி பாராளுமன்றத்திலே உரையாற்றி இருக்கிற, இந்தி மொழியின் மேல் அதிகமாக பற்றும் பாசமும் வைத்திருக்கிற ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வெட்ட வெளிச்சமாகவே சொல்லியிருக்கிறார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையை உடனடியாக டில்லியில் செய்தாக வேண்டுமென்று, தெருவிலே அல்ல, பாராளுமன்றத்திலே வெளிப்படையாக சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது இந்தக் காந்தியவாதிகள் எந்த அளவுக்கு பாராளுமன்றத்திலேயே ஜனநாயகத்தி னுடைய குரல்வளையை நெறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிற பொழுது மிகவும் வேதனையாக இருப்பது மட்டுமல்ல; இந்த மனப்பான்மை வெளிநாட்டினரிடத்தில் எப்படிப் பட்ட ஒரு எண்ணத்தை உண்டாக்கும் என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்குப் பதிலளிக்கிறவகையிலே அண்மையிலே இருக்கிற கோளத்து முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரிப்பாட் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டில்லி அரசாங்கம் இப்பொழுது பஸ்மாசுரனைப் போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் அவர்கள் பஸ்மாசுரனைப் போல் கவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியில் மத்திய அரசே கவிழ்ந்து விடும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஸ்மாசுரன் கதையைப் பார்க்கிறபொழுது பஸ்மாசுரன் ஒவ்வொருவன் தலையிலேயும் கையை வைத்துக் கொண்டு அழித்துக் கொண்டு வந்தான். அதைப் போல் மத்திய அரசு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கொடுக்கப்பட்டிருப் பது 10 நிமிடங்கள் தான். அதில் கதை சொல்ல ஆரம்பித் தால் . . .

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படி ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லுவதற்கே காரணம், எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கிற நண்பர்களின் இதயத்திலே பதியவேண்டுமென்பதற் காகத்தான் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பஸ்மாசுரன் கதை அவர்களுக்குக் கூட நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். பஸ்மாசுரன் ஒவ்வொருவர் தலையிலேயும் கையை வைத்து அழித்துக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே திருமால் மோகினி வேஷத்திலே

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

வந்து பஸ்மாசுரன் தன் தலையிலேயே கையை வைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி அவன் அழிக்கப்பட்டான் என்று பஸ்மாசுரன் கதை சொல்லப்படும். அதைப் போலத்தான் இன்றைக்கு இந்த மொழிப் பிரச்சனையை மூடிவையுங்கள், கொஞ்ச காலம் நிறுத்தி வையுங்கள் என்று நல்லவர்கள் எல்லாம் சொன்ன நேரத்திலே மொழிப் பிரச்சினையை மேலும் மூட்டி டில்லியிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, அதைப் பற்றிய பிரச்சினையை உருவாக்கிய நேரத்திலே, இன்றைக்கு தமிழக அரசு என்ற மோகினி மத்திய அரசு என்ற பஸ்மாசுரன் தங்கள் தலையிலேயே கையை வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறது. சென்ற 23-ம் தேதி உருவாகியிருக்கிற ஆட்சி மொழித் தீர்மானத்தைப் பார்த்து, ஆற்றிராவிலேயும் மைசூர் மாநிலத்தையும் அந்தமாதிரி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அங்கே இருக்கிற மாணவர்களும் பொதுமக்களும் கருதுகின்றார்கள். அந்த மனப்பான்மையைப் பார்க்கின்ற பொழுது அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினுடைய முக்கியமான சாதனை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை சிலர், உலகத் தமிழ் மாநாடு சிறப்பாகத் தான் இருந்தது, இருந்தாலும் அதற்கு வசூலிக்கப்பட்டப் பணத்திலே தான் கெடுபிடி இருந்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இந்த பதிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைய தினம் ஜாகிர் உசேன் அவர்களை வரவழைத்து அந்த மாநாட்டை நடத்தியவர்கள் கடற்க்கை விலே மாபெரும் கூட்டத்தைக் கூட்டி நம்முடைய மொழியைப் பற்றியும் தமிழ் மக்களுடைய இதயம் தொடர்த்தக்க அளவுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், கடலலை போல் கூடி இருந்த கூட்டம் கையொலி செய்து, தமிழ் வாழ்க என்று சொல்லியதும், எங்களுடைய மொழி அழிக்கப்படாமல் எங்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட நாங்கள் போராடுவோம், இதுதான் எங்களுடைய இலட்சியம் என்பதை கூடியிருந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஒரே நேரத்திலே சொன்ன காட்சிதான் இந்த தமிழ் விழாவினுடைய உண்மையான பலனே தவிர, வேறு அல்ல என்பதை அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் விருந்து சாப்பிட்டு விட்டுப் போகிற நேரத்தில் கத்தரிக்காய்ச் செடியிலிருந்து கத்தரிக்காயைப் பறிக்கிறபொழுது அதன் கீழ் இருந்து முள் குத்தி விட்டது என்கிற மாதிரி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய விழாவை நடத்திய இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்காமல் எங்கோ, எதிலோ வசூல் செய்வதில் சிறு கெடுபிடி நடந்தது என்பதற்காக அதை மிகப் பெரியதாகக் காட்டி, ஆகவே விழா சிறப்பாக அமையவில்லை என்று சொல்வது மிகவும் வேதனைப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது.

இங்கே காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ஒரு கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில்லாத கருத்தை 100 முறை

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

திருப்பித்திருப்பிச் சொல்வதால், அது உண்மையாகிவிடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் போலும். சட்டமும் ஒழுங்கும் நீதியும் இங்கே சரியாக இல்லை; ஒழுங்கே இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதே தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் குழப்பம் நடந்தபோது நாங்கள் போலீஸை அழைக்கிறோம். அப்படி அழைக்கும்போது அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை, கலவரங்கள் நடக்கும்போது தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலே போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்திலே அவர்களே தீவிரமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். இதை எல்லாம் பார்க்கிற பொழுது அவர்கள் எப்படி அவர்களுக்குள்ளேயே முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக புலப்படும். தெனுவியிலோ அல்லது மங்கடூரிலோ கேட்கின்ற துப்பாக்கிச் சத்தம் இன்றைக்கு இங்கே கேட்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம், தமிழக அரசு என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே ஒரு முக்கியமான செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 280-வது இந்திய அரசியல் சட்டப் பிரிவை சட்டிக்காட்டி இந்திய அரசாங்கம் அமைக்க இருக்கிற பிளென்ஸ் கமிஷன் என்று சொல்லப்படுகிற நிதி ஆய்வுக் குழு எந்த அளவுக்கு அந்தப் பிரிவின்படி தமிழ் நாட்டையும், மற்ற மாநிலங்களையும் சீராக வைத்து இனி ஆராய வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கிறபொழுது அந்த யோசனையை மேற்கொண்டால், உண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற தொழில் வளமும், மற்ற வசதிகளும் பெருகும் என்பதை அவர் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். செங்கை மாவட்டத்தில் கும் முடிப்பூண்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக கிணறு, ஏரிப் பாசனங்களைக் கொண்ட பகுதியாக அது அமைந்திருக்கிறது. பொது மராமத்துத் துறையினரை ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பார்க்கிற பொழுது, அவர்கள் இந்தக் கருத்தை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை அழகிற குழந்தைக்கு ஒரு 'ஆராரோ' பாட்டாக அமைந்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டம் என்ற பாலைக் கொண்டுவரப்போகிறார். அதற்கு முன்னால், இந்த இனிய பாட்டு நமக்கெல்லாம் ஒரு கீதமாக அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால், கவர்னர் உரைக்கு நான் நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

ப.ப.
12-30

[1968பிப்ரவரி 16]

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டப்பேரவையின் கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்துவைத்து உரையாற்றிய கவர்னர் பெருமானுக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக அரசு செய்து வருகின்ற காரியங்களைப் பற்றியும், செய்த காரியங்களைப் பற்றியும், செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் சில காரியங்களைப் பற்றியும் நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் பணம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, மேற்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களை சரிவர நிறைவேற்றுவோம் என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதானது நமக்கு மனநிறைவை அளிப்பதாக இருக்கிறது. நாட்டில் மனை இல்லாத பல பகுதிகளில் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று சிலர் வருத்தப் பட்டாலும் என்றாலும் கூட, நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகையினால் அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு காரணத்தினால், அதைப் பற்றி அதிகமாக பேசவேண்டியதில்லை நான் என்று கூற விரும்புகிறேன். அவைகளையெல்லாம் நிச்சயம் பார்த்து எங்கே மக்கள் அவதிப்படுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அதற்குரிய நிவாரண ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யும் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு, அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்டு என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கிற பிரச்னை மொழிப் பிரச்னை. இந்த மொழிப் பிரச்னை மிக முக்கியமானது. இந்த மொழிப் பிரச்னை சம்பந்தமாக சென்ற 23-ம் தேதி அன்று நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானமானது நமக்கு ஒரு பிதூர் ராஜ்ஜிதமாகக் கிடைத்திருக்கின்றது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். யாரால் கொடுக்கப்பட்ட பிதூர் ராஜ்யம் என்றால், முன்னால் அரசாண்ட, 20 வருஷங்களாக அரசாட்சி செய்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்த பிதூர் ராஜ்ஜிதம் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். காரணம், 20 வருஷ கால ஆட்சியில், காங்கிரஸ் ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில், காங்கிரஸ் தலையாகக் கொண்டிருந்த இந்தி மொழியை நாட்டின் பொது மொழியாகக் வேண்டும் என்ற முயற்சியில் அவர்கள் சுவிபடாமல், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த முயற்சியைக் குறைத்து, இன்றைக்கு இந்தி மொழி முற்றிலுமே வேண்டாம் என்ற ஒருநிலை ஏற்படக்கூடிய ஒரு சொத்தை நமக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காக நாம் நினைத்துப் பார்க்கலாம். அரசியல் சட்டத்தில் இந்தி இந்த நாட்டின் பொது மொழியாகக் கருதப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே, இந்தி மொழியைப் பொது மொழியாக்குவதற்கு இந்தி மொழியை எல்லா மக்களும் படிக்க வைப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டியவர்கள் முக்கியமாக காங்கிரஸ்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

காடர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்த காலத்தில், முதலில் இந்தியை கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, நினைத்தால் படிக்கலாம் என்று சொல்லி, பிறகு மும் மொழித் திட்டம் என்று கடைசியில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டு—மும்மொழித் திட்டம் என்ன என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும்—ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டும், தாய் மொழி படிக்க வேண்டும், மூன்றாவதாக ஏதாவது ஒரு மொழி, இந்தி மொழி அல்லது வேறு ஒரு மொழி படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியென்றால், காங்கிரஸ் அரசாட்சியில் ஆண்டவர்களிடையே காங்கிரஸ்காரர்களிடையே தமிழ் அடிப் படை, இன்றைக்கு நாட்டிலே நிலவும் தமிழ் அடிப்படையானது அங்கேயும் இணைந்துக்கொண்டிருந்தது என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். தைரியமாக மூன்றாவது மொழி இந்தி தான் படிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய் திருக்குமேயானால், இன்றைக்கு இத்தனை தூரம் இந்தி எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் நிச்சயம் சொல்லுவேன். அது அல்லாமல், அவர்களும் தமிழர்கள் ஆதலால், தமிழ் மொழியில் பற்றுள்ளவர்களுக்கு பயந்தோ, அல்லது தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தோ இந்தி மொழியைக் கட்டாய மொழியாக ஆக்காமல், இஷ்ட மொழியாக்கி, படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆசை இல்லாமல் சும்மா படித்தால் போதும், பரீட்சைக்கு உதவாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தி இந்த நாட்டில் தேவையில்லை என்று 20 வருஷ காலமாக ஆண்ட சர்க்காரும், இன்றைக்கு ஆட்சி புரியும் சர்க்காரும் நினைக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை, எண்ணக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நிச்சயமாக சொல்கிறேன்.

இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி நாம் இங்கே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இரு மொழி தான் இருக்க வேண்டும் நம்முடைய நாட்டிலே, நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழ் மொழி, பாரதத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஆங்கில மொழி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுதான் வேண்டும் என்று சுதந்திராக் கூட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாஜி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லோரும் கூடிப் பேசி, ஏதாவது சமரசத்திற்கு வருவதற்கு இயலுமா என்று பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று பெரிய இடத்துத் தலைவர்களும், பெரியவர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முடிவு தமிழகத்தில் செய்த தீர்மானத்தை மாற்றுவதற்கான முடிவாக இருக்குமா, அல்லது தமிழகத்திலுள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு ஒரு சமரச ஏற்பாட்டைச் செய்வதாக இருக்குமா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்கும் அளவிலே, தமிழகமானது ஒருமுகமாகச் செய்த தீர்மானத்தினின்று பின்வாங்காது என்பதை நாம் எடுத்துக் கொண்டு தமிழகத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் மத்திய அரசாங்கத் தில் உத்தியோகம் வாங்குவதற்கு ஒரு சலுகையாக ஏதாவது ஒரு

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [1968 பிப்ரவரி 16]

சிறிய ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியுமே தவிர, அதற்காக இந்தி மொழியை மீண்டும் இங்கே படிக்க வைப்பது அல்லது திணிப்பது என்று சொல்கிறார்களே, அம்மாதிரி திணிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் எண்ணவில்லை. நாம் செய்த தீர்மானத்தின் மீது நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

ஆங்கிலம் ஒரு அன்னிய மொழி, அன்னிய மொழியை தன் மொழியாகக் கொண்ட தேசம் இந்த உலகத்தில் எதுவுமில்லை என்று நேற்று ஒரு அரசியல் தலைவர் பேசியிருக்கிறார். அது அன்னிய மொழி அல்ல என்பதை நாம் இன்றைக்கு ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தி மொழி எப்படி தமிழனுக்கு அன்னிய மொழி இல்லையோ, அதேபோல ஆங்கிலமும் அன்னிய மொழி அல்ல. ஆங்கிலேயன் அந்த மொழியை பேசினான் என்பதற்காக அதை அன்னிய மொழி என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆங்கிலம் தமிழுக்கு இந்தியைவிட மிகவும் நெருங்கிய மொழியாக இருக்கிறது, சாதாரணமாக படிக்கக்கூடிய மொழியாக இருக்கிறது. இதுவரை அதைப் புரிந்துகொண்டு, அதில் ஊரிப்போனவர்களா இருக்கிறோம். ஆகவே, ஆங்கில மொழி ஒரு அன்னிய மொழி என்று சொல்வதற்கு இல்லாமலும், இந்தி நம்முடைய மொழி என்று சொல்ல முடியாமலும் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொண்டு, ஒரு சமரச உடன்பாட்டுக்கு வருகிற காலத்தில், நாம் இயற்றியுள்ள தீர்மானத்திற்கு பங்கம் இல்லாமல், நம்முடைய கௌரவம் குறைந்துபோகாமல், நாம் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று நமது சர்க்காரையும் மற்ற பெரியவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் தமிழக அரசை தி.மு.க. நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் 20 ஆண்டு அரசாட்சி செய்த காலத்தில் ஜனநாயக சோஷலிசம், ஜனநாயக சமத்துவம் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தில் மக்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் முறையை நாம் அறிவோம். அந்த முறையில்தான் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தது காங்கிரஸ் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் வரலாற்றைப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியவரும். எந்த நாட்டிலும், யார் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தாலும், சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் அந்த நாட்டை ஆளுவதற்கு தாங்களே உரியவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது, சாகும் வரையில் அந்த நாட்டை அவர்களேதான் ஆளவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வரலாற்றைப் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கிராம்வெல், நெபோலியன், ஹிட்லர், ஸ்டாலின் செய்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைக்கும் அயர்லாந்து நாட்டிற்கு டீவாலரா தலைவராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ நடந்திருப்பது வரலாற்றில்

1968 பிப்ரவரி 16] [எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

தெரியவருகிறது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்காக நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்த காந்தி மகான் அரசாட்சியை தான் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாமல், தன்னுடைய சிஷ்யர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால், அவருடைய சீடர்கள் 20 வருஷகாலமாக ஆண்டார்கள். தாங்களே ஆளவேண்டும் என்று நினைப்பதும் சகஜமாகப் போய்விட்டது. வரலாறு படித்தால் மனதில் உருவானது அந்த எண்ணம். ஜனநாயகம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். தங்களுக்கு வாக்களித்தால்தான் ஜனநாயகம், மற்றவர்களுக்கு வாக்களித்தால் அது ஜனநாயகம் அல்ல என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் இம்மாதிரி வாதாடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஜனநாயகமானது கடந்த தேர்தல்களிலே காங்கிரஸுக்கு வாக்களித்த தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த பெருமை அவர்களுக்கு உண்டு, சில நாட்களுக்கு அவர்களேதான் ஆளட்டும் என்று மக்கள் விட்டு வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஒரு தேர்தலில்தான் மக்கள் மாறி வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அது ஏன் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்துக் கொண்டு, விமரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ புதிதாகச் செய்ய வேண்டும், பழைய முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று புதிதாகச் செய்தார்கள் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது சரியாக இருக்காது. அதை விட்டுவிட்டு, இந்த நாட்டில் மக்கள் தங்களை ஒதுக்கக் காரணமாக இருந்தது எது என்பதை சிந்தித்து பார்த்து, அதைச் சொல்லாமலேயே மனதில் தவற்றை உணர்ந்து கொண்டு, நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால் நலமாக இருக்கும். இருபது ஆண்டுகள் ஆண்டார்கள். கூட ஆற்றின் கரையில் குடிசைகள் அகற்றப் படவில்லை; குளத்துப் பள்ளங்களில் கூடாரங்கள் அப்படி அப்படியே தான் இருக்கின்றன. கஷ்டப்பட்ட மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். ஏழை ஏழையாகவே தான் இருக்கிறான். எங்கெல்லாமோ பணக்காரர்கள் வந்து விட்டார்கள். ஏழை கண்டு குமுறுகிறான், நாம் கஷ்டப்பட்டு பகலெல்லாம் உழைக்கிறோம்; எவன் எவனோ சுகமாக இருக்கிறான். நாம் இரவெல்லாம் சிரழிந்து கிடக்கிறோம். யாரோ வாழ்கிறார்களே என்று மனம் வெந்து போகிறான். வாழ வைக்கிறவர்கள் வாழவைக்கவில்லையே என்று நினைக்கிறான். ஆகவே, இந்த ஆட்சியை மாற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். மாறி வாக்களித்தார்கள். அதன் காரணமாக காங்கிரஸ் அகற்றப்பட்டது. அதை உணர்ந்தால், தாங்கள் செய்த திட்டங்களிலும், போட்ட திட்டங்களிலும் எங்கெங்கே குறை என்பதைப் புரிந்து கொண்டு இனிமேலாவது நல்ல முறையாக நடந்துக் கொண்டால், நல்ல நிலைக்கு வரமுடியும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஜனநாயகம் என்று ஒன்று இருப்பதை உணர வேண்டும். அந்த ஜனநாயகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இன்றைக்கு அரசைக் கொடுத்திருக்கிறது. சோஷலிசம் பற்றிப் பேசிய காங்கிரஸ், ஜனநாயகம் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் இன்றைக்குள்ளே அரசை குறைகூறிக்கொண்டு இருப்பதில் பலன் இல்லை. அப்படிக்க

[எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 பிப்ரவரி 16]

குறை கூற வேண்டும் என்றால், ஜனநாயக ஆட்சியில், ஏதாவது அந்த வழியிலிருந்து சர்க்கார் பிறழ்மேயானால், அப்பொழுது 'நீங்கள் செய்வது சரியில்லை' என்று அந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு சோஷலிசப் பாதையில் செல்லும் இந்த அரசு, காங்கிரஸ் பாதையிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்கவில்லை. அவர்கள் மாறுவார்கள் என்றும் நான் நினைக்க வில்லை. ஆகவே எதிர்த் கட்சி என்ற காரணத்திற்காக எதிரிக் கட்சியாக செயல் படவேண்டும் என்று நினைத்தால் அது பிரயோசனம் இல்லை. எங்கேயாவது நல்ல காரியத்தைச் செய்யத் தவறினால் 'அதைச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லலாம். தவறான முறையில் செய்யப்படும் நல்ல காரியம் என்றாலும், அதையும் எடுத்துச் சொல்லலாம், தவறான முறை என்று. அப்பொழுது எதிர்த் கட்சி நல்லபடியாக செயல்படுவதாக இருக்கும். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் நல்லதொரு எதிர்த் கட்சி வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்ததற்கிணங்க இப்பொழுது அவர்களுக்கே நல்லதொரு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அவர்களைக் கேட்கிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு மக்களுக்குச் செய்துவிட்டோம்; நான்காவது திட்டமும் கொடுக்கப் போகிறோம். பாலும் தேனும் வருவதை வாயிலே வாங்கிக் கொள்ள மக்கள் நமக்கே வாக்களிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையிலே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் மக்கள் மனம் மாறி வாக்களித்து விட்டார்கள். மக்கள் விசுவாசமாக இருக்க வில்லை என்பதா? 20 வருஷமான ஆட்சியில் இருந்திருக்கிறோம், ஆட்சியை மாற்றி, நம்மை அகற்றிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணமே தோன்றாமல், பெருமிதத்துடன் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தார்கள். "குணதிசை முடியை வைத்து, குட திசை பாதம் நீட்டி . . ." அறிதூயிலில் படுத்திருந்த பரமனைப்போல நாம்தான் சர்வ ஸ்வயாபகம், இமயம் முதல் குமரி வரை இருக்கிறோம் என்று நினைத்து இருந்தார்கள். இமயத்தில் தலையை வைத்து, விந்தியத்தில் இடுப்பை வைத்து குமரியில் காலை நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பரமனைப் போல. நித்திரையில் ஆழ்ந்து விட்டார்கள். தலைவர் ராஜாஜியும் அறிஞர் அண்ணாவும் கிளப்பிய பெரும் வெள்ளம், காங்கிரஸ் புரிந்து எழுந்திருக்குமுன் தலைப் பக்கம் உத்தரபிரதேசத்தையும், மார்புப் பக்கம் மத்திய பிரதேசத் தையும், கால் பக்கத்தில் தமிழ் நாட்டையும் கொண்டு போய் விட்டது. இப்பொழுது காங்கிரஸ் சங்கடப்படுவது நியாயம் தான். ஆனால், தான் புரிந்த தவறுகளைத் தெரிந்து கொண்டு, அந்த வழிகளிலிருந்து மாறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். நண்பர் கருத்திருமன் கம்ப ராமாயணப் புலவர். அவருடைய கதாநாயகன் ஸ்ரீராமன் நிலையை அவர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மெய்த்து ரூப்பத மேவென்ற போதினும்
இத்தி ருத்துறந் தேகென்ற போதிலும்
சித்தி ரத்தி னலர்ந்த செந்தாமரை
ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்னுவாள்.

16 பிப்ரவரி 1968] [எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

என்றது போல, ஆத்திரப்படாமல், நிதானமாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் இராமனே போல அவர்கள் திருப்தியோடு இருந்து, சிறையிலிருந்த செல்வியைப் போல்

அரசு கட்டில் இருந்தரசாளவும்
புரிசை விதியுல் யானையிற் போகவும்
விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்—என்று

அங்கலாயக்காமல் பணியாற்றினால் நலமாக இருக்கும்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

என்றது போல, இன்றைக்குச் சிறுத்தவர்களாக இருந்தாலும், உயர்ந்தவர்களாக இருந்து, சர்க்காருக்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு, தவறும் இடத்தில் எடுத்துக் காட்டி, சர்க்காருக்கு ஏதாவது புலப்படாமல் இருந்தால்—அப்படி யொன்றும் இராது என்று நம்புகிறேன்—எடுத்துச் சொல்லி, ஆக்க வழியில் செயல்படவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. டி. மார்டின்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களையும் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பார்க்கும் போது, அதில் எந்தப் புதுமையான அம்சமும் இல்லை என்று முதலிலேயே கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் சரியான முறையில் நிலை திறத்தப் படாமல், அரசாகத் தரண்டவமாமும் நிலைதான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமானின் உரையில் ஒரு வார்த்தைக்கூட இல்லை என்பதை மனக் குறைவுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் தஞ்சைத் தரணியில், பூந்தாமழ் குடியில் விவசாயக் குழுமங்கள் பக்கிரியை இந்த அரசின் துப்பாக்கி பவி கொண்டதற்கு நீதி விசாரணையில்லை. அதேபோல திருவொற்றியூரில் தொழிற்சாலைமூன் தொழிலாளர்கள் மீது துப்பாக்கி பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்கும் நீதி விசாரணையில்லை. ஏன், இன்னும் கூறவேண்டுமானால், இந்த மாமன்றத்திற்கு, கடந்த கவர்னர் உரையின்போது இரண்டு கால் களோடும் வந்திருந்த ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர், இந்த பத்து மாத காலத்திற்குள்ளாக இரண்டில் ஒரு கால இழந்து, பாண்டியன் அவையில் ஒற்றைக்கால் சிலம்போடு நீதி கேட்கச் சென்ற கண்ணகியே போல, இந்த இரண்டாவது கவர்னர் உரை கேட்க வந்தார் என்றால், தமிழகத்தில் அதைவிட சட்ட ஒழுங்கு கெட்ட நிலைக்கு வேறு எதைச் சொல்லியும் விளக்க முடியாது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரும்பிக் கூறலாம். நெல்லிக்குப்பம் மஜீத், உடையார்பாளையம் வேலாயுதம் கோயம்பத்தூர் ஆரோக்கியசாமி கதை என்ன ஆயிற்று என்று பழைய சம்பவங்களைக் காட்டி. ஆனால், முன்னே நடந்த தவறினை எடுத்துக் காட்டி மற்றொரு தவறினைச் செய்ய ஆதாரமோ, மேற் கோளோ காட்டக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்படுகிறது

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

என்பதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, படி அரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அருள் கொடையாக இருந்து வந்துள்ளது என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எங்கே ஏழை எளியவர்களுக்கு இது அருள் கொடையாக இருந்து வந்து இருக்கிறது? என்று நான் கேட்கிறேன். கோவையிலும் சென்னையிலும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இது அருள் கொடையாக இருந்தாலும், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களில் எல்லாம் ஏழைகள் இல்லையா? மந்தகாச முகவதிகள் புடைசூழ, மலர் தூவப்பட்ட கட்டிலிலே அமர்ந்து, ஓவியன் தீட்டிய ஓய்யாரமான சித்திரத்தைக் காட்டி அதர பானத்தையும் இதர விருந்துகளையும் உண்டு, கேளிக்கையால் களைத்து, பின்பு சல்லாபித்துக் கிடக்கும் உல்லாசச் சீமன்களா மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிறார்கள்? அங்கே ஏழைகளே இல்லையா? எந்தக் காரணங்களுக்காக, எந்த அடிப்படையில், படி அரிசித் திட்டம் கோவைக்கும் சென்னைக்கும் கொடுக்கிறார்களோ, அதே காரணங்களுக்காகவும் அதே அடிப்படையையும் கொண்டு, மற்ற வறண்ட பகுதிகள், மற்ற விளைநிலம் இல்லாத பகுதிகள், தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகள் ஆகியவற்றுக்கும் விரிவாக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டால், ஜனநாயகக் காவலர்கள், ஜனநாயகத்தை மதிப்பவர்கள், அதைப்பற்றிக் கோப்பப் படலமா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

“எங்களுக்குப் புசிக்க உணவு வேண்டும் அரிசி கொடுங்கள்” என்று பொது மக்கள் கேட்டால், திருச்செந்தூரில், “இதோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்” என்று அவர்களுக்கு வேல்கம்புக் குத்தும், அரிவாள் வெட்டும் பரிசாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அராஜக நிலை தாண்டவம் ஆடுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கோயம்பத்தூரில் உணவு கேட்ட மக்களை அழைத்துக்கொண்டு ஊர்வலம் வந்த பழைய போலீஸ் அதிகாரி அர்ஜுனனை சுட்டுக் கொன்றார்கள்.

திரு. டி. மார்டின்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சொன்னேன். முன்னால் ஒரு தவறு நடந்திருந்தால், அந்தத் தவறை வைத்து, மறு தவறை மறைக்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

படி அரிசிக்காகப் பாணையைத் தொங்கவிட்டால், அதைக் காங்கிரஸின் கருமாதிக் கலையம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி கூறினார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும் போது, “பாணை கட்டி மாரடிக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: “பாணை கட்டி காங்கிரஸ் காரர்கள் மாரடிக்கிறார்கள்” என்று சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதை முழுவதும் சொல்லவேண்டும். “பாணை கட்டிப் போரடித்த அழகான தமிழகத்தில் பாணை கட்டி மாரடிக்கிற அளவுக்கு இருபதாண்டுக் கால ஆட்சி அல்லவா வழி வகுத்து விட்டது?” என்று சொன்னேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. டி. மார்டின் : பரவாயில்லை. ஆனால், அது பாணையைக் கட்டி மாறடிக்கிறார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அது எங்களுக்கு வழக்கம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வரலாற்றைச் சற்றுத் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்பு, அழகிய நங்கையின் படத்தைச் சுவரொட்டியில் போட்டு, அனிழந்த கூந்தலை அவளுக்குக் கொடுத்து நெற்றியிலே போட்டு இல்லாதபடி, அவளுடைய பக்கத்தில் சில வாக்கியங்கள் எழுதி போஸ்டர் போட்டது ரூபகத்தில் இருக்கலாம். அந்தப் போஸ்டரில் கூறியிருந்தது என்ன? “கூலி உயர்வு கேட்டான் அத்தான்—குண்டடி பட்டான் அத்தான்—பூ இழந்தான்—போட்டு இழந்தான்” என்று போடவில்லையா போஸ்டர்? இன்று பாணையைக் கட்டியவுடன் ஏன் கோபப்பட வேண்டும்? பாணையைக் கட்டி, “பொதுமக்கள் படி அரிசி கேட்கிறார்கள். பாணை இருக்கிறது; கையிலே பணம் இருக்கிறது; கொடுங்கள் அரிசி” என்று கேட்டால், ஜனநாயகக் காவலர்கள், ஜனநாயகத்தைப் பெரிதும் மதிப்பவர்கள் ஆத்திரப் பட வேண்டியதில்லை.

இன்று விலைவாசியின் உயர்வு ஒரு விஷயச் சக்கரம் போல் ஏறி வருகிறது. அந்த விஷயச் சக்கரத்தை எந்த நேரத்திலாவது உடைத்துவிட வேண்டும்; என்றைக்காவது ஒருநாள் உடைக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த கூட்டத் தொடரில் கூறியிருந்தார்கள். ஆனால், எந்த அளவு அதை உடைத் திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிஃபிகேஷன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசிக் கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர் பேசி முடிந்த பிறகு தாங்கள் கேட்கலாம்.

திரு. டி. மார்டின் : சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் களுக்குப் பதில் சொல்லும் முகத்தான் ஆளுங்கட்சியிலிருந்து சொன்னார்கள், விலைவாசி இறங்கி வருகிறது என்று. நேற்று உடையில் கேட்டால், ஒரு கோழி முட்டையின் விலை 32 காசு என்று கூறுகிறார்கள். “1966-இல் 20 காசாக இருந்ததே கோழி முட்டை; அது திடீரென்று 32 காசாக ஏன் வந்தது?” என்று கேட்டால், “அன்று கோழி 20 காசுக்கு முட்டையிட்டது, இப் பொழுது தமிழக அரசில் கோழி 32 காசுக்கு முட்டையிடுகிறது” என்று கடைக்காரர்கள் கேலியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

1966-இல் ஒரு கிலோ இறைச்சி (மட்டன்) நான்கு ரூபாயாக இருந்தது. இன்று, அது ஆறேழுக்கால் ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. பட்டினப்பாக்கத்தில் தமிழக அரசு ஊழியர்கள் வசிக்கும் அந்த இடத்தில் உள்ள மட்டன் ஸ்டால் சொந்தக்காரர் இதைக் கூறுகிறார் என்றால், விலைவாசி இறங்கியிருக்கிறதா? விலைவாசி இறங்கவில்லை. விலைவாசி உயர்வு மக்களை இன்னும் தூத்திக்கொண்டே போகிறது.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

நிலமற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு—அவர்கள் சார்ந்துள்ள ஜாதியைப்பற்றிக் கவனிக்காமல், அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைக் இருந்தாலும் சரி, அல்லது உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களைக் இருந்தாலும் சரி, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம், அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு நிலம் கொடுத்து, அதற்கான உதவி செய்யும் திட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்தது. அது இந்த அரசின் அலுவலகத்தில் செயற்குறிப்பில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான அறிகுறி கவர்னர் உரையில் வருமா என்று எதிர்பார்த்தேன். வரவில்லை. எனவே, சாதாரண நிலமில்லாத ஏழைகள், பனை மரத் தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள் முதலியவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு மனை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகிறார்கள். இலங்கைக்குச் செல்லுகிறபோது, கப்பலின் மேல் தட்டிலிருந்து தமிழகத்தை உற்று நோக்கினான். வற்றாத ஜீவநிதிகள் வளைந்து ஓடுகின்றன, வளமான வயல்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன, மனிதன் காலுக்கடியில் பொன், கடலுக்கு அடியில் முத்து என்ற நிலை இருந்தும் நீ பெற்றெடுத்த மகன் உன்னிடம் வாழ முடியாமல் வெளிநாடு செல்கின்றேன் என்று கூறிச் சென்றான். தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை சென்ற மக்கள் அங்கே வாழ வழியில்லாமல் தாயகத்திற்குத் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு தருவதற்கான திட்டங்கள் கவர்னர் உரையில் ஏதும் இல்லை.

29—1—1968—இல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாக, ‘மெயில்’ பத்திரிகையில் 6-வது பக்கத்தில் ஒரு செய்தி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்தச் சபையையும் உள்ளடக்குமா என்று தெரியவில்லை. தலைவர் அவர்களின் சம்மதத்தின் பேரில் நான் அதை வாசிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“The Chief Minister referred to the widespread agitations and defiance of law and stated that unfortunately to-day laws are made in Assemblies and Parliament by people who are not fully qualified or equipped to make laws”

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வியொன்றை எழுப்ப விரும்புகிறேன். அதாவது—சட்ட மன்றத்திலே பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேச்சுக்கு ஆதாரமாக இருந்தால், பத்திரிகையிலிருந்து ‘கோட்’ பண்ணலாம்.

திரு. டி. மார்டின் :—

“They were passed hastily and for political reasons. This led the people to defy laws which were harmful to their interest.

என்று “மெயில்” பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. “சட்ட மன்றங்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்தச் சட்ட மன்றத்தையும் அது உள்ளடக்கும் என்று நான் கருதி,

1968 பிப்ரவரி 16]

தலைவர் அவர்களிடம் இதை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்ட மன்றத்தையும் அது உள்ளடக்கினால், இங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் “ not fully equipped ” என்று கூறினால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேருமே, அவர்கள் இங்கு ஆற்றக் கூடிய பணிக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது போல் ஆகாதா என்று நான் கேட்கிறேன்.

கொள்முதல் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற ஆசைப்படுகிறேன். 1967-ல் 8.5 லட்சம் டன் உணவுத் தானியம் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1966-இல் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கை சீற்றம் அடைந்த நேரம்; இயற்கை அன்னை கோபம் அடைந்த நேரம், 1966-ம் ஆண்டில் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால், 1967இலோ இயற்கை அன்னை பூரித்த நேரம்; இயற்கை அன்னை சிரித்த நேரம். நீர்த் தேக்கங்களில் எல்லாம் நீர் நிரம்பி வழிந்த நேரம். இந்த நேரத்தில் 8.5 லட்சம் டன்தானே கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது? இன்னும் அதிகமாக கொள்முதல் ஆகியிருந்தால், அதைப்பற்றிப் பாராட்டியிருக்க முடியும். ஆனால், இதுவும் ஸ்தவைகுண்டம் பகுதியில் விவசாயியை கட்டிவைத்து அடித்துத் துன்புறுத்தி, அதிகாரமாகக் கொள்முதல் செய்தும் இவ்வளவுதானே வந்திருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. ஆலடி அருணா: சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள உரையினை ஆதரிக்கும் வகையில் எனது கருத்துக்களை இந்த மேலான அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

வரலாற்றுச் சிறப்பும், இந்தியத் துணை கண்டத்தின் வரலாற்றில் புதிய திருப்பத்தையே உருவாக்கக்கூடிய அளவுக்குச் சிறப்பான உரையைத் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த உரையின் மீது கருத்தைக் கூறுகிற அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள், வழக்கமான ஒரு குற்றச்சாட்டை இந்த மாமன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் மேடைகளிலும் கூறவருகிறார்கள். “ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எப்போதும் மத்திய அரசின் மீதே புகார் சொல்லுகிறது; தங்களுடைய பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிப்பதற்கு மத்திய அரசின் மீதே பழி போடுகிறது ” என்ற குற்றச்சாட்டை வழக்கமாகக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கூறி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதற்காக மத்திய அரசின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறது, என்ன என்ன பிரச்சினைகளில் குற்றம் சாட்டுகிறது என்பதைக் குறித்து, கட்சிக் குரோதம் இன்றி, நடுநிலைமையோடு ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குற்றச்சாட்டுக்கள் நியாயமானவை, தேவையானவை, இந்த நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமானவை என்பதைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

[திரு. ஆலடி அருணா] [1968 பிப்ரவரி 16]

(திரு. எஸ். முருகையன் தலைமை)

ப.ப.
1-00

இன்றைய தினம் மாநில அரசின் தேவைகளும், கோரிக்கைகளும், உரிமைகளும் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற கடமை மாநில அரசுக்கே இருக்கிறது. சீனாவின் சிற்றமா? பாகிஸ்தானின் படையெடுப்பா? மத்திய சர்க்கார் செய்வது என்ன? என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுத்தது நிறுத்தவும், ஒழுங்கு அமைதியைக் கட்டிக் காக்கவும், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், கல்வியிலே முன்னேற்றம் காணவும், நாட்டில் சட்டத்தை யும், ஒழுங்கையும் காக்கவும் இந்த மாநில அரசிடம் தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மக்கள் பிரச்சினைகளை வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றது மாநில அரசு. மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, நல்வாழ்வை அளிக்கக்கூடிய வகையில் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் ஏதாவது இருக்கிறதா? நிதி வசதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதைக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மிதமிஞ்சிய அதிகாரத்தைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மத்திய அரசிடம் 'தரிசனம் கிடைக்காதா?' என்று நந்தனைப் போல் மாநில அரசு காத்து நிற்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசோ கந்தனைப்போல் ஊர்சுற்றுவிடுகிறது. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் மத்திய அரசின் தயவை மாநில அரசு நாடி நிற்கும் நிலைமையால், மாநில அரசுகள் கடமை, பொறுப்பு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இதனை காங்கிரசிலுள்ள அறிவாளிகளே சிறப்பாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"The inherent defects in the concentration of authority at the Centre are beginning to show. The growing dependence of the States on the Centre is weakening the accountability of the State Cabinets to State Legislatures." g

என்ற இந்தக் கருத்தை, இப்போது புதிதாக காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கின்ற டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்களே கூறியிருக்கிறார். எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசு வைத் திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் பலமாக இருக்க வேண்டுமென்று வெள்ளைக்காரன் நினைத்து திட்டமிட்டான். 1853-ம் வருஷம் ஒரு சட்டம் வெள்ளைக்காரர்களால் இயற்றப்பட்டது. அந்த வெள்ளைக்காரன் கூட நாள் செல்ல செல்ல மாநிலங்களின் உரிமைகளை மதித்து, நியாயங்களை எண்ணிப் பார்த்து, 1919-ம் ஆண்டிலும், 1935-ம் ஆண்டிலும் மாநிலங்களுக்குச் சில உரிமைகளை அளிக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தான். ஆனால் காங்கிரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய அரசியல் சட்டம் மாநிலங்களை மேலும் அடிமைக் கூடாரமாக மாற்றிவிட்டது. இதன் காரணமாகத்தான் பல்வேறு மாநிலங்களில் மத்திய அரசுக்கு எதிராக போர்க்குரல்கள் அவ்வப்போது எழுப்பப்படுகின்றன. மத்திய அரசிடம் 97 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. கன்கரன்ட் லிஸ்டில் 47 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. மாநில அரசு இடத்தில் 67 அதிகாரங்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த அதிகாரத்தில் கூட மாநில அரசு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும்,

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ஆலடி அருணை]

அதை அமல் செய்ய முடியாதவாறு தடுக்கும் அதிகாரம் குடியரசு தலைவருக்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழக மக்களின் சார்பாக, பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி எழுதப்படும் கோரிக்கைகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மாநில அரசுக்கு உதவி செய்ய முன்வரவில்லை, கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை, மானியம் கொடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஏதோ தங்களுடைய பிதுராஜித சொத்து என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாநில அரசு கூடும் குற்றச்சாட்டிலுள்ள நியாயங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மார்டின் அவர்கள், “நாங்கள் பானையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் எப்போது படி அரிசி போடப் போகிறீர்கள்” என்று கூறினார். நீங்கள் பானையை அல்லது சட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தாலும் தமிழக அரசு கோபித்துக் கொள்ளாது. தேர்தல் நேரத்தில் படி அரிசித் திட்டம் அமல் செய்ய முடியாதது; கனவு, கற்பனை என்றெல்லாம் சொன்னவர்கள், இன்றைக்கு பானையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து ‘படி அரிசி எங்கே?’ என்று கேட்கிறார்கள். தமிழக அரசு பொறுப்புணர்ச்சியோடு இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 36 லட்சம் மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தை வழங்கிவருகிறது. 36 லட்சம் மக்கள் இதனால் பயன் அடைகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நாடு பூராவும் அமல் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாநில அரசு முழு நம்பிக்கையோடு பாடுபட்டு வருகின்றது. இந்தத் திட்டம் நாடு முழுவதற்கும் உடனடியாக அமலாக்காத தற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சிதான் என்று பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டுகிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டத்தை தி. மு. கழகம் கொண்டுவந்தபோது எப்போழுதாவது இதை ஆதரித்திருக்கிறார்களா? படி அரிசித் திட்டத்தை செயல்படுத்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் மானியம் கேட்டார்கள், கிடைக்கவில்லை. கடன் கேட்டார்கள், கிடைக்கவில்லை. மக்கள் நலனுக்காகக் கொண்டுவரப்படும் திட்டத்திற்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் உங்கள் எஜமானர்களைப் பார்த்துச் சொன்னீர்களா? மாநில அரசு கேட்ட கடன் தொகை கிடைக்காமலிருப்பதற்கு எவ்வளவு தடையாக இருந்தீர்கள் என்பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. விவசாயிகளைக் கூப்பிட்டு, நிலச்சுவான்தார்களைக் கூப்பிட்டு மாநாடுகளைக் கூட்டி, “இனிமேல் நீங்கள் உங்கள் நிலங்களில் கரும்பு பயிரிடுங்கள், வாழை சாகுபடி செய்யுங்கள், சவுக்கு சாகுபடி செய்யுங்கள், நெல் சாகுபடி செய்யாதீர்கள்” என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறீர்கள். இம்மாதிரி சொன்னதை காங்கிரஸ்காரர்கள் மறுக்கிறார்களா? உதவிக்கு வருபவர்களைத் தடுக்கிறீர்கள். உடமையாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிறீர்கள்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1968 பிப்ரவரி 16]

இத்தனையும் செய்துவிட்டு 'படி அரிசி' 'படி அரிசி' என்று மக்களைத் தூண்டி விடுகிறீர்கள். 'படி அரிசி ஆட்சி' என்று எங்களைப் பார்த்துக் கேலியாக விலுப்பாட்டு நடத்துகிறார்கள். எங்களிடத்தில் நீங்கள் அரிசி கேட்கிறீர்கள். உங்களிடத்தில் மக்கள் அரிசி கேட்ட நேரத்தில் என்ன செய்தீர்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு படி அரிசி மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் என்று உங்கள் ஆட்சியில் விற்பனை பொழுது மக்களிடத்தில் வாங்குகிற சக்தி இருக்கின்றது என்று நீங்கள் வாதிட வில்லையா? அரிசி கேட்ட மக்களிடத்தில் செஞ்சோளத்தைக் கொடுத்தீர்கள், மக்காச்சோளத்தைக் கொடுத்தீர்கள், இவையெல்லாம் மறந்துவிடக்கூடியவைகளா? உணவு வேண்டும் என்று கேட்டபோது 'எலிக்கறி சாப்பிடுங்கள்' என்று சொன்னவர்கள் எங்களைப் பார்த்து, 'படி அரிசி போகிறான் பார்' என்று சொல்லும்போது, நாங்களும், 'பார், பார், மக்காச்சோளம் சாப்பிடச் சொன்னவர் போகிறார் பார், எலிக்கறி சாப்பிடச் சொன்னவர் போகிறார் பார்', என்று திருப்பிச் சொல்ல முடியுமா? படி அரிசித் திட்டத்தை நாடு பூராவுக்கும் அமல்படுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்து வருகிறது. பொறுப்புள்ளவர்களும் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

படி அரிசிப் பிரச்சினையிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திருப்புவதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்நேரத்தில் மொழிப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். தமிழக மக்கள் மொழிப் பிரச்சினையில் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். தமிழகத்தில் மும்மொழிக் கொள்கைத் திட்டம் வேண்டாம், இருமொழிக் கொள்கை போதும் என்று இந்தச் சட்டப் பேரவையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில மேடையில் பொருத்தமில்லாத சில வாக்கியங்களைக் கூறியிருக்கிறார். இதை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

“தமிழகத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க என்று கூறப்படும் அந்த மொழித் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை, கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரிக்கவில்லை, ஆதரிக்காதவர்கள் 52 சதவிகிதம். எனவே, பெரும்பான்மை மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத தீர்மானம்” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவருடைய கருத்தை வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் ஒப்புக் கொள்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில் அகில இந்திய அடிப்படையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கிடைத்த வோட்டுகள் 45 சதவிகிதம்; 1962-ம் ஆண்டில் காங்கிரசுக்குக் கிடைத்தது 44.7 சதவிகிதம் வோட்டுகள்; 1967-ல் காங்கிரஸுக்குக் கிடைத்த வோட்டுகள் 40.85 சதவிகிதந்தான். இந்த நிலையில் நீங்கள் மத்தியில் மந்திரி சபையை அமைத்திருக்கிறீர்கள். மொழித் தீர்மானத்தை 52 சதவிகித மெஜாரிட்டி மக்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்று குற்றம் சாட்டும் நீங்கள், 40 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்று நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கலாமா? நீங்கள் மந்திரி சபையை அமைக்கலாமா? ஆட்சி

1968 பிப்ரவரி 19

[திரு. ஆலடி அருணா]

மொழிச் சட்டம், ஆட்சிமொழித் திருத்தச் சட்டம் ஆகியவை எல்லாம் உங்கள் கருத்துப்படி பெரும்பான்மை மக்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாததுதானா? இவற்றையெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறாரா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “மொழித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது தேசத் துரோகம்” என்று பொதுமேடைகளில் பேசித் கொண்டு வருகிறார். அவர் சொல்வதனால் தேசத் துரோகம் ஆகிவிடாது. ‘எவன் ஒருவன் இந்த மண்ணிலே பிறந்து, இந்த மண்ணின் உரிமைகளை அனுபவித்துவிட்டு, இதன் வளங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெற்றெடுத்த தமிழ் மாதாவுக்கும் பிறந்த தமிழ் நாட்டிற்கும் தீங்கு விளைவிக்கிறானே, அவன்தான் தேசத் துரோகி. அவனைச் சிந்தியிலே நிறுத்தி தேசத் துரோகி என்று குற்றம் சாட்டித் தண்டிக்கவேண்டும் என்று கூறி, இத்துடன் உரையை முடித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம். காங்கிரஸ்காரர்கள், நெல்லை, சூமரி போன்ற ஏழைகள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவராது சென்னை, கோவை போன்ற பகுதியில் அமல்படுத்துவது தவறு, நெல்லை, சூமரி போன்ற மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது தவறு என்று கனம் உறுப்பினர் கருதுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. HABIBULLAH BAIG: Mr. Chairman, Sir, I welcome the speech of His Excellency the Governor and I convey my thanks to him on behalf of the Muslim League Party. His Excellency has stated in his speech that every linguistic group should have the satisfaction that it has equal rights and privileges as other members of the linguistic groups. This country is a sub-continent with more than 500 languages. The Hindi protagonists want to impose their language on us. It is our experience that we have been one religion dominating over other religions; one colour dominating over other colours; one race dominating over other race; and one society dominating over other society and now we are observing one linguistic group dominating over other linguistic groups which have got their own cultures and civilisations.

The Official Languages (Amendment) Act, 1967, recently passed by the Parliament and the Resolution on language policy passed simultaneously with the Official Languages (Amendment) Act, have placed the non-Hindi regions under a special disadvantage not only casting on the people unequal burdens but also creating disturbances in the country. When the country is facing vital problems like food, water, housing scarcity and unemployment of millions of people, there is no such immediate necessity for the Government of India to bring the issue of national language. Apart from that, we have got many more vital problems—national and international—facing us. Instead of solving these problems, the Government of India has unnecessarily created trouble and turmoil in this country by introducing the link language problem. English is not only an international language but also one of the national

[Dr. Habibullah Baig]

[1963 பிப்ரவரி 16]

languages which is the mother tongue of the Anglo-Indians who are also the citizens of this country. This language cannot be called as a foreign language. In a democratic set-up, always the majority community will form the Government. In such a case any one need not be afraid of the Anglo-Indians who are in minority dominating over the majority who forms the Government. Apart from this, science and technology has been developed and is developing day by day through the medium of English language.

If Hindi protagonists want that Hindi should be the link language, that means to say that the Hindi speaking people want to dominate over the non-Hindi speaking people through their language which cannot be tolerated by non-Hindi speaking people. The Congress and the Congress Government have committed a great blunder in reorganising the States on linguistic basis instead of making five zones, i.e., Northern, Southern, Eastern, Western and Central Zones. Instead of doing so, with an ulterior motive the majority of Northern Indians who are in the top ranks in the Centre have created these States on linguistic basis with the intention of making Hindi as a link language instead of English. English has not been included at the time of Constitution making as one of the national languages. But the Hindi protagonists are saying that 22 crores of population are speaking Hindi only which is not a fact because they include Rajasthan, Punjab, U.P., Bihar, Assam and Madhya Pradesh as Hindi-speaking areas. The recent statement of the Maharajah of Bikaner when he came down to Madras is that Rajasthani is a different language and it has not been considered as a national language. Punjabi has its own Persian script which is not even similar to Devanagari and Bihari and Assamese languages have got the linguistic similarity with the Bengali language. In U.P. more than 50 per cent of the people are speaking Urdu. There are 8 crores of Muslims living in our country. Except a few lakhs of Muslims in Tamilnad who speak Tamil and a few lakhs of Muslims in Kerala who speak Malayalam, the rest of the Muslim population in the whole of this country are speaking Urdu, their mother-tongue. Unfortunately, the Hindi-speaking people have included the Urdu speaking people also as a part of the Hindi speaking people and claim that there are 22 crores of Hindi-speaking people. The present Hindi is nothing but a Sanskritised language. Gandhiji's Hindustani is the language spoken by the people of the northern part of this country but not this type of Sanskritised Hindi. The Hindi fanatics feel that the Devanagari script is God's script and Sanskrit is the language of Vedas. So, the Hindi-speaking people claim that they are Aryans and they went to introduce their Vedic language, Sanskrit, with Devanagari or God's script. They feel always superior to the rest of the people of this country. In a harmonious family of ours, when one person wants to dominate over others who disagree with him and they want to have their own way due to their disagreement, this will lead to a quarrel among the members of the family. The country of ours is a big family and several language groups will not come to a decision when one

1968 பிப்ரவரி 16] [Dr. Habibullah Baig]

wants to dominate over others and this will also lead to balkanisation of the country which will give an opportunity to our enemies who are sitting on the North-Western and North-Eastern boundaries of our country to swallow and enslave us.

The Government have already taken steps to implement the decision of the State Assembly that Tamil and English should alone be taught in all the schools in our State. The decision to change over to Tamil as medium of instruction at the University level will cause more apprehension. The Government are fully aware of the importance of English in our curriculum because in higher studies and research without English, it is very difficult for us to advance ourselves along with the other countries. If every State introduces its own regional language in the curriculum, then it will be very difficult for us to have co-ordination with other States and other Universities. If any invention or high research has been undertaken, then it will be very difficult for the other linguistic people to understand it if it is published in Tamil instead of English. Then the Universities in every State have to keep translators of various languages and a huge amount of expenditure has to be incurred for this purpose. Instead of evolving an integration, we are going down to disintegrate the federal States. In this connection, I want to point out that in the Madras State alone there are Telugu-speaking, Malayalam-speaking, Kanarese-speaking and Urdu-speaking people and if Tamil is introduced at the University level, these linguistic minorities have to face a great problem. In the same way if Telugu is introduced at the University level in the Andhra Pradesh, the Tamilians living there would face the same problem.

Now, coming to Centre-State relationship, there is improper and unequal distribution of resources to various States. There must be a true federalism between the Centre and the States with equal distribution of adequate resources for discharging their respective responsibilities. Unfortunately, for the past two years, the trend has been reversed and the Central assistance to the States has, in fact, come down. The State could not have adequate independent resources of its own. There must be high level review of the provisions of the Constitution with regard to the delimitation of resources and powers between the Centre and the States. To fulfil the developmental programme there must be greater transfer of resources in terms of the award of Finance Commission. In the regular Budget for 1967-68 we had presented a Plan of the order of Rs. 85.28 crores and the Planning Commission wanted us to restrict the Outlay of the Plan for the current year to Rs. 77.28 crores on an assessment of our resources and it is not possible to minimise the rate of progress needed in vital sectors like Minor Irrigation, Agricultural Production and Power. The State has to fulfil a Plan of the order of Rs. 88 crores for the current year in the production sectors like Minor Irrigation, Fisheries and Power. The fulfilment of bigger plan without Central assistance will naturally deplete our resources and add to our difficulty next year. As the Mayor of Madras, I want to say that provision of water-supply and drainage to the City of Madras is very

[Dr. Habibullah Baig]

[1968 பிப்ரவரி 16]

essential. At the recent All-India Local Administration Ministers Conference held in Madras, the Central Ministers for Local Administration stated that to provide water and drainage to urban area alone, leaving aside the rural area, would cost Rs. 1,500 crores. For the Madras City alone, to provide water we have to spend Rs. 10 crores for putting appliances with overhead tanks. So far, a sum of Rs. 1 crore has been already received and spent within these two years for the Distribution System. Rupees 7 crores are further required for the completion of a Master Plan for the whole City as far as the scheme of distribution is concerned. Again, the problem of getting water is itself a separate issue which will cost us Rs. 25 crores for implementing the scheme of bringing Cauvery water to our City. In the same way, for the Drainage Scheme for the whole city in five zonal systems we require Rs. 12 crores, Rs. 3 crores have been spent in the Third Five-Year Plan. Rs. 4 crores have yet to be spent in the Fourth and Fifth Five-Year Plans. Afterwards Rs. 5 crores have yet to be spent to achieve the Master Plan for the whole city. For the City of Madras alone to provide water and drainage for the population of nearly two millions, it costs nearly Rs. 22 crores. So far Rs. 4 crores have been spent. For the quicker implementation of the schemes for the better provision of water and drainage, financial resources to the tune of Rupees 18 crores are essentially needed by us. The Government of Madras with their meagre resources are not in a position to come to our aid without Central assistance.

There is a hue and cry every now and then from the City people that there is a great menace of mosquito and dirty smell and improper water-supply. Unless the Centre comes to the assistance of the State Government, the Corporation of Madras cannot get the financial aid from the State Government to solve the problems of water-supply and drainage alone which are facing the Corporation and also for the complete eradication of mosquitoes and flies which are the sources of infection of various diseases. So, the Centre must come to the assistance of the State and the State must help the Corporation. Only then, the Corporation could solve the various problems facing the City and make the City more beautiful. The Centre should distribute the resources properly among the various States, particularly the Madras State. The Centre is not giving fully the resources needed by our State. Thank you, Mr. Chairman.

* திரு. பி. எஸ். சந்தானம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கருத்தினையொட்டிப் பலர் பல கோணங்களிலே பேசி வருவது உண்மையிலேயே சகஜமான ஒன்றுதான், சில குற்றச்சாட்டுக்களும் அவர்கள் பேசுவதிலே இருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே எதிர்க்கட்சியிலே அமர்ந்து இருக்கின்றவர்கள் படியரிசித் திட்டம்பற்றிச் சொல்வதற்கூட சகஜம்தான். இருப்பினும் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே குறிப்பிட்ட கருத்தினை நாம் ஆழ்ந்து

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

பார்ப்போமானால் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நல்ல நிலையிலே நாடு இருக்கிறது என்பது தெரியும். சிலர் சொல்கிறார்கள், விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது, உயர்ந்திருக்கிறது என்று. சொல்லக்கூடியவர்கள் உயர்த்துவதற்குத்தான் வழிவகை செய்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் சொல்வது உண்மையில். சென்னையும் கோயம்புத்தூரையும் எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே மட்டும் ஏன் படியரிசி போட வேண்டும், மற்ற மாவட்டங்களில் ஏன் போடக் கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கின்ற மக்கள் கொழிச் செய்யக்கூடியவர்கள். அவர்கள் காசுக்கு அரிசி வாங்கக்கூடியவர்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்கள் விவசாயத் தொழிலைச் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை அண்டித்தான் அவர்கள் பிழைக்கின்றனர். சில இடங்களில் வேண்டுமானால் வேறு மாதிரி இருக்கலாம்.

விவசாயிகளுடைய நிலையை நாம் எடுத்துக்கொண்டோமானால் அதிகமாகப் பணப்பயரை உற்பத்தி செய்வதற்கு மலக் காரணமாக இருக்கின்றவர்கள் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். எங்கு சென்றாலும் அவர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய், மணிலா சாகுபடி செய், பகையிலை சாகுபடி செய் என்று துண்டிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு சாகுபடியை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிக்கு அநேக துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே 14 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 70 அயிரம் டன் வெல்லப் பாசு கிடைக்கிறது அவற்றின்மூலம். அதற்கு மக்கிய சர்க்கார்தான் பெர்மிட் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் யாருக்குப் பெர்மிட் வழங்குகிறார்கள் என்றால், வடநாட்டில் இருக்கின்ற பணக்கார சேட்களுக்குத்தான் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள்தான் டன் 6.70 பைசா கொடுத்து வாங்கி, அதையே மீண்டும் டன் ௬. 500 என்ற அளவுக்கு விற்கிறார்கள். அதேமாதிரித் தமிழகத்திலே உள்ள 70 அயிரம் டன்னும் அவர்கள்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இத்தகைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்குத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்துத் தமிழகத்திலே உள்ளவர்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே செங்கம் தாலுகா, போளூர் தாலுகா இவற்றிற்குப் பக்கத்தில் ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது. அங்கே அண்டொன்றுக்கு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் பெருமான மள்ள சந்தனம் அன்னிய மாநிலங்களுக்குப் போய் அங்கேயிலிருந்து திரும்பி சந்தனத் தைலமாக இங்கே வந்து 4 பங்கு 5 பங்கு அதிகமாக விலைவைத்து விற்கப்படுகிறது. சாத்தனூர் அருகே அநேக கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன, தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. அகவே, இந்த னன்றரைக் கோடி ரூபாய் மகிப்பள்ள சந்தனத்தை அங்கே கொண்டுபோய் நாம் கைலம் செய்கால் அயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இதையே நான்

[திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

இங்கே 1958-ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிட்டேன். உண்மையான முறையிலே இந்தச் சர்க்கார் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிற்க.

என்னுடைய தொகுதியான சங்கம் தாலுகாவானது செய்யாறு குறுக்கே ஓடுகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. செய்யாற்றில் திடீரென்று மழை பெய்யுமானால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குத் தண்ணீர் அதிகமாக ஓடுகின்ற காரணத்தினால் ஆற்றுக்கு வடக்கே உள்ள கிராமங்களிலே இருந்து ஆற்றைத் தாண்டி உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கு வந்து படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள், சிறிய சிறிய பிள்ளைகள், வயது 10 அல்லது 12 வயதுடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக்குடம் செல்ல முடியாமல் தடைபடுகிறார்கள். ஆகவே, செய்யாற்றின் நடுவே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று முன்னாலே இருந்தவர்கள் அதற்காக 3¼ லட்சம் ரூபாய்க்கு டெண்டர் கால்பார் பண்ணி, நாட்டில் நெருக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால், அதை ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதைத் தமிழக அரசு நிறுவுவதற்கு ஆவன செய்ய அந்தப் பாலத் தைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி.ப
1-30

நமது தமிழக அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும் அதற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். செங்கம் வட்டத்தில் நல்ல உழைப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். பலர் பூமியை வைத்துக்கொண்டு பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று அக்ரிமென்ட் செய்து, ஷெட்ரிகள் எல்லாம் தட்டி முடித்தும், அணைப்பாடி, கரிமலையப்பட்டி, இளங்காநல்லூர் போன்ற பல கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைக்காமலே இருக்கின்றது. இந்த நிலையில் எப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரத்தை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையிலிருந்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே கவர்னர் உரையாற்றிய பிறகு பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் 'இன்று சில அபிவிருத்திகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று கூறினால், அது ஏற்கனவே காங்கிரஸ் போட்ட திட்டங்களின் அடிப்படையில்தான்' என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்—கடந்த 15 அண்டுக் காலத்தில் இந்த நாட்டில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக ஏகபோக மதலாசிகள்தான் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று ஏகபோகம்பற்றி விசாரிக்க தமிழன் சிப்போர்ட் கூறியிருக்கிறதே, அது காங்கிரஸ் போட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில்லாதே. கிராமப் புறங்களில் நிலச் சீர்குலைப்பு என்ற மோசமரின் பெயரால் ஒரு சிலர் கையில் நிலம் குவிந்து விவசாயிகள் நலிந்து வருகிறார்களே, அது உங்களுடைய திட்டத்தின் அடிப்படையானது, இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். வரதராஜன்]

பாங்குகளை ஒரு சிலருடைய கையிலே ஒப்படைத்திருப்பதன் மூலமும், நமது நாட்டின் நாணய மதிப்பைக் குறைத்ததன் மூலமாகவும், விலைகள் உயர்த்தி விற்க அனுமதித்து வருவதின் மூலமும் கள்ள மார்க்கட்டுகளைத் திறந்து விட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் விலைவாசிகள் மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டே போவதும் அவர்களுடைய திட்டத்தின் மூலமாகத்தானே? இவற்றைத்தான் நான் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டன என்ற பட்டியலுக்கு முழுப் பொறுப்பு மாநில சர்க்கார் அல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக ஒரு பக்கம் உழைப்பாளிகளும், ஒரு பக்கம் விவசாயிகளும் வேதனைப்படுகிறார்கள். கூக்குரல் கொடுக்கிறார்கள், வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இந்தக் துயரமான நிலையில் நம்முடைய மாநில அரசு தன்னிடம் இருக்கின்ற அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு என்ன செய்யமுடியும் என்று பார்த்து அவற்றைச் செய்வதிலே கவனம் கொண்டு, திட்டங்களைத் தீட்டுவெண்டுமென்பதே எங்களுடைய கட்சியின் கருத்தாகும்.

தமிழ்நாட்டில் பஞ்சமான நிலை பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன என்பது இந்த மாமன்ற விவாதத்தில் இருந்து தெரிகிறது. மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் தொகுதியில், பாளையம் பகுதியில் பற்றி எரியும்படியான பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள், அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட்டை மட்டும் நம்பாமல், ரேவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நேரடியாகச் சுற்றுப் பயணம் வந்து, அந்தப் பஞ்சப் பகுதிகளைப் பார்த்து நிலாறாமம் அளிக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டத்தைத் தமிழகம் புராவும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான நோக்கம் படி அரிசி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படியாவது சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்ற அரசியல் நோக்கத்தில்தான் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உண்மையான நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்தால், மத்திய அரசு இந்த வகையில் பத்துக் கோடி ரூபாயை மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருவார்கள். தமிழ்நாட்டில் 40 லட்சம் டன்னுக்கமேல் அரிசி உற்பத்தியாகி இருந்தாலும், எட்டு லட்சம் டன்கான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இப்போது தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் எல்லா நகர்ப் புறங்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் உணவு தானியம் வழங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் 15 லட்சம் டன்னாவது அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் எங்களுடைய திருத்தத்திலே கூறியிருக்கிறோம்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

இன்று தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் தானியத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நண்பர் வி. எஸ். எஸ். மணி அவர்கள்கூடக் கூறினார். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இன்று ரூபாய் 1½-க்கு ஒரு படி அரிசியாவது கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள் என மக்கள் கேட்கிறார்கள். மதுரை, ராமநாதபுரம், நெல்லை, சூமரி, சேலம், கோயம்பக்தார் ஆகிய பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் 1½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கவாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழக முதலமைச்சர், உணவு அமைச்சர் மற்றக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை அழைத்து இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்தால் பலன் ஏற்படும். இன்று தமிழகத்தில் ஓரளவு நமக்குப் போதுமான உணவுப் பொருள் இருக்கிறது. இன்று கொடுக்கும்படியான 6 அவுன்ஸ் போதாது. அதனால் மக்கள் கள்ள மார்க்கட்டை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்தவரை, அரிசிதான் என்றில்லாமல் எதாவது தானியத்தை, சோளம் போன்ற தானியத்தைப் போதுமான அளவுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கொடுத்தால் போதும். அதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அரசாங்கக் கடன் வசூலிப்பற்றிக் குற்றம் சாட்டிப் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். வருமானம் உள்ளவர்களிடத்தில், வசதி உள்ளவர்களிடத்தில் வசூல் செய்வதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. சாதாரண விவசாயிகள், சிறு வியாபாரிகள் ஆகியோரை அரசாங்க அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கக் கடன், சிறு சேமிப்பு, உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நிதி வசூல், மின்சாரக் கடன் என்று பல வசூல்களை ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் ஆகியோர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வசூலிக்கும்படியான பணியே அவர்களுக்குச் சரியாக இருப்பதாகவும் கூக்குரல் வருகிறது. இது பற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வசூல் செய்த பணத்திற்கு ரசிது கொடுப்பதில்லை. இந்த மோசமான முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பாட்டைப் படித்தார்கள். அது தமிழ் நாட்டைப்பற்றிய பாட்டா அல்லது அகில இந்தியாவுக்கும் பொருந்தாமா என்று தெரியவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் உருண்டு பழக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர், இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டுவதாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த 20 ஆண்டுக் காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் நிதி விசாரணை தீர்ப்புகள் பெரும்பாலும் அதிகாரிகளின் தவறால் ஏற்பட்டன என்பதே யாகும். பழைய அரசாங்கத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த மூல நிமிடமே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் 'துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நியாயமானதுதான்' என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் திருவொற்றியூரில்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். வரதராஜன்]

நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும், தஞ்சையில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும் வருத்தம் தெரிவித்து, அது நடைபெற்றிருக்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கவலை தெரிவித்ததோடு நின்று விடாது, இது நடக்கவொட்டாது தடுக்க வேண்டும். திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்திற்குள் நான் போகவில்லை. இது நம் அரசின் தலைநகரம். இங்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கு ஏதாவது சிக்கல் ஏற்பட்டால் அமைச்சர்களோடு கலந்து கொண்டு அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். அங்கு நடந்திருக்கும் சம்பவங்களைப் பார்த்தால் இதுபோல் நடைபெறவில்லை என்பது புரியும். ஆகவே கேட்கிறோம், நீதி விசாரணை செய்யுங்கள் என்று. அதன் மூலம் நியாயம் வழங்கலாம். தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் தவறு இருந்தால் அவர்களைத் திருத்த முடியும். அதிகாரிகள் பக்கம் தவறு இருந்தால் அவர்களையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு போக முயற்சி செய்ய முடியும்.

அடுத்து, முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சீர்திருத்தம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களினால் நடைபெறும் பல காரியங்கள் வினா வை என்பது தெரிய வரும். அவை பணத்தை மோசடியாகச் செலவு செய்யும் காரியங்களாக இருக்கின்றன. சமூகக் கல்வி என்று சொல்கிறார்கள். சிலரை நியமித்து எப்படி வடை கடுவது, எப்படி காராபூந்தி செய்வது என்று சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து? மாதிரி பாத்தி என்ற பெயரால் ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து? ஆக பஞ்சாயத்து யூனியன்களினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் வினாச் செலவாகின்றன. அட்டுக்கிடாக்கள் போய்ச் சேர் வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச் செருவதில்லை. கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கோழிகளும் சரியாகப் போய்ச் செருவதில்லை. சில அதிகாரிகளின் செயல்கள் சரியாகவே இல்லை. ஆகவே, இதில் அடிப்படைச் சீர்திருத்தம் தேவை. நரி வலப்பக்கம் போனாலும் சரி அல்லது இடது பக்கம் போனாலும் சரி, மக்களைப் பிடுங்காமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை சீர்படுத்துவதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் நிதியும், அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் குவிந்து கிடக்கின்றன என்று கூறியுள்ளார். சென்ற ஆண்டும் குறிப்பிட்டவர்கள், இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெறும் உரையில் மட்டும் இப்படி குறிப்பிட்டால் பணம் வராது. தமிழ்நாட்டின் பெருமக்களை எல்லாம் அழைத்து இக்கருத்தைக் கூறி அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தை தமிழகத்தில் உருவாக்க வேண்டும். இங்கு சொல்லும்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

அந்தக் கருத்து அகில இந்தியாவிற்கும் பொருந்தும். தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது அகில இந்தியாவில் உள்ள எல்லா ஜனநாயகப் பிரியர்களிடமும் இக்கருத்தை வளர்க்க வேண்டும். இந்த அரசுக்கு அதிகாரங்கள் வேண்டும், பணம் வேண்டும். இதை வெறும் நகரசபையாக வைத்திருக்க முடியாது என்பதை பேச்சு வடிவத்தில் மட்டுமல்லாது கருத்து வடிவத்தில் அதற்கான உணர்ச்சியைப் பெறும் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்த வழிதான் தமிழ்நாட்டுக்கும், நம் நாட்டிற்கும் விமோசனம் பிறக்கும் வழி.

*திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு பளித்தமைக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தந்துவிட்டது. புரட்சிகரமான மாறுதல்களும், பல புதுத்திட்டங்களும் இருக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லாதது வருந்தத்தக்க செயலாகும். உதாரணமாக, விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் பல திட்டங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில். ஆனால் அவைகள் நடைமுறையில் வந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அவற்றை நடைமுறையில் அரசாங்கம் நடத்திக் காண்பித்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராமங்களில் பம்பு செட்கள் வழங்கப்படுகின்றன, உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களிலிருந்து அடிக்கடி தகவல்கள் வருகின்றன. அங்கு சரியானமுறையில் பம்பு செட்களோ அல்லது உரங்களோ விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்று தகவல் வருகிறது. அது மேல்மட்டத்தில் உள்ள குறையோ அல்லது கீழ்மட்டத்தில் உள்ள குறையோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அங்கத்தினர் அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் தங்கியிருந்தால் விவசாயிகளுக்கு குறை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவரும். அவர்கள் பெரும் பகுதி சென்னையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உரத் தட்டுப்பாடு இல்லாத நிலை அவர்களுக்குத் தெரியாது. உரத் தட்டுப்பாடு அங்கு கிடையாது.

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: நான் இங்கிருந்த போதிலும் அடிக்கடி புதுக்கோட்டை செல்கிறேன். மாதம் இருபது நாட்கள் புதுக்கோட்டையில் இருப்பதால், எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதால் சொல்கிறேன். எனக்கு ரிப்போர்ட்கள் வருகின்றன. அநியாயமாக குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதுபற்றி எழுதியனுப்பினால் விசாரணை நடத்தலாம், எந்தயிடத்தில் உரம் கிடைக்கவில்லை என்று.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: எழுதியனுப்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். இப்போது பழைய முறைகளையே கையாண்டு வருகிறோம். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அது நல்ல வழியாகாது. ஆகவே, நவீன விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் ஜனத் தொகை கட்டுப்பாடு பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்கி வருகிறோம். அதே சமயத்தில் ஜனத் தொகையும் அதிகரித்து வந்தால் உற்பத்தியை எவ்வளவுதான் பெருக்கினாலும் அதிகரிக்கும் ஜனத்தொகைக்கு நாம் உணவு கட்டுப்பாடோடு போட முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து மக்களிடையே அந்த எண்ணத்தை நல்ல எண்ணமாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்போது விளைச்சல் முடிந்து விட்டது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் ப்ரொக்யூர்மென்ட் நடக்கிறது. ஜனநாயக முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்டை யாரும் எதிர்க்கப் போவதில்லை. அதை வரவேற்கிறோம். நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஆற்றுப் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கும் குளத்துப் பாசன நிலங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும். ஆற்றுப் பாசன நிலங்களில் எப்படியும் இந்த வருடம் விளைந்துவிடும் என்று தெரியும். ஆனால், குளத்துப் பாசன நிலங்கள் மழை பெய்தால் தான் விளையும். ஆகவே, இந்த வருடம் விளைந்த நெல்லை ஒரு வருடத்திற்கு ரிசர்வ் செய்து வைத்தால்தான் அடுத்த வருடம் மழை இல்லையென்றால் உபயோகிக்கலாம். ஆகவே, வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு ஒரு தனிச்சலுகை கொடுத்து ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யும்போது ஆற்றுப்பாசனத்திற்கும், குளத்துப்பாசனத்திற்கும் இடையே ஒரு வித்தியாசம் இருக்கும் படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் பகுதிகளில் சரியான மழையில்லாமல் விளைவு குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் அதிகாரிகள் சென்று லோன் கட்டவேண்டும்; அல்லது வரி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவற்றிற்காக விவசாயிகளின் மாடுகள், இம்மூவபின் ப்ராப்பர்மனை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மனு எழுதிக்கொண்டு வரச்சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் கிடைக்கும். அதற்குள், லோன் கலெக்ஷனை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வருடம் விளையாத இடங்களைப் பார்த்து ரெவின்யூ டாக்ஸையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று பல முறை கேட்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த வருடப் பட்ஜெட்டில் அதையும் சேர்த்து புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்க

[திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாப்பை பார்த்தால் தெரியும். மதராஸ் ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் பற்றியது. திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் திருச்சியைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை ஒரு ஜில்லாவானால் இந்த வசதிகள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அடுத்தது, இந்த விவசாயத்திற்கு நாங்கள் ஆற்று நீரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த கரம்புக்குடி உளவயல் கால்வாய்த்திட்டம்பற்றி சீப் எஞ்சினியர் 17-3-1967-ல் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றினால் சுமார் எட்டாயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் அவசியம் ஏற்பாடு செய்தால் புதுக்கோட்டையிலே உள்ள மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

புதுக்கோட்டையிலே இனம் லேண்ட்ஸ் என்று இருக்கின்றன. இவை சம்பந்தமாக ஏகத் தகராறுகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டு பல தொந்தரவுகள் எல்லாம் உண்டாகின்றன. எது இனம் லேண்ட்ஸ், எது சொந்தமான நிலம் என்று ஒன்றும் விவரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதற்கென்று ஒரு அதிகாரியை நியமித்து அதை எது இனம் லேண்ட்ஸ், எது தனிப்பட்ட சொந்த நிலங்கள் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிறைய நடக்கிறது.

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : அதற்குள் புதுக்கோட்டையிலே கல்தங்கள் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொடைக்கானலிலே காட்டில்லாக்காலிலே 'வாட்டில் பிளாண்டேஷன்' போட்டனர். அதனால் அங்கு ஆடு, மாடுகள் மேய்வதற்கு இடமில்லாமல் அடைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கத்தை, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களை இதனை அதோடு நிறுத்தி அதற்குமேல் இன்னும் போகாமல் ஆடு, மாடு மேய்வதற்கு ஏது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதுவரையிலும் அநேக மனுக்கள் வந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் ரபயர்சி எடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கடைசியாக, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பேருமான் உரையிலே பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு ஷெட்ட்யூல்ட் கேஸ்ட்டிக்கு அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான ஒரு அறிகுறியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி செய்து பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும், ஷெட்ட்யூல்ட் கேஸ்ட்டைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் மற்ற கம்யூனிட்டிகளைப்போல் சமமாக வரும் வரையில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இங்கு பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைச் சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. எம். கந்தசாமி: சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் பேருரையின் மீது எனது கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். கடந்த 4, 5 நாட்களாக கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது பேசுகையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம், அந்த உரையை ஆதரிக்க வேண்டிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஆதரிக்காமல், அதைப் பாராட்டாமல் இருந்தது மிக வருத்தமான செய்தியாகும். நான் எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் கடந்த கவர்னர் உரைகளில் லாம் சென்னை மாநில கவர்னர் உரையாகும், ஆனால் இப்பொழுது நடக்கும் உரையானது தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் உரையாகும். இந்த உரைகள் பெரும்பாலும் ஆனால் கட்சியினரால் பாராட்டவேண்டும், எதிர்க்கட்சிகளால் நன்றி தெரிவிக்காமல் இருப்பது என்பது ஒரு மரபாக இருக்கும் என்று எண்ணி இங்குள்ளவர்கள் அதையே வாடிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையாக இதுதான் பேருரையாகும். தமிழக அரசு ஓராண்டு காலத்தில் சாதித்த சாதனைகளை மிகத் தெளிவாக கோமட்டுக் காட்டி, அதை வரவேற்று அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1967-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலேயும், மக்களிடையேயும் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியைப் பற்றியும், அதற்குப்பின்னாலே இந்த மக்களுடைய குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்குத் தயாராக இருப்பதையும் கவர்னர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு ஒட்டுமொத்தமாக 1968-லே தமிழகத்திலே நீண்ட நாட்களாக தோன்றியிருந்த மொழிப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் மிகத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக தமிழக அரசின் முதல்வர் கடந்த திங்கள் 23-ஆம் நாள் எல்லா மக்களும் பாராட்டும் வண்ணம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அதில் மிகத் தெளிவாகத் தமிழகத்தில் தமிழ்மொழி, ஆங்கிலம் இரண்டும் மட்டும் தான் இருக்கும், இந்த ஏறவே இருக்காது என்ற அளவிலே இருந்தது. அவ்வாறு மிகத் தெளிவாக எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அதைக் கவர்னர் பெருமான் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக தமிழக மக்கள் நீண்ட பெரும் எக்கத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த விதத்தில் மொழிப்பிரச்சினையை மிகச் சுமுகமான முறையிலே எந்தவித இடர்ப்பாடு இல்லாமலும், கலவரம் இல்லாமலும் நிறைவேற்றிய பிறகு தமிழகம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்த மற்ற மாநிலங்களும் இங்கேயும் அம்மாதிரி விலாவே ஏதுவிடாமல் நானு மாநிலம் மிக மோசமான நிலைமையை அடையும் என்ற விதத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை மற்ற மாநிலங்கள் நிறைவேற்றும் நிலையிலே இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அடுத்து, உணவுப்பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழக அரசின் சாதனைகள் கொஞ்சமல்ல. நமது மத்திய உணவு அமைச்சர் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைக் காணச்

[திரு. எம். கந்தசாமி] [1968 பிப்ரவரி 16]

சென்றார்கள். அவர்கள், திடீரென்று ஒரு அரசு எந்தவிதத் திட்டமும் இல்லாமல் ஒரே ஆண்டிலே சிறப்பாக இவ்வளவு கொள்முதலையும், நல்ல உணவு உற்பத்தியையும் செய்திருப்பதைப் பற்றிக்கூறி இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள், என்பதை இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் முன்பு மோசமாக இருந்தன. கடந்த இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே பல பெரியவர்கள் அதிலெல்லாம் இருந்த காரணத்தால் அது நல்ல முறையிலே இல்லை. எனவே, இப்பொழுது நல்ல முறையிலே தேர்தலை வைத்து இன்னும் பொது மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விதத்திலே ஒரு நிதி வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த அரசு திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை அதற்காக அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது உள்ள படியே தமிழக மக்களால் பாராட்டத் தக்கதாகும்.

அடுத்து, கொள்முதல் திட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுது தமிழகத்திலே சென்ற ஆண்டிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த பொழுது ஏழு இலட்சத்திற்குமேல் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, நீர்த்தேக்கங்களிலேயெல்லாம் நிறைய நீரை வைத்துக்கொண்டு எட்டு கோடி டன் தானே செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆமாம், உண்மைதான். அவர்கள் ஏழை எளியவர்களையெல்லாம் வாட்டி, ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ளவர்களையெல்லாம் வாட்டி, அவர்கள் மனம் வெறுக்கும்படி செய்து கொள்முதல் செய்தார்கள். ஆனால், இந்த அரசு, ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களிடம் எடுக்காமல், அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் விருப்பத்தோடு கொடுப்பதை வைத்து விவசாயிகள் மனம் மகிழும் வண்ணம், எந்தவித அடிதடியும் இல்லாமல் செய்து கொள்முதல் எட்டு கோடி டன் அகியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது, விவசாயிகள் மனம் மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நல்ல கொள்முதல் இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தமிழகத்திலே உலகமே வியக்கும் வண்ணம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் அரசு முன்னின்று நடத்தியது. அப்பொழுது பழங்கால, சங்ககாலத் தமிழகத்தை மனக்கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. இப்படிச் சிறப்பாக நடத்தியதைக் கண்டு சுவர்னர் அவர்களும், குடியரசுத் தலைவர் பெருமகிப்பிற்குரிய ஐக்கர் உசேன் அவர்களும் பாராட்டினார்கள். ஆனால், இங்குள்ள காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடாததுகண்டு இந்த மன்றமே ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி இருக்கிறது.

ஒரு வாகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, அவர்களே இந்த ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருப்பார்களேயானால் இந்த ஒரு ஆண்டில் என்ன செய்திருக்கமுடியும் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்து

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். கந்தசாமி]

தூல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசின் சாதனைகள் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் புலப்படும். அண்டை மாநிலங்களிலே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிசெய்து கொண்டிருந்தாலும் இந்த ஒரு ஆண்டிலே விலைவாசி அங்கே எப்படியிருக்கிறது. இங்கே எப்படி இருக்கிறது? அங்கே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இங்கே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியினரே ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இங்குள்ள அவர்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இந்த வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் வெளியிலேயுள்ள ஒரு சிலர் உண்மையாகவே பாராட்டுகிறார்கள். அந்த முறையிலே தமிழக அரசைப் பொறுத்த அளவிலே அது கடந்த ஓராண்டு காலத்திலே செய்த சாதனையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களும் மற்ற எல்லா தரப்பினர்களும் போற்றிப் புகழுவதைக் காணும்போதும் தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் அந்தச் சாதனைகளினுடைய பலன்களை நேரடியாக அனுபவிக்கிறார்கள் என்று எண்ணும் போதும் உள்ளபடியே இந்த அரசு நீண்ட நாட்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் ஏற்படுகிறது. என்றாலும் ஓர் ஆண்டிலே செய்த சாதனைகளை வைத்துக்கொண்டு மட்டும் இந்த அரசை மதிப்பிடுவது பொருத்தம் இல்லை. இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளிலே இந்த அரசு செய்யக்கூடிய சாதனைகள் கொஞ்சம் அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்வளவு சிறப்பான வரலாற்று சிறப்பு மிக்க ஒரு மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழக மக்கள் எல்லாம் மனம் மகிழும்படி, செய்ய இந்த அரசுக்கும், அந்தத் தீர்மானத்தை கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டு அதை மத்திய அரசுக்கு புரியப்படுத்தும் விதத்திலே கூறியமைக்கு நன்றி கூறி இந்த வாய்ப்பினை அளித்த சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை மறுபடியும் கூறி இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிந்து நாளைக் காலை மீண்டும் 9 மணிக்குத் தொடங்கும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்
ஏதுமில்லை.

